

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RUBY DIXON

When She's
PREGNANT

HAMİLE OLDUĞUNDA

BİR RİSDAVERSE ROMANI

Çeviri Kitaplar

Telegram

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve arşivleme dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanımı dışında, yazarın yazılı izni olmadan erişim sistemleri. Kapak

Fotoğrafi: Deposit Fotoğrafları

Kapak Tasarımı: Kati Wilde

Düzenleme: Aquila Edits

Düzeltilme: Şanslı Kitaplar

✿ Vellum ile oluşturuldu

Bebek kitabı seven tüm kaltaklar için

(Benim, ben kaltağım)

İŞBİRLİĞİ

[Hamile Olduğunda İçerik](#)

[Notu](#)

[Bölüm 1 Bölüm](#)

[2 Bölüm 3](#)

[Bölüm 4 Bölüm](#)

[5 Bölüm 6](#)

[Bölüm 7 Bölüm](#)

[8 Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Sonsöz](#)

[Yazarın Notu](#)

[Daha Fazlasını](#)

[mı](#)

[İstiyorsunuz?](#)

HAMİLE OLDUĞUNDA

Naomi çiftliğinin hasılatından elde ettiği tüm geliri doğurganlık aşısı için harcamıştır. Evrenin kıyısındaki yaşamının yalnızlığını biraz olsun hafifletmek için bir bebek istemektedir. Ne yazık ki sıraya koyduğu donör işi tamamlayamaz. Yalnız, yumurtlayan bir insan ne yapabilir?

Bu kişi Liman Muhafaza ofisine gider ve görevli askeri muhafızdan yardım ister.

Kaba ama beceriksiz Ainar bu insanın *uyumak* için neden yardımına ihtiyaç duymakta ısrar ettiğinden emin değil ama insan kolonist kadar narin ve güzel birine yardım etmekten mutluluk duyuyor. Ve onun gerçekten ne istediğini anladığında...şey.

Elbette bu bir rüyanın gerçekleşmesi.

Bu roman tek başına, yüksek hararetli ve düşük angst, yani oldukça harika. Bunu okumak için diğer Risdaverse romanlarını okumak zorunda değilsiniz (diğer hikayelerdeki karakterler araya girecek olsa da).

NOT

Okuyucular için tetikleyici unsurlara dikkat etmek amacıyla aşağıdaki listeyi ekledim. Gözden kaçırdığım bir şey varsa, lütfen bana yazın ve bildirin.

Spoiler vermekten kaçınıyorsanız lütfen atlayın!

SPOILER BELOW SPOILER BELOW SPOILERS BELOW SPOILERS BELOW SPOILERS
BELOW SPOILERS BELOW SPOILERS BELOW SPOILERS BELOW SPOILERS BELOW
SPOILERS BELOW SPOILERS BELOW

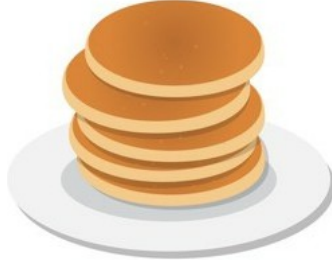
Bu özel hikayede (belirli bir sıraya göre değil):

- Terk edilme temaları
- Kısırlık teması
- Hamilelik planı
- Kahraman için sınıf/kast sorunları
- Kadın kahramanın taciz içeren geçmişine dair referanslar
- Röntgencilik
- Dövmeler ve piercingler (bazı insanlar bunları sevmez!)

SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM SPOILER
TAMAM SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM
SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM

BÖLÜM

AçıkE

T benim bir aptal olduğumu düşünecekler.

Liman Muhafaza Ofisi'nin önünde dudağımı ısırarak ve endişelenerek dururken derin bir nefes alıyorum. Arkamı dönüp eve gidebilirdim. Çiftliğime geri dönebilir ve bunların hiçbiri olmamış gibi davranabilirdim.

hiç olmadı. Kredileri bir kayıp ve geri kalanını da alınan bir ders olarak sayın.

Ama... o zaman kredilerim bitecek ve hala bir bebeğim olmayacak. Her zamanki gibi yalnız olacağım - belki de daha da fazla çünkü tüm bu kredileri kaybedersem, onları tekrar kazanabilmem çok uzun zaman alacak.

Bu benim kararım. Çelik gibi bir nefesle dişlerimi sıkıp ofise giriyorum.

Ya da deniyorum. Kapıların sizi tanımak için hızlı bir kontrol yaptığını unutmuşum ve cam kapağıya çarparak tertemiz yüzeyde bir iz bırakıyorum. Çarparken çıkardığım şapırtı çok gürültülü ve aşağılayıcı anımı gören başka biri olup olmadığını görmek için etrafıma bakıyorum. Tanrıya şükür, sabahın bu erken saatinde sokak oldukça boş.

Kapılar eski bakkal dükkânları gibi aralanarak açılıyor ve içeri giriyorum. Bilgisayar yardımsever bir şekilde "Liman Emanet Ofisine hoş geldiniz, Kolonist Flannigan," diye cıvıltıyor. "Kısa süre içinde size yardımcı olacak biri gelecek."

"Teşekkür ederim," diyorum kibarca. Bir yanımdan utançtan kaçmak istiyor ama daha büyük bir yanımda bana söz verilen bebeği istiyor, o yüzden kalıyorum.

Bekçi ofisi oldukça yavan ve sıkıcı bir görünüme sahip. Ön tarafta kısa insan bacakları için biraz fazla uzun görünen birkaç bank ve birkaç masanın bulunduğu bir bekleme alanı var. Arkada, dekoratif bir yarım bölmenin arkasında "ofisin" kendisini görüyorum; bu bölme yerel etkinliklerin - kütüphane kulübü, örgü kulübü, ilk kez çiftçilerle buluşma ve tanışma, eksik et stoku bildirimleri ve küçük işler için ilanlar - plas-film el ilanlarıyla kaplı. Şehrin karşısındaki adliye binasında bulunan panonun aynısı ve onu görünce birkaç hafta önce kendi ilanımı verirken ne kadar masum olduğumu düşünüp irkiliyorum.

Şimdi ben sadece kredileri dolandırılan başka bir insan dışıyım.

Başlığımı indirip ön taraftaki masalardan birine oturuyorum ve birinin gelip bana yardım etmesini bekliyorum. Son birkaç yılda, özellikle de Liman Muhafızları geldiğinden beri, Liman'da pek çok şey değişti. Birini ya da çiftliğini çalmak isteyen daha az paralı asker var. Bakkal dükkânını işleten adam artık insanlardan diğerlerinden üç kat fazla para almıyor. Kasabayı yöneten insanlar artık eskisi kadar sahtekar değil ve burada olmak güvenli hissettiriyor (güvenli tarafta olmak için hala bir başlık ve pelerin takıyor olsam bile) ve bir praxiian veya bir szzt'in çok insani saçlarını görürlerse bana saldıracaklarından endişelenmeme gerek yok.

Bazı insanlar Liman Muhafızlarının hayranı değil. Hepsi mesakkah ve asker, yani doğrudan Lord va'Rin'e hesap vermiyorlar. Buradaki karaborsaya müdahale etme eğilimindeler ve bazı kadınların tüccarların artık bize yüksek fiyattan satmak için Dünya'dan kaçak mal getirmemesinden şikayetçi olduğunu biliyorum. Bu da daha az kitap, insanlar için yapılmış daha az ayakkabı, daha az... her şey demek. Yine de kabul ediyorum. Sadece güvende olmak istiyorum.

Güvende... ve yalnız değil.

"Kolonist Flannigan yardım bekliyor," diye sesleniyor bilgisayar birkaç dakika geçtikten sonra tepeden yardımsever bir şekilde.

Parlak boynuzları ve koyu mavi teni olan bir erkek köşeden bakıyor. Burada tanıştığım diğer bekçilerden daha genç görünüyor ve bakışları bana gelmeden önce odanın içinde geziniyor. "Flannigan?"

"Ben Naomi," diye açıklıyorum. Soyadımı tekrar duymak tuhaf hissettiriyor. Ayağa kalkıyorum. "Kötü bir zaman mı?"

"Ah, tabii ki hayır." Elinde bir data pad ile öne doğru bir adım atıyor ve kuyruğu telaşla ileri geri sallanıyor. "Görevde olan tek kişi ben olmalıyım. Yarın tekrar gelmek isterseniz, eminim Khex ya da Rektar size yardımcı olmaktan mutluluk duyacaktır."

"Bana yardım edemez misin?" diye sordum. "Bugün yardıma ihtiyacım var. Aslında bu gece."

"Bu gece," diye yineliyor ve ardından veri defterine dokunarak onu etkinleştiriyor. "Pekâlâ. Şu anda görevde olan tek kişi benim, bu yüzden elimden geleni yapacağım. Çiftliğinizle ilgili bir sorun mu var? Sıkıntınızı nasıl kategorize edersiniz?"

Benim... sıkıntım mı? Başımı eğip onu inceliyorum. Onu Liman'ın etrafında görmüştüm ama onunla hiç konuşmamıştım. Her şeyden sorumlu iki asker var. Khex en cana yakın olanı ve herkesi tanıyor. Ve tabii ki Rektar'ı tanıyorum çünkü o arkadaşım Lucy'nin sessiz, düşünceli kocası. Toplantılardan ve yerel dedikodulardan, diğer Liman Muhafızlarının daha genç olduğunu ve bir şekilde alt kast olarak görüldükleri için bu karakola geldiklerini biliyorum. Sanki yanlış soyadları varmış ve bu yüzden askeri kariyerlerinde bir yere varamayacaklarmış gibi. Bir bakıma bu evren onlara da kazık atmış. Bunu anlıyorum.

Önümdeki erkek, gençlik hevesiyle sorumluluk sahibi bir yetişkinin karışımı gibi. Benim yaşımda -otuz iki- ya da belki daha yaşlı gibi görünüyor. Yine de bakışlarında onu çocuksu gösteren bir masumiyet var. Ya da belki de uzun kirpiklerinden ve pek çok dünya yorgunu tipte gördüğüm kalıcı bir kaş çatmaya dönüşmemiş ağzının kıvrımından kaynaklanıyor. Ona bakmaya devam ediyorum. Liman Muhafızlarının düz gri üniformasını giyiyor, yakası boynuna kadar uzanıyor. Boğucu derecede sıkı görünüyor ama çekiştirmiyor ve yakasından dışarıya dövme gibi görünen şeyler görünüyor. Görebildiğim kadarıyla kulaklarında bile piercing yok ve kapaklı boynuzları sade görünüyor ve Lord va'Rin'in süslü boynuzlarında gördüğüm süslü stilden yoksun.

Deftere birkaç şey daha tıklıyor ve sonra başını çevirip arkasındaki ofiste bir şeyi kontrol ediyor ve boynunun oldukça kalın ve kordonlu olduğunu fark ediyorum. Kolları da öyle, şimdi biraz daha dikkatli bakıyorum, tam bir sürüngen gibi. Üniformasının pazuları kesinlikle sıkı ve ben güzel kollara bayılırım.

"Kolonist? Her şey yolunda mı?"

Gözlerimi kırıştıtarak dikkat kesiliyorum. "Hmm?"

"Görünüşümde bir sorun mu var?" Bana şaşkın bir bakış attı. "Bana bakıyordun."

Ooof, yakalandım. "Um... üzgünüm. Ben sadece, şey... Bana ne sorduğunu unuttum."

"Sıkıntınızı nasıl kategorize edersiniz?" diye tekrar soruyor, cevap verdiğim anda veri tabanına yazmaya hazırlanıyor.

Onun yerine ellerine bakıyorum. Tanrım, güzel eller. Tırnakları körelmiş, parmakları uzun ve yine de bir şekilde etli. Bir yabancıнын ellerini fark ettiğime göre gerçekten hormonlarla dolu olmalıyım. Hâlâ bir cevap beklediğini fark ediyorum ve başımı kaldırıyorum.

Ona kandırıldığımı söylemeliyim. Kandırıldım. Birinin tuzak kurduğunu ve benim de buna kandığımı. Ona benimle bebek yapacak birine ihtiyacım olduğunu söylemeliyim, hemen.

Onun yerine, "Biriyle yatmam lazım." diyor.

BÖLÜM

İki

T üyük sorunlar her zaman ben Emanet ofisinde yalnızken ortaya çıkar. Rektor ya da Khex'in ay boyunca sadece bir gün izinli olması fark etmez; kaçınılmaz olarak o gün bir şey olur ve endişeli insan dişiler yardım istemek için ofise akın eder. Normalde

Sinath her şeyin sorumluluğunu üstlenir. Güzel kadınların yanında daha az telaşlanıyor. Kız kardeşlerle büyüdüğünü ve hepsini kız kardeşi olarak gördüğünü söylüyor. Bence o bir yalancı ama işleri o hallettiği sürece insanlarla konuşmak yerine evrak işleriyle meşgul olabilirim. En yeni acemi, Paxon adında genç bir asker, dışarıda tur atıyor, yani burada sadece ben varım.

Tabii ki ortaya çıktı.

Kolonist Flannigan güzelin de ötesinde. Tüm insanlar gibi narin, koyu renk gözleri ve koyu renk saçları var. Burnunda garip bir şekilde sevimli bulduğum bir şişlik var ve bana gülümsediğinde dişleri küçük, beyaz ve düzgün. Sesi tatlı ve nazik ve onunla konuşurken ne kadar telaşlandığımı fark etmeyecek kadar dalgın görünüyor.

Ainar vo'Lon'un romantizmle ilgili korkunç bir geçmişi var. Buraya ilk geldiğimde, benimle ilgilendiğini açıkça belli eden bir kadın koloniste aşık olmuştum. Khex'e göre ona biraz fazla hızlı kur yaptım ve onunla çiftleşmeyi teklif ettim. Beni reddetti. Ama sonra Limanda ortaya çıkmaya devam etti ve ben de tekrar teklif ettim, ancak bir kez daha reddedildi.

Ancak Khex beni kenara çekip insan dişilerinin bizden farklı düşündüğünü söyledikten sonra ona kur yapmak yerine onu korkuttuğumu fark ettim. Ana Dünya'da bir dişiye gönlünüzü kaptırırsanız, onunla çiftleşmek ve sonsuza dek ona bakmak istersiniz. Dişilerin sadece "iyi vakit geçirmek" ya da "flört etmek" istemesinden ne kastettiğini anlayamadım. Bir dişiden sürekli olarak sizinle çiftleşmesini istemek, coşku değil 'takip' olarak karşımıza çıkıyor.

Sadece... Ana Dünya'da, vo'Lon ailesi pislik. Pislikten de beter. Çöp toplayıcıları ve hapishane çocuklarıyız ve soyadımız değersiz. Değeri olan hiçbir dişi bana bakmazdı ve ben her zaman bir mesakkah dişisinin gözünde bir hiç olduğumu biliyordum. Buraya gelip benimle konuşmak isteyen güzel insanlarla çevrili olmak? Soyadımın çöp olması umurumda değildi.

Gördüğüm her rüyanın cevabı gibi geldi.

Ama hevesim istediğim kadını korkutup kaçırdı. Bu acı verici bir dersti ve birkaç ay sonra aşkımın nesnesini yeni biriyle flört ederken gördüğümde daha da acı verici hale geldi. Benim için cevap çok açıktı: Çok güçlü görünüyordum. İnsan dişileri ilk nefesten itibaren kendilerini tamamen adayan bir erkek istemezler. Görünüşe göre kovalanmak istiyorlar.

Kovalamaca konusunda berbatım. Bu yüzden ofiste önemsiz işler yapıyorum. Devriyeye çıkıyorum. Ve yardım için gelen kadınlarla diğerlerinin ilgilenmesine izin veriyorum.

Önümdeki insan -Kolonist Flannigan- bana kalbimin çok fazla istekli olduğunu hatırlatıyor. Yumuşak gözlerle beni izliyor, bakışları göğsümde geziniyor ve sonra ellerime odaklanıyor.

"Sıkıntınızı nasıl kategorize edersiniz?" Nazikçe soruyorum. Kriterlere uymam ve onu kapıdan çıkarmam gerekiyor. İşleri çabucak halletmeliyim ki başımı belaya sokmayayım. Onu kapıdan çıkarayım ki kalbimi kaybetmeyeyim.

"Biriyle yatmam lazım," diye ağzından geçiriyor.

"Nereye bırakılmış?" Bunu veri tabanına girerek soruyorum. *Kolonist yorgun ve uykuya ihtiyacı var. Uzanmaya ihtiyacı var.*

Sorum karşısında irkilmiş görünüyor. "Çok fazla düşünmedim mi? Yani, bana yardım etmek istiyorsan, ben tamamen varım." Eliyle işaret etti. "Ofisinin arkası. Masanın üstünde. Neresi olursa."

"Elbette size yardım edeceğim," diyorum. "Bir bekçi olarak bu benim görevim."

Bana göz kırptıyor. Ve biraz daha göz kırptı. "Um...bundan emin misin?" İnsan bir elini havaya kaldırıyor ve küçük bir kahkaha atıyor. "Sorun ettiğimden değil tabii ki. Sadece bundan biraz daha fazla ikna edici olacağını düşünmüştüm."

"Eğer uyumak istiyorsan, elbette sana yardım edebilirim." Neden yardımına ihtiyacı olduğundan emin olmasam da, ona yardım ettiğim için o kadar sevimli ve rahatlamış ki, elimden geldiğince yardım etmek zorunda hissediyorum.

"*Birlikte* uyuyun," diye düzeltiyor.

Bu beni duraksattı. "Uyumana yardım edecek bir arkadaşına mı ihtiyacın var?"

Güzel insan -Kolonist Flannigan- kaşlarını kırıştırıyor ve bana tuhaf bir bakış atıyor. "*Uyumaktan* bahsetmiyorum. Sikişmekten bahsediyorum."

Dilim damağıma yapışıyor. Dişiye bakıyorum, güzel siyah gözlerine, siyah saçlarına ve yüzündeki yoğun ifadeye. Endişeli ve sinirli ve burada çünkü... erkek arkadaşına mı ihtiyacı var?

Benden mi? Çıkmaz bir askeri karakol işi olan düşük kasttan bir mesakkah mı?

Boğazımı temizlemeyi başardım. "Özür dilerim ama sanırım bir şeyi atladım kolonist."

Yüzünü buruşturdu. "Hayır, özür dilerim. Bu benim hatam. Her yerdeyim. Hormonlar, bilirsin." Bir an sonra öne doğru eğildi, yüzü sanki benden saklıyormuş gibi ellerinin arasına gömüldü. "Ugh, bu çok utanç verici."

"Bunda utanılacak bir şey yok. Yardıma ihtiyacınız var ve ben de yardım etmeye çalışıyorum. Bu benim buradaki kolonicilere karşı görevim." Kuyruğumun çılgınca bir telaşla titremesini engellemek için tüm irademi kullanıyorum. Eğer bu dişi giderse -eğer ihtiyacı olan kahraman olamazsam- kendimi asla affetmeyeceğimi biliyorum. Duraklıyorum ve sonra çaresizce biraz daha ekliyorum. "*Lütfen* yardım etmeme izin verin."

Kadın doğruldu, saçlarını geriye attı ve omuzlarını dikleştirdi. Başını salladı ve bana yarım bir gülümseme verdi. "Haklısın. Haklısın. Pekâlâ. Baştan başlayalım, olur mu?" Bana elini uzattı. "Ben Naomi Flannigan. Doğudaki 4201 numaralı arsada çiftçilik yapıyorum."

Sözlerini paha biçilemezmiş gibi ezberliyorum ve elini kendi elimle sıkıyorum. "Ben Bekçi Ainar." Utanç verici soyadımı bilerek söylemediğim halde yüzüm ısınıyor. Benim hakkımda kötü düşünmesini istemiyorum. Elini tutmaya devam ediyorum ve bunu yaparken, küçük fazladan parmağının - tüm insanların sahip olduğu garip beşinci parmak - avucuma sürtündüğünü hissediyorum. Düşündüğüm kadar tuhaf değil.

İlk kez bir insanın eline dokunduğumu fark ediyorum. Çoğu zor geçmişlerden geliyor ve bizden hiç ilgi görmek istemiyor ya da hijyen kurallarına saygılılar. Selamlaşırken başlarını sallama ya da sadece kendilerini tanıtma eğilimindeler.

Dokunmayı sevdiğime karar veriyorum, ama sadece Naomi Flannigan söz konusu olduğunda. Yüzüm daha da ısınıyor ve Khex ile Sinath'ın sabah yayınları kontrol ettiklerinde ne diyeceklerini hayal ediyorum. Bana nasıl da gülecekler. Yine de umurumda değil. Umursadığım tek şey Naomi Flannigan'ın bana gülümsemeye devam etmesi.

Bana tatlı tatlı gülümsüyor ve sonra elini avuçlarımdan kurtarıyor. "Tanıştığımıza memnun oldum, Ainar." "Şu anda zevkle doluyum," diye itiraf ediyorum, kalbim çılgınca çarpıyor. Şimdi diğerlerinin ne yaptığını anlıyorum

Bir mesakkahı neşini anında tanıdığını ve onu gördüğü anda ne pahasına olursa olsun korumak

istediğini söylediklerinde. Şu anda Kolonist Flannigan-Naomi'ye baktığımda böyle hissediyorum. Onun istediği her şeyi yaparım. Bu duygu geçmişte hissettiğim tüm karasevdalardan çok daha yoğun. Bunun nedeni onun eline dokunmuş olmam mı? Yoksa etkileşimimizde başka bir şey mi var? Bir şey

Anlatılamaz mı?

"Biraz dalgın görünüyorsun."

"Hâlâ zevk dolu," diye itiraf ediyorum, yüzüm daha da sıcak. Ama o bana gülümsüyor ve ben de ona aşk acısı çeken bir aptal gibi hevesle sırtıyorum. Onun elini tekrar sıkmaktan başka bir şey istemiyorum.

"Gününüz, bundan sonraki kısmı nasıl idare edeceğinize bağlı olarak ya tepetaklak olacak ya da tavan yapacak." Derin bir nefes alıyor, sonra devam ediyor. "İlkbaharda çok iyi bir mahsul aldım ve sonunda bebek sahibi olmak için yeterince para biriktirebildim."

Ah. Böyle şeyleri daha önce de duymuştum. İş arkadaşım Rektar da yakın zamanda Lucy'si çocuk sahibi olmak istediğinde benzer bir şey yaşamadı mı? İnsanlarda uzmanlaşmış bir doğurganlık doktoruyla çalışmak için tüm birikimlerini kullandılar.

"Siz sormadan söyleyeyim, hayır, bir eşim yok. Sadece aynı eski şeylerden bıktım ve her günümü çiftlikte yalnız geçiriyorum, yalnızlık çekebiliyorum. Hep bir bebek istemişimdir. Aslında birkaç tane. Uzaylı biyolojisi ve benim insan olduğum düşünüldüğünde bunun mümkün olacağını sanmıyordum." Eliyle kendini işaret ediyor. "Ve burada pek fazla insan erkek görmüyorum. Bu yüzden beni çok sakın bir geleceğin beklediğini düşündüm. Ama sonra arkadaşım Kerri, Liman'a gelen ve insanlara yardım eden bir doktor olduğunu söyledi. Milly bu şekilde hamile kalmaya devam ediyormuş."

Leydi Va'Rin, lordun karısı. Sanırım şu anda üçüncü çocuğuna hamile. İçimden bir ses onun diğer kolonistlerle aynı doktoru kullanmadığını söylüyor ama bunu belirtmiyorum. Neden burada benden yardım istediğini söylemesini bekliyorum. Bu doktor onu dolandırmış olabilir mi? Ya da başka bir kolonist hamileliğini garantilemek için ihtiyaç duyduğu bazı ekipmanları mı çaldı? Sabırla bekliyorum, görünüşünün ayrıntılarını, Lucy'nin tuhaf kurabiyelerinden birinin mükemmel tonundaki güzel cildini, gözlerinin uzun kirpiklerle çerçevelenmiş olduğunu özünsüyorum. Gülümsediğinde burnunun ucunun büküldüğünü.

Naomi, hülyalı bir şekilde düşünüyorum. Onun adı Naomi. Onun kadar güzel ve hoş bir ses.

"Arkadaşım beni doktora götürdü, ben de birikimlerimi getirdim. Bana bir doz doğurganlık ilacı ve bir doz da vitamin verdi ve hamile kalmam için bir haftam olduğunu söyledi. Suni döllenme yaptırırım diye düşünmüştüm. Ama görünüşe göre sperm vücuttan ayrıldığı anda insanların sperm sayısı ciddi şekilde düşüyor, ben de eski usulle yaparım dedim. Biraz sarhoş olur, biraz eğlenir ve günü bitiririm. Bir adamla tanıştım-"

Midem tatsız bir şekilde bulanıyor. Bana bu erkeğin onu nasıl hamile bıraktığını anlatacak mı? Ya da hamile bırakmadığını? Başka bir mesakkah'ın ona dokunduğunu düşününce neden bir şeyleri yumruklamak istiyorum? Artık bu hikayeyi duymak istemiyorum... ama yardımına ihtiyacı var. Bu her şeyden önce benim görevim. Bu yüzden kendimi destekliyorum. "Bu erkek sana zarar verdi mi?"

"Hayır! Mesele de bu." Yüzünde kahrkaha ve kızgınlık karışımı bir ifade var. "Beni birkaç gün oyaladı ve sonunda onu köşeye sıkıştırdığımda, benden hemen önce hamile kalmasına yardım ettiği başka bir kıza aşık olduğunu ve bu yüzden hamile kalmama yardım edemediğini itiraf etti."

Gülüyorum.

Naomi duraksıyor ve bana göz kırpmıyor. "Oh. Um."

Olamaz. Bu erkeğin ona dokunmamış olmasından duyduğum rahatlama taşı. "Özür dilerim," diye geveledim. "Erkeklerle aramızdaki sorunun daha karanlık bir nitelik taşımasına sevindim. Hepsini bu kadar."

"Oh. Evet. Sanırım bunu görebiliyorum." Bana alaycı bir gülümseme veriyor ve gamzesi ortaya

çıkıyor. "Burada mutlu hikayeleri olan çok fazla insan yok, değil mi?"

"Lucy'nin iyi bir hikâyesi var," diye teklif ettim hemen.

"Tamam, o zaman *bir* kişi yapar," diye idare ediyor ve onunkinin mutlu bir hikaye olmadığını anlıyorum. Bunu fark ettiğimde midem hafifçe bulanıyor ve onu yakalayıp bir daha kimsenin ona dokunamayacağı ofisime saklamak istiyorum.

Bunun yerine tek yaptığım veri tabanımı biraz daha sıkı tutmak. "Anlıyorum."

O gittikten sonra öfkem için bir çıkış yolu bulmam gerekecek. Belki de Paxon'la tartışmak.

Onu dövmek hoşuma gidiyor.

İkimiz de uzun ve rahatsız edici bir süre sessiz kaldık. "Her neyse," diye geveliyor Naomi sonunda. "Durumuma yardımcı olacak başka birini bulmaya çalıştım. Herhangi bir genetik anormalliği olmayan ve bir insanla yatmaktan çekinmeyen biri. Boğazımı kesip beni soymayacağından nispeten emin olduğum biri." Bana sıkı bir gülümseme veriyor. "Bana fazla seçenek bırakmıyor, bu yüzden buradayım."

Hayal kırıklığı üzerime çöküyor. "Anlıyorum. Seni hamile bırakabilecek başka bir erkek bulmak için yardımına mı ihtiyacın var?" Bekçilere böyle bir şey yapacak kadar güvendiği için gurur duymalıyım. Bu, eskiden tüm kolluk kuvvetlerinden ölesiye korkan kolonistler arasında artan nüfuzumuzun bir işareti. Bu işarete sevinmem gerekirken, kendimi belli belirsiz Paxon'un burada olmasını dilerken buluyorum, böylece onu eğitim odasında öldürebilirim. "Elimden geleni yapacağım."

Naomi dudaklarını yalıyor. "Olay şu."

Kendimi onun ağzına bakarken buluyorum, dolu ve gür. İnsanların hijyen kurallarına pek uymadıklarını hayal meyal hatırlıyorum ve onun ıslak, esmer dudaklarına bakmaktan kendimi alamadığımı fark ediyorum. "Evet?"

"Şu anda doğurganım," diyor açıkça. "Pencerem çok hızlı kapanıyor. Ve... ve sen iyi birine benziyorsun." Koltuğunun kenarına oturuyor, elleri kucığında dönüyor. "Lütfen bana çiftleşmediğinizi söyleyin? Sadece Rektar ve Khex'in öyle olduğunu duydum."

"Buraya size hizmet edecek bir bekçi aramaya mı geldiniz?" Kelimeler boğuk çıkıyor. Zihnim her türlü iğrenç fanteziyle dolup taşıyor. Oh kef, en kötü, en iyi türden fanteziler. Onu masamın üzerine eğme fantezileri, ıslak ağzının fantezileri, bacaklarını belime sarmış bana yapışırken içine girme fantezileri-

"Ne? Oh, oh hayır!" Ellerini sallayarak gülüyor. "Sadece, birilerini tanıyor olmanızı umuyordum. Ve şimdi buradayım ve siz iyisiniz, sevimlisiniz ve beni öldürmeyeceğinizi biliyorum." Naomi sandalyesinde ağırlığını kaydırıyor. "Ve gerçekten yumurtlama dönemindeyim ve bu beni etkiliyor."

"Beni gerçekten istiyor musun?" Hayretler içindeyim, fanteziler kafamda yeniden canlanmaya başlasa bile.

Dudakları gibi bacaklarının arası da esmer ve ıslak mı olacak, yoksa...

Naomi bana bir kez daha gülümseyerek yaklaşıyor ve dizleri dizlerime çarpıyor. "Eğer önümüzdeki yirmi dört saat içinde beni hamile bırakacak birini bulamazsam, birikimlerimi kaybedeceğim. O zaman ne bebeğim ne de param olacak. Bu yüzden, eğer gidecek başka bir yeriniz yoksa ve bu fikre tamamen karşı değilseniz, beni hamile bırakmanızı çok isterim." Duraklıyor, sonra ekliyor, "Lütfen. Bu bir taahhüt de olmaz. Bebeğin hayatında olmak zorunda değilsin. Bu çocuğu biriyle büyütme gibi bir niyetim yok. Sadece senin spermene ihtiyacım var."

Bu şimdiye kadar yaşadığım tüm fantezilerin hayata geçmiş hali. Bir an için Sinath'ın bana şaka yaptığını düşündüm. Daha önce hiçbir kadına dokunmadığımı bildiği için bunu bir şekilde ayarladığını ve şu anda bile bir yerlerde sessizce bana güldüğünü. Ama Naomi'nin gözlerindeki çaresiz bakış bunu yalanlıyor. Doğruyu söylüyor.

Gerçekten onu hamile bırakmamı istiyor. Şu anda.

Boğazımı temizliyorum. Bu muhteşem yaratığa başka birinin dokunması düşüncesinden nefret

etsem de, ona seçenekler sunmam gerektiğini hissediyorum. "Bir kez daha, beni istediğinizden emin olup olmadığınızı sormalıyım. Hem Sinath hem de Paxon ile iletişime geçilebilir. İkisi de benden biraz daha yüksek kasttan."

"Bana hayır mı diyorsun?"

"Hayır! Yani, hayır, evet diyorum." Elimi yüzümde gezdiriyorum. "Seni hamile bırakmak istediğimi söylüyorum-" Kef, ben konuştukça daha da kötüleşiyor. "Ben sadece size seçenekler sunmak istedim. Hepsi bu. Ben hiçbir kadının hayali değilim."

Dudağını ısırtıyor ve bana endişeli bir bakış atıyor.

"Genetik mi?" "Ne?"

"Genetiğiniz iyi mi? Çocuğa geçebilecek bir hastalık yok mu?" Başımı salladığımda devam ediyor. "Biriyle çiftleştin mi? Bağlandın mı?"

"Hayır. Değilim."

"Harika," diyor coşkuyla ve sonra yüzünü buruşturuyor. "Yani, yalnız olmanı kutlamıyorum. Ben sadece... bu fotoğraflar beni gerçekten çok şaşırttı. Hoş görünüyorsun, sevimlisin ve... Seninle bir şeyler yapmayı gerçekten çok isterdim." Bana çaresiz bir bakış attı. "Söz veriyorum çabuk olabiliriz. İnsanları itici buluyorsan içime girmek zorunda bile değilsin. Bir bardağa boşalabilirsin ve biz de onu bir kapla ya da başka bir şeyle doğru noktaya yedirebiliriz-"

"Sana dokunmak istiyorum," diye ağzımdan geçiriyorum o daha devam edemeden. "Bunu çok isterim."

Naomi koltuğunda kıpırdanır. "Tanrıya şükür. Çünkü bu çekimlerin şakası yok. Hiç bu kadar azgın olmamıştım." Koltuğunun kenarına doğru ilerlerken gözleri biraz cam gibiydi. "Masana falan gidebilir miyiz?"

"Burada mı? Şimdi mi?"

"Hiç vakit kaybetmemeyi tercih ederim." Bileğine vuruyor. "Tık tık."

Bu bir tür şaka olmalı, çünkü hiçbir kadın gelip hizmet edilmesini talep etmez, özellikle de benim gibi bir erkekten. Bu Sinath'ın işine benziyor. Benimle bu şekilde dalga geçerdi ama onu göremiyorum. Bununla birlikte, insandan yayılan belirgin uyarılma parfümünün kokusunu alıyorum.

Bu kısım kesinlikle bir şaka olamaz.

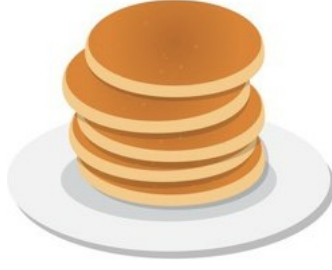
Eski tanrılara inanmıyorum ama bu gece beni dinleyenlere dualar edeceğim.

Çünkü bu bir rüya ve ben uyanmak istemiyorum.

"Masan mı?" Naomi soruyor, yanakları kızarmış.

"Evet!" Zaten sert olan sikimin pantolonumun önünü zorladığını fark etmemesini umarak ayağa fırlıyorum. "Lütfen, beni takip edin."

BÖLÜM ÜÇ

NAOMI

I gelmiş geçmiş en sürtük kaltağım... ve umurumda bile değil. Beni hamile bıraksın diye bir yabancıyı iş yerindeki masasında becerecek miyim? Kesinlikle. Bu konuda heyecanlı mıyım? Hem de çok. Kesinlikle azmış ve aşırı nemli külotlara sahip miyim?

Şimdi mi? Evet ve evet.

Doğurganlık iğnelerinin oldukça etkili olduğundan bahsettiklerinde, sevişme ihtiyacıyla duvarlarda sürünmek istememe neden olacaklarını fark etmemiştim. Son birkaç gündür öfkeyle mastürbasyon yapıyor, "sıramı" bekliyordum. Artık her şey paramparça olduğuna göre, bir yabancıyla da yatabilirim.

Ve dürüst olmak gerekirse? Bu yabancı iyi birine benziyor. Tatlı. Nazik.

Hem de çok gergin. Bana kalırsa bu iyiye işaret. Yani çabuk gelecek ve eğer şanslıysam birden fazla kez gelecek. Zamanımın az olduğunu düşünürsek, şansımı denemekten oldukça memnunum. Biyolojik saatimin tik taklarını sanki tüm gezegene yayın yapıyormuş gibi hissedebiliyorum.

Bu kadar azgın olmasaydım biraz utanırdım. Bu haliyle sadece sevişmek ve hamile kalmak istiyorum. Tüm hafta boyunca yoğun uyarılma ile acı çekmek ve zor kazandığım tüm birikimlerimi sadece bunun sonunda boş kollarla sonuçlanmak için harcamak istemiyorum. Eğer bu bir yabancıyla yatmak anlamına geliyorsa? Bir yabancıyla yatacağım.

Dünya'dan alındığımdan beri birçok kez boktan seks yaptım. Bir tur daha olsa ne olur ki? Bu yüzden bu adama -Ainar- cesaret verici bir bakış attım. Tam burada sevişmek istemiyorsa (ve dürüst olmak gerekirse,

Geçen her anla birlikte bunu düşünmeye başlıyorum) ofisine geçmemiz gerekiyor. "Senin masan mı?"

"Evet! Lütfen beni takip edin." Tüm hevesiyle ayağa fırlıyor ve bana sikini ilk kez ıslatmak üzere olan bir okul çocuğunu hatırlatıyor. Gözlerinde masum bir şey var - ki bu ironik, çünkü geri kalanı bir güreşçiye utandırabilir. Büyük kalın kolları ve bacakları, geniş gözlü geniş bir yüzü var. Saçları kısa kesilmiş ve giydiği üniforma temiz ve düzenli görünüyor. İyi bir adama benziyor. Dürüst olmak gerekirse, iki pompalı bir mankafaya benziyor ama iyi biri.

Daha kötüsünü de yapabilirdim. Çok daha kötüsünü yapabilirdim.

Ofisin arka tarafına gittiğimizde, masasının diğerleriyle birlikte açıkta olduğunu fark edince biraz dehşete düşüyorum. Burada özel bir ofis yok, kapanıp bize mahremiyet fısıltısı veren bir kapı da yok. Onun masası diğer birkaç masanın tam karşısında ve onun temiz ve düzenli olana doğru hareket etmesi beni rahatlatır da, tüm bu "hemen şimdi seks" senaryosunu yeniden düşünmeye başlıyorum.

Sanki aklımı okuyabiliyor. Ainar bana dönüyor, yüzünde bir tereddüt ifadesi. "Emin misin? Bunu şimdi mi yapmak istiyorsun?"

O kadar emin değilim, hayır. Ama sonra içimde bir şeyler sızlıyor ve sanki vücudum regl olmaya hazırlanıyormuş gibi derinlerde bir yerde ağrıyor ve bu beni panikletiyor. Eğer bir bebek istiyorsam -her sabah uyanmak için bir neden- bunu bir an önce yapmalıyım. "Bu senin masan mı?" Kuyruğu seğirerek yanında durduğu masayı işaret ederek soruyorum. Başını salladığında kenarına zıplıyorum ve ona cesaretlendirici bir bakış atıyorum.

Mavi uzaylıların yüzü kızarıyor mu acaba? Çünkü Ainar'ın kuyruğu hızla ileri geri sallanıyor, sanki kendini zapt etmeye çalışıyor ve savaşı kaybediyor. "Nasıl...ahem, nasıl devam etmek

istersiniz?" O

boğazını temizliyor ve normalde derin olan tınısında bir gıcırta var. Çok tatlı.

"Etek giymiştim," diyorum yardımsever bir şekilde, bacaklarımı açıyorum ve kendimi tamamen arzulu hissediyorum. "Külotumu çıkarabilirsin ve sonra, bilirsin..."

"Ah." Bir boynuzunun tabanını ovuşturuyor. "Evet. Tabii ki." Kuyruğu o kadar sert seğiriyor ki, arkasında bir kasırğa başlatmadığına şaşırıyorum. "Külot."

"Kadın iç çamaşırları mı?" Hızlıca başını sallayıp hala bana uzanmayınca, işlere yardımcı olmam gerektiğine karar veriyorum. Kalçamın bir yanağını kaldırıp yana yatırıyorum ve külotumu önce bir yanağımdan, sonra diğerinden sıyrıyorum. Külotumu bacaklarımdan aşağıya sıyrıyorum ve sonra ayakkabılarımı tekmeleyerek yere bırakıyorum. "Artık resmen iş için açığım."

Lütfen fikrinizi değiştirmeyin. Lütfen fikrinizi değiştirmeyin.

"Bunu senin için yapmalıydım," diye mırıldanıyor, yavaş bir adım atarak. Eli dizimin hemen üzerinde duraksıyor ve sonunda elini oraya koyduğunda rahatlayarak inlemek istiyorum. "Özür dilerim kolonist. Böyle durumlara alışık değilim-"

"Naomi," diye nefes alıyorum. "Eğer bunu yapacaksak, en azından bana Naomi diyebilirsiniz."

"Naomi," diye yankılanıyor ve bunu ondan duymak kulağa gerçekten hoş geliyor. Aralarına girip eteğimi dizlerime kadar sıyrırken bile ayrılmış kalçalarıma bakıyor. "Sana dokunabilir miyim? Sadece bir şeyler hissetmek için?"

"Tabii ki." Etraftaki tek bakireyi ben mi seçmiştim? Sadece benim şansım. Tanıştığım diğer tüm uzaylılar daha cümlemi tamamlayamadan beni masanın üzerine yatırıp kazığa oturturlardı. Bu seferki sinir bozucu, çileden çıkarıcı bir şekilde kibar davranıyor.

Güzel ama şu an ihtiyacım olan şey değil.

Büyük mavi bir elini eteğimin altına sokuyor ve kumaşın altında kaybolmadan önce avucundaki dövmelelere kısa bir bakış atıyorum. Bir sonraki anda, sıcak parmakları kalçamda geziniyor.

İnleyerek onları daha geniş açtım. Tanrım, şu anda gerçekten ihtiyaçtan aklımı kaçırmış durumdayım. Kaşınmaya çok yakın bir kaşıntı gibi. Daha önce yumurtlarken hiç böyle hissetmemiştim, ama aynı zamanda uzaylı ilaçlarıyla da hiç zıplamamıştım, yani bu da var. "Lütfen daha yükseğe çık," diyorum sıkıca. "Daha yükseğe çıkarsan seni sonsuza dek seveceğim."

Ainar bana ürkek bir bakış atıyor ve sonra eli yavaşça seksimin tümseğinin üzerinde geziniyor. Bana dokunduğu anda vücudum ıslak, müstehcen bir ses çıkarıyor. Kısmen dehşete kapılıyorum, çoğunlukla tahrik oluyorum ve onun çıldıracağından endişeleniyorum. Uzaylılar hijyene çok önem verirler ve seks bir bedenin yapabileceği en pis şeylerden biridir.

Ama Ainar aldırıyor gibi görünüyor. İnliyor, parmakları kıvrımlarıma dalıyor ve o ipeksi ıslaklığı keşfediyor. Beni ovuyor, küt parmak uçları vücudumun girişine bastırana kadar daha derine iniyor. O kadar rahatlamış hissediyorum ki çılgılık atmak istiyorum.

Sonra geri çekiliyor ve beni anında orgazma ulaştırmak için parmaklamadığı için onu öldürmek istiyorum. Tek söylediği "Ah," oldu. "Sanırım şimdi anladım."

"Harika," diyorum ve bacaklarımı ona dolayıp beni masaya yapıştırmaması için yalvarmamak için kendimi zor tutuyorum. Buna çok ihtiyacım var. Şu anda bebeği düşünmüyorum bile. Sadece birinin bana dokunmasına ve bu korkunç acıyı dindirmesine ihtiyacım var, çaresizce. "Eğer fikrini değiştirdiysen..."

"Hayır. Hiç de değil. Eğer beni istediğinden eminsen-"

Onu tuniğinin önünden tutup öne doğru çekiyorum ve ona çılgınca bakıyorum. "Eğer önümüzdeki beş dakika içinde beni sikmezsen aklımı kaçıracağım, Ainar."

Gözleri açılıyor.

"Özür dilerim. Sadece... Kaybedecek zamanım yok." Yemin ederim beni geri çevirirse

Gözyaşları. Büyük, çirkin, gürültülü gözyaşları... ve bu benim başka birini bulmamı zorlaştıracak. "Dediğim gibi, bana dokunmana bile gerek yok. Sadece spermime ihtiyacım var."

Ainar'ın büyük eli aniden çenemi kapatıyor. Yanaklarımı sıkarak ağzımın büzülmesine neden oluyor. Sonra eğiliyor ve ağzını benimkine bastırıyor. "Önce öpüşecek miyiz?" Büzüşmüş ağzımı incelerken bana çok çalışkan bir bakış atıyor. "Benimkinin seninkine tam olarak oturduğundan emin değilim."

Eğer benimkini böyle sıkmaya devam ederse olmayacak. "Başka bir zaman öpüşebiliriz," diyorum hemen. "Beni hamile bırakmak için buna gerek yok."

"Oh, tabii ki hayır." Hayal kırıklığına uğramış görünüyor.

Bir suçluluk dalgasıyla savaşıyorum, çünkü bu adamdan sadece beni becermesini istiyorum, bana kur yapmasını değil.

Ama uzlaşmaya hazırım. "Önce gel? Sonra öpüşelim mi?"

Başını sallıyor, elleri pantolonuna gidiyor - mesakkahların "trou" dedikleri bir tuniğin altına giydikleri kalın tozluklara. *Evet*. Tunüğünün eteklerini kaldırdığında ortaya çıkan şişkinliği görünce neredeyse dudaklarımı yalayacağım.

"Vay canına," diye nefes alıyorum. "Sen büyük bir çocuksun."

Ainar donakalır, kuyruğu salınımının ortasında durur. "Bu... kötü mü?"

Kahretsin. Onu bir şeylerden vazgeçirmeye mi çalışıyorum? Başımı hızla sallayıp ellerimi onunkilerin üzerine koyuyorum ve uzaylıların kıyafetlerinde kullandıkları garip, aktif bağlantı elemanını kurcalıyorum. "Hayır. Bu mükemmel. Sadece şaşırdım. Gördüğüm son penis o kadar da büyük değildi. Ya da hoş değildi. Ama uzundu. Şişman değildi. Sadece uzundu. Şişman daha iyi, biliyor musun? Yani, bunu gerçekten şişman bir sik istediğim için yapmıyorum. Sadece bir bebek istiyordum. Ama sik bir yan fayda." Felç olmuş gibi duruyor ve kafamı kaldırdığımda yüz ifadesi donuklaşıyor. "Biliyor musunuz? Şimdi sik hakkında konuşmayı bırakacağım."

"Umarım benimkini hoş bulursunuz," diyor Ainar ve sonra fermuarı açıyor.

Yemin ederim, sanki pantolonundan bir yılan düşmüş gibi. En büyük, en güzel mavi penis bana kendini gösterirken şok içinde bakıyorum. Başu uğta hafifęe mantarlaşmış ve orada daha derin, daha kadifemsi bir mavi tonu var. Kalın, genişleyen çıkıntılar şaftına doğru ilerliyor ve adamın kuzey, güney, doğu ve batıda çift metal örümcek ısırıkları olan bir pusula gibi piercingleri var. Bir tarafa doğru çok hafif bir kavisi var ve şaftının dibinde daha önce duyduğum ama hiç deneyimlemediğim küçük bir kıkırdak çıkıntısı var.

"Oh. Um. Tamam," diyorum çabucak. "Bilmelisin ki bir mesakkah ile hiç seks yapmadım. Devam etmeden önce bilmem gereken bir şey var mı?" Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve sonra dayanamayıp elimi şaftının üzerine koyup okşuyorum. Tanrım, kadife gibi hissettiriyor. İçime sokmasını istemekle onu pelüş bir hayvan gibi okşamak arasında gidip geliyor. "Piercingini ya da başka bir şeyini kaybetmezsin, değil mi?"

Sabit duruyor, etkileyici sikine hayran kalabilmem için tunüğünü yolumdan çekiyor. Onu tekrar okşuyorum ve nefesi kesiliyor, bu da dokunuşumun farkında olduğunun tek işareti. Gözleri sıkıca kapalı.

"Ainar?" Cevap vermeyince soruyorum.

"İhtiyacın olanı al," diyerek yüzünde saf bir şehitlik ifadesi yaratmayı başarıyor. "Ben senin için buradayım."

Katılım. İhtiyacım olan şey bu. "Özür dilerim. Dikkatim dağıldı. Yine de güzel bir siki var. İyi iş çıkardın." Ona garip bir gülümseme verdim. "İstedığın zaman içime sokmaktan çekinme."

Derin bir nefes veriyor ve bakışları üzerinde geziniyor. "Beni istediğinden hâlâ emin misin?"

"Evet," diye iç geçirdim. "Şimdi onu test sürüşüne çıkardığıma göre? Evet, lütfen." Aletine tekrar dokunma dürtüsüne karşı koyuyorum - gerçekten, gerçekten güzel bir alet - ve davetkâr ve bebek yapıcı bir tavır olduğunu umduğum bir şekilde arkama yaslanıyorum. Ağırlığımı ellerime veriyorum ve avuç içimin elektronik bir şeye değdiğinden eminim, ama Ainar'ın bunu fark etmediğinden de eminim. Bakışları açılmış bacaklarıma kilitlenmiş durumda.

ve eteği aralarında yukarı kaldırdı.

Ainar yüzüme bakıyor ve sonra bir adım öne çıkarak kalçalarını benimkilere vuruyor. İçimdeki her şey beklentiyle kenetleniyor ve kendini eline alıp ereksiyonunu kalçalarımın arasına doğru yönlendirmesini izliyorum. *Lütfen, diye inliyorum. Lütfen, lütfen, lütfen, lütfen.*

Sikinin başı kıvrımlarımı sıyırıldığında, ihtiyaçtan neredeyse hıçkırıyorum. "Evet," diye nefes alıyorum. "Bana bir bebek ver. Buna çok ihtiyacım var."

İnliyor, ileri doğru bastırıyor. Yardım etmeye çalışarak kalçalarımı hafifçe kaldırıyorum ve o da sikinin başını vücudumun girişine doğru kaydırıyor. Beklediğimden daha büyük ve bu, ileri doğru itmeden önce aklımdan geçen son düşünce ve sonra içimde.

İkimizin de nefesi aynı anda kesildi.

Sanki kendini kontrol edemiyormuş gibi, Ainar daha derine itiyor ve tamamen içime oturuyor. Seks yapmayalı uzun zaman olmuştu ve bir sevgili tarafından tamamen gerilmeyeli daha da uzun zaman olmuştu ve bunun gergin dolgunluğu nefesimi kesiyor. Dudaklarım aralanıyor ve ağzımdan sözsüz bir ses kaçıyor.

"Dormalı mıyım?" diye soruyor, sesi gergin. "Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle." "Kımılma," diye zorlukla başardım. "Çekil. Sertçe. Beni boşalt."

Beni boşaltmasını beklemiyorum. Aslında beklemiyorum. Ama erkeklerin yatakta tam bir aygır olduklarını düşündüklerinde roket gibi patlamaya meyilli olduklarını öğrendim, bu yüzden böyle bir şeyi ortaya atmak alışkanlık. Ainar geri çekiliyor ve tekrar ileri atılıyor, hareket zarif değil ve tatsızlığın bu tarafında, ama o kadar kalın ki ve ben o kadar ıslak ve tahrik oldum ki, onun hüner eksikliğine rağmen vücudumda heyecan verici şeyler yapıyor. Hızla hareket etmeye başlıyor, kalçaları benimkilere karşı kekeliyor ve bu garip çıkıntıyı - mahmuz - oldukça hoş, gıdıklayıcı bir hisle klitorisime doğru itiyor.

Ama sonra Ainar'ın nefesi bir anda patlıyor ve titriyor ve ben onun çoktan boşaldığını fark ediyorum. Mükemmel. Ona ışınlanıyorum. "Bu inanılmazdı. Teşekkür ederim."

"Sen..." Duraklıyor, kuyruğu sallanıyor. "Bu senin için iyi miydi?"

Açıkça şüphecî görünüyor, sanki bundan kurtulmak için zihinsel yeteneğimden şüphe ediyormuş gibi ve bir kıkırdamayı yutmak zorunda kalıyorum. "Güzel bir histi," diye itiraf ediyorum. "Ama sen içime girdin ve benim istediğim de buydu." Parmağımı bedenlerimizin birleştiği yere bastırıyorum ve orada bir ton kalın, yapışkan sıvı olduğundan emin oluyorum. "Çekilmeden önce bana haber ver. Kalçalarımı yukarı doğru eğmek istiyorum, böylece hiçbir şey kaybetmem."

"Ben...çok iyi."

Birleşen bedenlerimizi yukarı çekerken küçük bir çığlık attım ve sonra içimden çıktı. Bir sonraki anda çıplak kıkım havada, bacaklarım omuzlarına asılmıştı.

"Ne kadar süre bu şekilde kalman gerekecek?" Ainar bana soruyor, sesi son derece kibar ve ciddi.

Günün saçmalığına kıkırdamak istiyorum. Sokaktan içeri girdim, bir yabancıya beni sikmesi için yalvardım ve şimdi onun yüzücülerini içeride tutmak için kadınlık organlarımı havaya kaldırdım. "Yani, bilmiyorum. Daha önce hiç bir uzaylıdan beni hamile bırakmasını istememiştim." İçimden daha fazla kahkaha yükseliyor. "Bu kesinlikle uzun zamandır yaşadığım en tuhaf gece."

Ainar kıkırdar. "Bunun alışılmadık bir talep olduğunu düşünenin sadece ben olmadığımı sevindim." Duraklıyor ve sonra ağzından kaçırıyor, "Yardım etmekten mutlu olmadığımın değil, çünkü öyleyim, Kolonist Naomi."

"Sadece Naomi," dedim ona. "Ve teşekkür ederim. Bunun senin için çok tuhaf olduğunu biliyorum ama paramı kaybetmek istemedim."

"Tuhaf değil," diyor ve sesi ürpertici bir yumuşaklık kazanıyor. Eliyle kalçamı mı okşuyor? Karnım beklentiyle çırpınıyor. "Bir şey itiraf edebilir miyim?"

"Tabii ki."

"Bunu tekrar yapabilirim," diye ağzından kaçırdı Ainar. "Eğer emin olmak istiyorsan. Seni tohumla doldurmak, yani." Duraklıyor ve neredeyse yutkunduğunu duyabiliyorum. "Tabii bunu nahoş bulmadıysan. *Beni* buldun

tatsız."

Vücudum tepki olarak sıkıştı. "Sen... tekrar gitmek mi istiyorsun? Şimdiden mi?" Adam zar zor birkaç nefes aldı ve ikinci raunda hazır mı?

"Bu bir sorun mu?" Sesi endişeli geliyor. "Bunun iyi bir şey olacağını düşünmüştüm."

"Öyle! Hayır, kesinlikle öyle. Bunu tekrar yapmayı çok isterim." Bu düşünceyle vücudum ateşle kızardı. "Yine de bacaklarımı indirebilir miyiz?"

"Evet. Tabii ki." Ainar tereddüt ediyor ve sonra eli yavaşça bacağımdan aşağı kayıyor. Sıcak, sert ve hoş bir his veriyor ve nazik dokunuşlar görmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki inliyorum. "Seni boşaltmak için ne yapabilirim?" diye soruyor. "Bu bebek yapmana yardımcı olur mu?"

"Zararı olmaz," diye nefes alıyorum, bacaklarımı beline doladığında ona uzanıyorum. Aleti amımın kaygan sıcaklığına doğru bastırıyor ve ben bir nefes emiyorum. "Gerekli değil ama kesinlikle zararı olmaz."

"O zaman bana bunu nasıl yapabileceğimi söyle," diye mırıldanıyor. "Seni nasıl boşaltabileceğimi söyle."

Sözleri içimde bir ateşi tutuşturuyor. Masanın üzerinde kıpırdanıyorum ve sikinin başını kıvrımlarımın arasından tekrar geçirdiğinde inliyorum. Homurdanıyor -şaşırtıcı derecede seksi bir ses- ve sonra içime doğru itiyor. Karışan sıvılarımızla o kadar ıslağım ki hemen içeri kayıyor ve sonra beni tekrar dolduruyor, her şeyi sıkı, lezzetli ve sürtünmeyle dolu hale getiriyor.

Titriyorum ve kollarına yapışıyorum -tanrım, çok büyükler- ve o piercinglerin ve çıkıntıların hissini sihrini göstermesini sağlamaya çalışıyorum. Bunun yerine, mahmuzunu mükemmel bir şekilde klitorisime doğru itiyor ve haykırıyorum.

Ainar üzerimde donup kaldı. "Kötü mü?"

"İyi," diye boğuluyorum. "Gerçekten iyi. Bu açı-"

Bir sonraki anda, tuniğini başının üzerinden yırtıyor. Toparlıyor ve kalçalarımın altına sokup yukarı kaldırıyor. İri bir eliyle bana aç veriyor, sonra tekrar bastırıyor ve neredeyse *hırıltılı bir ses çıkarıyorum* çünkü öne doğru sallanırken mahmuzunu klitorisime değiyor ve bu şimdiye kadar hissettiğim en iyi şey olabilir. "Daha iyi mi?"

"Çok daha iyi," diyorum ona. "Yani... evet... iyi sik. Çok iyi. A+. Şikayetim yok." İçime girip çıkarken, sanki içimi okşuyormuş gibi okşarken şimdi gevezelik ediyorum.

Eli eteğimin altına giriyor ve tümseğimin üzerine yerleşiyor, başparmağı mahmuzuyla klitorisimin ovulduğu noktaya sürtünüyor. "Ah," diyor, sanki tüm bunlar bir bulmacaymış da o çözüyormuş gibi. "Orada iyi hissediyor musun?"

Klitorisime hafifçe bastırıyor ve bacaklarım zıplıyor. Nefes alıyorum ve sonra boşalıyorum, evrenin en iyi aletinin etrafında kenetleniyorum ve sıkıyorum. Muhtemelen hala aletinin mükemmelliği ve ne kadar iyi hissettirdiği hakkında inliyorum, ama sonra tekrar içime boşalıyor ve başka bir orgazmı dalgalanıyorum ve ondan sonra uzun bir an için izimi kaybediyorum.

Nefes nefese, yavaşça kendime geldiğimde onun hâlâ üstümde olduğunu görüyorum, artık çoğunlukla çıplak ve eli tuniğimin önünü ölümcül bir kavrayışla düğümlemiş. Teni terden sıırılsıklam olmuş ama gözleri tam bir hayranlıkla beni izliyor ve ben iç çekince tekrar içime giriyor. Birleşen bedenlerimiz ıslak bir ses çıkarıyor, ben soluk soluğa bir ses çıkarıyorum ve o inliyor.

"Yine mi?"

Ondan bana yardım etmesini istediğimde neye bulaştığımı biliyor muydum? Hayır, hayır bilmiyordum.

Pişman mıyım? O da yok. Eğer bu gece bir bebek yapmazsa, hiçbir uzaylı spermi yapmaz.

BÖLÜM DÖRT

H ve saatler sonra, binanın önündeki emanet ofisinin kapısı açılıyor ve tam olarak nerede olduğumu hatırlamamı sağlıyor.

Bütün gece, en tatlı, en güzel, en yarağa aç insanın içine daldım. tanıştığım en iyi sömürgeci. Naomi mükemmel olduğu kadar acımasız da ve sikim kaç kez kalkıp inerse insin, dokunuşu benden bir tur daha atmamı sağlamakta asla başarısız olmuyor. Şu anda bile hâlâ onun üstündeyim, teni terli ve giysileri Sinath'ın yakındaki masasının üzerinde bir yere atılmış. Tekrarlanan çiftleşmelerimiz nedeniyle üzerimdeki her şey yere düştü ve botlarımın altındaki zemin artıklarımızla biraz yapış yapış oldu.

Tam bir karmaşa yarattık ve umurumda değil, çünkü temizlemek ondan uzaklaşmak anlamına gelir ve bunu yapabileceğimi sanmıyorum.

Ama ön taraftaki kapı bir zil sesiyle açıldığı an, bana özel bir yerde olmadığımızı hatırlatıyor. Geriliyorum ve altımda (ve aletimin etrafında) Naomi'nin gerildiğini hissedebiliyorum.

Kef. Burada biri var. Birisi burada ve masamın üzerine yayılmış bir kadın var, tohumlarımla kaplı.

Bu kesinlikle gözaltı yönetmeliklerinde yer almamaktadır.

Naomi'nin bedeninin sıcaklığından sıyrılıyorum ve tohumlarım Naomi'nin içinden dökülürken ıslak bir ses çıkıyor. İrkildim, sikimi pantolonumun içine soktum (neyse ki hala ayak bileklerimin etrafındaydılar) ve otomatik bağlayıcıyı etkinleştirdim. "Burada bekle."

"Saat kaç?" diye soruyor şaşkınlıkla. Naomi bacaklarını birleştiriyor, ben de tuniğimi alıp başından geçirerek çıplak uzuvlarını örtüyorum. Üzerine çadır gibi oturuyor ve yakasındaki otomatik fermuar yanıp sönerken çözöldüğünü haber veriyor.

Görmezden geliyorum. "Şafaktan hemen önce. Khex vardiyası için geliyor." Ve Sinath değil de Khex olduğu için evrendeki her şeye şükrediyorum çünkü o zaman bunun sonunu asla duyamazdım. "Bizi biraz yalnız bırakmasını rica edeyim."

Gözleri irileşiyor ve tuniğimin yakasını boynuna doğru tutuyor. "Aman Tanrım, başımız belada mı?"

"Hayır, elbette değil," diye onu rahatlatıyorum. "Sadece size yardımcı olduğumu bilmesini sağlayacağım."

Naomi rahat bir nefes aldı ve bana başını salladı. "O zaman gizlice çıkmak güvenli olana kadar burada bekleyeceğim."

Güzel. Khex'le konuşup durumu açıklayacağım ve sonra Naomi'nin kızağını onun için eve götüreceğim, çünkü muhtemelen güvenli bir sürücü olamayacak kadar yorgun. Zaten vardiyam bitti ve onunla daha fazla zaman geçirmek istiyorum. Onu daha iyi tanımak.

Ne de olsa, ona zaten yarı aşığım. O mükemmel biri.

Bir bacağını yavaşça masamdan indirirken ona bakıyorum, ayağı yere çarptığında yüzünü buruşturuyor. Ofisin altını üstüne getirdiğimiz kesin ama ona bakarken memnun olmaktan kendimi alamıyorum. Naomi'nin gür siyah saçları omuzlarına dökülmüş ve başının arkasında toplanmış. Birkaç tutam alnında terden ıslanmış ve esnediğinde bu hayatımda gördüğüm en sevimli şey oluyor. Yüzümü boynuna gömmek ve karışan kokularımızı içime çekmek istiyorum. Onu kollarıma alıp kızağa kadar taşımak istiyorum.

Parmaklarımı tekrar kalçalarının arasına sokmak ve zaten damlamakta olan tohumları tıkmak istiyorum.

derisinden aşığı.

Bunun yerine ona son bir kez gülümseyip ofisin önüne doğru koşuyorum, dar koridordan aşağı iniyorum ve binanın önüne doğru ilerlerken kapının arkamdan kapanmasını sağlıyorum. Pantolonum ve botlarımdan başka bir şey giymediğimin farkındayım. Saçlarım muhtemelen dağınık, boynuzlarım parmak izleriyle lekelenmiş ve göğsümdeki tüm dövmelerim, meme uçlarımdaki piercinglerle birlikte sergileniyor. Üniformamın tamamı dışında hiçbir şey giymedim, yakam boynuma bağlı ve Khex'in gençliğimde sevdiğim marka isimlerinin ve kulağa sert geldiğini düşündüğüm birkaç sözün derimi kaplayan çirkin dövmeleri konusunda bana sıkıntı vereceğinden eminim. Şimdi sadece beni utandırıyorlar.

Khex elinde dumanı tüten bir fincan çay ile resepsiyonun yanında duruyor. Ben geldiğimde kaşlarını çatarak bana doğru bakıyor. "Ashley sana selam söyledi ve senin için biraz gece çayı yaptı. Ama sanırım ihtiyacın yok çünkü tüm ofis genelev gibi kokuyor. Bana neden her şeyin amcık koktuğunu söylemek ister misin yoksa arka tarafa gidip orada kim varsa ona merhaba mı diyeyim?"

"Hayır," diyorum hızla, kapı kontrollerinin önünde durmak için hareket ediyorum. "Utanacaktır." Khex başını eğdiğinde devam ediyorum. "Bir koloniste yardım ediyordum. Hepsi bu."

"Kıyafetlerini çıkarmasına yardım etmek mi?" Duraksadım. "Evet mi?"

Sertçe nefes alıyor, sonra başını sallıyor ve gece çayından büyük bir yudum alıyor. "Bunu duymadan önce daha uyanık olmam gerekecek." Bir yudum daha alıyor ve sonra parmağıyla başlamam gerektiğini işaret ediyor.

Ben de öyle yaptım. Ona Kolonist Flannigan-Naomi-'dan ve içinde bulunduğu durumun hamile kalmak için yardıma ihtiyacı olduğu anlamına geldiğinden bahsettim. Ve ona nasıl yardım ettiğimi. Defalarca. Bütün gece boyunca. Masamda. Ona kızla ilgili ayrıntı vermedim. İçine girdiğimde çıkardığı seslerden ya da eldivenleriyle sikimi sarmasının nasıl bir his olduğundan bahsetmiyorum. Beni öpmediğinden ya da üzerine uzandığımda ismimi nasıl soluduğundan bahsetmiyorum. Tohumumu parmaklarımla vücuduna geri ittiğimde çıkardığı ciyaklamadan.

O şeyler *benim*.

Ama ona bir bebek istediğini ve yardıma ihtiyacı olduğunu söyledim. Doğurganlık tedavisi süresinin hızla tükendiğini ve yardım istemekten başka çaresi olmadığını.

"Keffing doğurganlık tedavileri," diye homurdanıyor, bir elini yüzüne sürüyor ve sonra başını sallıyor. "Bu şeyler değerinden daha fazla soruna yol açıyor."

"Kolonistler için buna değer, efendim," diyorum sert bir şekilde, şu anda serbest bırakılmamla ağzına kadar dolu olan masamdaki kadına karşı sadakatsizlik hissetmek istemiyorum. "Kendi aileleri ellerinden alındığında bir aile istemelerinin anlaşılabilir olduğunu düşünüyorum."

Khex homurdanıyor. "Lord va'Rin'e bu sağlık görevlilerinin çözümlerini el altından satarak sorun yarattıklarını söylemeyi düşünüyorum. Ama sonra hepsini gezegeni terk etmeye zorlarsa, eşim beni öldürür."

"Çocuk istediği için mi?" Sanırım. Ashley ile tanıştım ve çocuk özlemi çekiyormuş gibi görünmese de, asla bilemezsiniz.

"Çünkü seçim yapmak istiyor ve ben bunu ondan almayacağım." Khex yüzünü tekrar ovalıyor. "Pekâlâ, durumun hallolduğunu söyledin, değil mi? Onunla çiftleşecek misin? Siz ikiniz kendinizi toparlarken önümüzdeki birkaç gün boyunca vardiyanızı benim devralmam gerekiyor mu?"

Kulaklarım yanıyor ve biraz utanarak göğsümü ovuyorum. "Aslında sadece bir donör

istiyordu..."

Dışarıdan bir kızağın kalkış sesi uğuldayarak gelirken ben de arkamı dönüp gidiyorum. Bu kadar yakın olan tek kızak tam da bekçi odasının önüne park etmiş olmalı, bu da Naomi'nin veda etmeden kaçtığı anlamına geliyor. Ve keş me, bu acıtıyor. Yüzümü nötr tutmaya ve hayal kırıklığımı göstermemeye çalışıyorum. Ne aradığımı açıkça belirtmişti.

Sanırım anladı ve artık benimle işi bitti. Khex bakışlarını kaçırıyor ve çayını yüksek sesle höpürdetiyor.

"Sanırım ihtiyacı olanı aldı," diyorum kaskatı kesilerek. "Bir koloniste yardımcı olabildiğime sevindim. Sorunuza cevap vermek gerekirse, hayır... İzne ihtiyacım olmayacak."

Oda sessiz.

Shuuuuurrrrrrrrrrp. Shuuuuurrrrrrp.

Elinden kupayı almak için can atıyorum.

"Konu kadınlara geldiğinde eski bir profesyonelden tavsiye ister misin?"

"Sen mi?" Kollarımı çıplak göğsümün üzerinde kavuşturarak ona şüpheci bir bakış atıyorum.

"Daha birkaç ay önce dişinle çiftleşmedin mi? Bunun seni bir 'profesyonel' olarak nitelendirdiğinden emin değilim."

Bana tembelce sırtıyor ve çayını tekrar höpürdetiyor.

Dişlerimi sıkıyorum. "Peki. Konuş."

"Sadece insan dişlerinin çok iyi iletişim kuramadıklarını belirtmek istiyorum." Omuz silkiyor, ön taraftaki masaya yaslanıyor ve kupasını bir kez daha dudaklarına götürüyor. "Özellikle eşim mi? Bu konuda berbatlar. Size asla ne istediklerini söylemezler. Akıllarını okumanızı beklerler."

Durup bunu düşünüyorum. "Gezegenlerinde zihin okuma yaygın mı?"

"Hayır. İşte bu yüzden inanılmaz derecede sinir bozucu." Gözlerini deviriyor. "Bu kadar çekici oldukları için şanslılar. Ama bunu sana söylüyorum çünkü onun da türünün geri kalanı gibi ne istediğini anlatma konusunda kötü olduğunu varsaymalısın. Eğer onu tekrar görmek istiyorsan, bunu ona söylemen gerekecek. Çiçek al, kapısına gel ve ona iyi vakit geçirdiğini söyle." Burnu seğiriyor. "Yani, buranın kokusundan ikinizin *çok iyi vakit* geçirdiğiniz anlaşılıyor."

"Oldukça güzeldi..." O haklı mı? Naomi de Ashley gibi düşüncelerini paylaşmayacak mı? Bir şekilde aklını okumamı mı bekliyor? Ne istediğini otomatik olarak bilmemi mi? Bu işleri zorlaştırıyor. "Gerçekten bunu yapmam gerektiğini mi düşünüyorsun?"

"Çekip gitmesini ve onunla işinin bitmesini mi tercih ederdin?" "Şey...hayır."

Khex kıkırdar. "Sen de diğer mesakkahlar gibisin. Dişini gördüğün anda onun senin olduğunu anlıyorsun. Anlıyorum."

Naomi'nin benim olduğunu düşünüyor olabilirim ama Naomi'nin aynı şekilde hissetmediği açık. Bana veda etmek için bile durmadı. Çenemi sıktım, çünkü bu durumdan dolayı kendimi yaralı hissetmenin bir faydası yok. Oldukça açık konuştu. "Ya daha fazlasıyla ilgilenmiyorsa?"

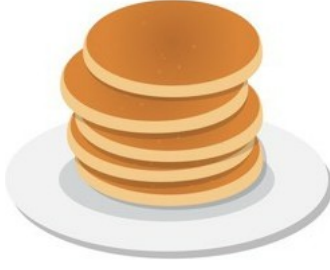
"O zaman emin olursun ve bazı şeyleri geride bırakabilirsin." Omuz silkiyor. "Bir şeyleri ortaya dökmenin ne zararı olabilir ki? Dediğim gibi, git o kadına iyi vakit geçirdiğini ve *tam olarak* ne istediğini söyle. Spesifik ol."

Açık ol. Naomi'ye ne istediğimi söyle. Sanırım bunu yapabilirim.

Başımı sallıyorum.

"Harika. Ama Sinath ve Paxon içeri girmeden önce masanızı temizlemenizi tavsiye ederim." Khex'in burnu tekrar seğirir. "Ve birkaç pencere açacağım."

BÖLÜM BEŞ

I Kızağımı evimin önündeki tozlu "park alanına" yönlendirirken dalgınca alt dudağımı emiyorum. Kendimi başarılı hissetmek yerine, her yerdeyim. Duygularım her yerde ve bu beklediğim bir şey değildi. Bu seksin işlemsel olması gerekiyordu. Sadece bebek yapmak için. Ainar bir bardağa boşalmış ve işi halletmiş olabilir, bu yüzden onun hakkında iki kez düşünmemeliyim.

Ve yine de... işte buradayım, bir yabancının spermiyle doluyum, bir yabancının tuniğini giyiyorum ve yetişkin bir izci çocuğun galaksiler arası eşdeğeri tarafından beynimin nasıl sikildiğini düşünmemeye çalışıyorum. Ama karşıdan karşıya geçmeme yardım etmek yerine beni yere yatırdı ve boşalana kadar içime girdi. Ve boşaldım.

Ve geldi. Ve biraz daha boşaldı. Kaç kez seks yaptığımızın sayısını unuttum. Yedi mi? Sekiz mi? On mu? Biliyorum, biraz sürtünmüş ve kesinlikle iyi tohumlanmış hissediyorum, ki mesele de bu. Sırada ne olduğuna odaklanmalıydım... ama bunun yerine Ainar'ı düşünüp duruyorum. Ainar'ı ve şaşırtıcı derecede nazik olan o büyük elleri. Ainar ve onun dört yönlü delici aleti, ki bu çok iyi hissettiriyordu. Ainar ve onun o çok garip öpücüğü.

Düşündüm de, hiç öpüşmedik. Belki de bu iyi bir şeydir. Yine de farkına vardığım bir hayal kırıklığı dalgasıyla savaşıyorum. Ben sadece yalnızım. Tabii ki harika bir aleti ve şefkatli bir tavrı olan bir adamı öpmek istiyorum. Yıllardır kimse benimle ilgilenmedi. Ainar'ı düşündüğümde hayıflanmak yerine kendimi suçlu hissetmeliyim. Adam sadece işini yapmaya çalışıyordu ve ben burada onu bombaladım, beni becermesi için ısrar ettim.

Düşündükçe utanıyorum. Muhtemelen *çok* sert çıkmışımdır. Bir süre kasabada yüzümü göstermemek için zihnime bir not alıyorum, böylece onunla karşılaşp işleri garipleştirmeyeceğim. İşlerin "yoluna girip girmediğinden" emin olmam için en az bir hafta geçmesi gerekecek, bu yüzden kendimi çiftlikte meşgul edebilirim. Ahır boyu. Ahırları yıka. Et stokunun tırnaklarını kes. Onlara özel vejetaryen et yemekleri hazırlayın. Çiftçilerin boş zamanları olduğunda yaptıkları her şeyi yapın.

İç çekerek hava kızağından iniyorum ve kendimi destekliyorum. Ayağa kalktığım anda güneye doğru bir sıvı göçü olduğu kesin ve içimi bir panik duygusu kaplıyor. Ya bu yeterli değilse? Ya bu işi yapmak için birkaç yüzücüye daha ihtiyacım varsa? İçeri koşarak kendimi yatağıma atıyorum. Sırt üstü uzanarak bacaklarımı havaya kaldırıyorum ve topuklarımı duvara dayıyorum, kalçalarımın altına bir yastık sıkıştırarak onları yükseltiyorum. Bunun bir işe yarayıp yaramadığı hakkında hiçbir fikrim yok ama bizim oralarda filmlerde hep böyle yaparlardı, o yüzden olmalı, değil mi?

Kalçalarımı dikleştirmek bana Ainar'ı ve bana ihtiyacım olanı vermek için tuniğini altıma sokuşunu hatırlatıyor. Yakasından tutup burnuma doğru kaldırıyorum ve aşık olmuş bir genç kız gibi kokluyorum. Tanrım, ne kadar aptalım. Son beş yıldan sonra evrenin içimdeki tüm aptallıkları attığını düşünebilirdiniz, ama görünüşe göre hâlâ biraz kalmış. Sadece... Biraz fanteziye kapılmama izin var, değil mi? Hiçbir şeye zararı yok. Çiftliğim sorunsuz çalıştığı ve kimseye zarar vermediğim sürece, ne zararı var?

Bu yüzden kalın sikinde (Tanrım, kalındı) yukarı aşağı inen çıkıntıları, piercingleri ve mahmuzları olan büyük, yakışıklı mavi bir uzaylıyı hayal etmeme izin verdim. Hâlâ biraz azgın olmalıyım çünkü onu düşünürken bile içim kasılıyor. Kötü seks için hazırlıklıydım. Modifiye edilmiş bir hindi tostunun rezilliğine hazırdım. Harika bir alete hazırlıklı değildim. Belki de bu yüzden dikkatimin dağılmasına izin verdim ve bütün gece kaldım.

Şey, iş bitti. Bir hafta içinde öğreneceğim.

Kendime bacaklarım yukarıda bir saat oturacağımı söylüyorum, daha fazla değil, sonra duşa girip

çiftlik hizmetleri. Botlar normalde her şeyi hallediyor, ancak ben hiçbir şeyin takılmadığından veya mahsur kalmadığından emin oluyorum. En akıllı bot bile eski moda insan gözetiminin yerini tutamaz.

Bunu yakında yapacağım. Şimdilik kalçalarımı yüksekte tutacağım ve bir süre daha Ainar'ı düşüneceğim-

Kapı çalındı.

Endişeli bir ciyaklamayla bacaklarımı aşağı atıp dik oturuyorum ve saçlarımı parmaklarımla tarıyorum. "Bilgisayar, verandayı gösterir misin lütfen?" İlk hasadıyla birlikte, burada tek başıma yaşamaktan endişe duymamak için tüm ekstra paramı alıp iyi bir güvenlik sistemine yatırdım ve bunun için her gün minnettarım. Verandadaki videoda Liman Muhafızı üniforması giymiş -taze bir üniforma- ve boynuzlarının arasına taranmış ıslak saçlarıyla iri bir mesakkah görülüyor... ve boynunda muhtemelen dün gece bir noktada bıraktığım bir ısırık izi var. Ainar bir avuç çiçek tutuyor ve ben izlerken kuyruğu heyecanlı bir köpek yavrusu gibi arkasında ileri geri sallanıyor.

Beni kızartan ve bunun basit bir "istasyonda bir şey unuttun" ziyareti olmadığını söyleyen o mutlu kuyruk. Ainar peşimden mi geldi? Dün gecenin hiçbir şey ifade etmemesi gerektiği konusunda oldukça nettim... ama belki de yanlış anladı?

Saçlarımı düzelterek ayağa kalktım ve irkildim çünkü hâlâ duş almamıştım. Hala... şey, hala tüm uygunsuz ve çok acıyan yerlerim ıslak. Ayrıca hala onun gömleğini giyiyorum.

Oh. Oh, belki de onun için gelmiştir. Gömleğini geri istiyordur. Ama o zaman neden çiçek getirsin?

Kıyafetlerimi düzeltiyorum ve kapıya doğru ilerleyip açıyorum. "Tekrar merhaba." Beni görür görmez gözleri parlayınca gülümsememek elde değil. "Her şey yolunda mı?"

Ainar çiçekleri bana doğru itiyor. "Amının tadına bakmak istiyorum." Um...?

Yüzümdeki boş ifadeyle birlikte kuyruğu düşüyor ve hareketsiz kalıyor. "Bu uygunsuz muydu? Khex açık sözlü olmam gerektiğini söyledi."

"Sorun değil. Sadece şaşırdım, hepsi bu. Yani... bu bir selamlaşma mıydı, yoksa...?"

Ainar bana mahcup bir gülümsemeyle bakıyor ve çiçekleri kaldırıp tekrar bana uzatıyor. "Sana ne istediğimi anlatmaya çalışıyorum. Ofiste bir şeyler söylemek istedim ama dikkatim dağıldı. Sonra sen gittin ve şimdi bunlar söylenmemiş şeyler. O yüzden şimdi söylemeye çalışıyorum."

Bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyorum, terli, dağınık ve garip bir şekilde mutlu hissediyorum. "İçeri gelmek ister misin? Kahvaltı yapmak? Eve geleli çok olmadı ve henüz duş bile almadım." Üzerimdekileri gösteriyorum. "Tabii ki."

"İyi misin?" diye soruyor ve kuyruğu yine o umutlu tavırla sallanmaya başlıyor. "Seni yıprattım mı? Yardıma ihtiyacın var mı?"

Bana yardım etme düşüncesi onu heyecanlandırıyor ama ben kendimi biraz aptal gibi hissediyorum. "Aslında bacaklarımı biraz daha yukarı kaldırıyordum, belki lazım olur diye." Yüzüm ısınıyor. "Kahvaltıda konuşabiliriz, sonra da duş alıp hayvanlara bakmalıyım."

"İstersen sana kahvaltı hazırlayabilirim?" Ainar gülümseyerek söylüyor. "Yemek pişirme konusunda biraz becerim var."

"Ah, tabii?" Çiçekleri alıyorum ve kirpiklerimin arasından ona hızlıca bir bakış atıyorum. "Burada kalmak zorunda olmadığını söylediğimde beni duydun, değil mi? Eğer bir bebek yaparsak, onun için bir baba istemediğimi söylediğimi? Dün gece için en ufak bir zorunluluk hissetmeni istemiyorum. Sadece seksti."

"Anlıyorum," diyor içeri girerken. "Erişte ister misiniz? Ya da krep? Rektor'un eşi Lucy bana

insan yemeklerinin nasıl yapıldığını öğretti ve yumurtayı sevmesem de, sabah yemeğiniz için sahip olduğunuz diğer keklerden hoşlanıyorum. Ve iyi bir fincan gece çayı yapabilirim."

Gece çayı kötüdür, kahvenin olmadığı bir şekilde acıdır, ama burada insanlar kafein almak için bunu kullanır. "Ben

Gece çayının büyük bir hayranı değilim ama kreplere evet mi? Eğer denemek istersen un gibi öğütülmüş unum var." Mutfağıma doğru ilerliyorum, çiçeklerimi neye koyacağımı bulmaya çalışıyorum. Sanırım noli çiçekleri, Praksiyalıların yanında dikkatli olmam gerektiği söylenmişti ama burada hiç yok, bu yüzden tartışmalı bir konu.

"Her şeyi hazırlayacağım," diyor Ainar neşeyle ve çiçekleri elimden alıyor. "Sen duş alabilirsin, ben de senin için yemek hazırlayacağım."

"Aslında önce çiftliğime bakmalıyım," diye itiraf ediyorum ve sonra ödünç aldığım gömleği nazikçe kokluyorum. "Tabii bana koktuğumu söylemiyorsan...?"

Gözleri açılıyor ve sonra ağzı isteksiz, neredeyse utangaç bir gülümsemeyle kıvrılıyor. Kuyruğu sanki saklamaya çalıştığı tüm duyguları gösteriyormuş gibi deli gibi ileri geri hareket ediyor. "Benim gibi kokuyorsun ve çiftleşiyorsun. Bu kokuyu sonsuza dek sürmen hoşuma gider."

Oh. Yüzüm kızardı.

"Çiftliğiniz için yardıma ihtiyacınız var mı?" diye soruyor.

"Hayır, ben iyiyim. Başa çıkabilirim." Kapıya doğru ilerledim ve ayakkabılarımı giydim. "Birkaç dakika beklemenizin sakıncası yoksa, işleri kontrol ettireceğim."

Çenesini hevesli bir baş hareketiyle eğiyor. "Sana güzel bir sabah yemeği hazırlayacağım."

Tekrar kızardığımı hissedebiliyorum; saçma sapan bir seks yaptıktan sonra bir erkek benim için yemek mi yapacak? Ne düşüneceğimi bilmiyorum... sadece hoşuma gitti. Ama tam bir deli gibi sırtıtmamak için yanağımın içini ısıırıyorum. "Yakında döneceğim."

Ahıra gitmek kafamı biraz boşaltmamı sağlıyor. Çiftliğin kendisi neredeyse tamamen makineleşmiş değil. Botlar, vitamin ölçümleri için sığırların dışkı örneklerini almaktan, gütmeye ve yemlemeye kadar her şeyi yürütüyor, bir insanın yapması gereken çok az şey var. Ancak en iyi, en iyi programlanmış bot bile zaman zaman takılıyor ya da arızalanıyor. Her zaman her şeyi kontrol ederim çünkü bana böyle öğretilti. Her şeyi yapması için makinelere güvenemezsiniz. Hâlâ işin arkasındaki beyin siz olmalısınız. Elbette, yemleme botlarından biri dağıtım kanalında sıkışmış ve birkaç tanesi de onun arkasında sıkışmış durumda. Uzay sığırları (hayal gücünden yoksun mesakkah tarafından "et stoku" olarak adlandırılır) şutun etrafında toplanmış, alçalıyor ve hoşnutsuzluklarını dile getiriyorlar. Aç sığırları kenara iterek içeri giriyorum ve botu oluktan kurtarıyorum. Diğerleri hemen dışarı dökülüyor ve sığırlar da hemen onları takip ederek beslenme noktalarına gidiyor. Oluğu hızlıca kontrol ettiğimde, oluğun düz bir tarafında yukarı çıkmış küçük bir metal kenar olduğunu görüyorum. Çekiçle geri indiriyorum ve içeri girmeden önce çiftlik ekipmanlarımın geri kalanındaki değerleri kontrol ediyorum.

Elimdeki soruna o kadar odaklanmışım ki, bu durum kafamı boşaltmama ve Ainar ile onun yeniden ortaya çıkışını takıntı haline getirmeme izin vermedi. Bu iyi bir şey. Onun burada olması ve ondan ne istediğim hakkında mantıklı düşünmeye çalışabileceğim anlamına geliyor. Dün geceki ilişkiden daha fazlasıyla ilgilendiğini açıkça belli etti.

Ne kadar daha fazla emin değilim. Sadece tekrar yatmak istiyor olabilir. Arkadaşım olmak isteyebilir.

Bebeğin hayatında olmak isteyebilir... eğer bir bebek yaparsak.

Kalçalarımın arası hala garip bir şekilde ıslak ve dün geceden terliyim ama kafam daha berrak. Düşünmeden karar vermeyeceğimden oldukça eminim... ve sonra gülüyorum, çünkü tüm evrende bir yabancıyı yakalayıp benden bebek yapmasını istemekten daha düşüncesizce ne olabilir?

Evimin kapısını açtığımda burnuma nefis kokular doluyor. Biraz elmalı börek gibi kokuyor, ki şu ana kadar istediğimi bilmiyordum. Ağzım sulanıyor ve Ainar'ın kuyruğunu sallayarak mutlu bir şekilde krep çevirdiği mutfaka giriyorum. Ben görüne dönüyor, geniş yüzünde bir gülümseme

beliriyor. "Oh güzel. Geri dönmüşsün. Aç mısın? *Klischaar* meyvesi sever misin? Fark ettim ki

Bir kavanozuna hiç dokunulmamış ve krep dediğiniz bu şeylerle çok iyi gidiyor."

Lavaboya gidip ellerimi dirseğime kadar yıkıyorum. "O meyvenin ne olduğunu bilmiyorum. Sümüğe benzeyen bir şey mi? İki çiftlik ötede yaşayan Mary taşındı ve kadınlar onun konservelerini paylaştılar. Sonunda elime o geçti ama denemekten çok korktum." Geri kalan her yerimin iyi bir fırçalamaya ne kadar ihtiyacı olduğunu düşünmemeye çalışarak fırçalıyorum. Döl dolu külotumla kahvaltı edersem dinsiz mi olurum?

Siktir et. Bu krepler çok güzel kokuyor.

Masaya otururken Ainar önüme gece çayıyla dolu bir fincan koyuyor ve ardından birkaç krep tabaklıyor. "Meyveyi pişirdiğinizde renksizleşir, bu yüzden krepinizin içinde birkaç parça bulursanız şaşırmayın."

Dikkatli bir ısırık alıyorum ve tadı tıpkı evdeki elmalar gibi - biraz daha ekşi ve olgunlaşmamış, ama tadına çok çabuk alışabilirim. Krepin zengin tadı onu güzel bir şekilde tamamlıyor ve üzerine bal koymama bile gerek kalmıyor. Kenarları ızgarada piştiği için çıtır çıtır ve uzun zamandır yediğim en güzel şey. "Bu harika," diyorum ona, ağzımı kapatmak için bir elimi kaldırarak. "Vay anasını, sen bir dahisin."

Kuyruğu daha sert sallanıyor ve yemin ederim bir ödül kazandığını sanırsınız. "Çay da benim tarifim."

Ona gece çayından nefret ettiğimi söyleyecek yüreğim yok, bu yüzden küçük bir yudum alıyorum... ve bu hoş bir sürpriz. Normalde olduğu kadar acı değil. Ona şaşkınlıkla bakıyorum ve Ainar'ın yüzü kocaman bir sırıtışa dönüşüyor. "Ona ne yaptın?" diye soruyorum. "Tadı güzel!"

"Lucy -Rektar'ın arkadaşı- gece çayının çok sert olduğunu düşündüğünü söyledi. Bizim oralarda annem gece çayını hep *atsach* yaprağıyla yapardı. Midesinden rahatsızdı ve çayın acılığından hoşlanmazdı, yaprağın kötü tadı emdiğini söylerdi."

"Haklı," diyorum ona, merakla içerken. Bana uzun süre ocakta kalmış bir cezvenin dibindeki yanık kömür yerine evdeki rooibos çayını hatırlatıyor. Hâlâ güçlü ama sert bir acı yerine yumuşak bir tadı var. "Buna bayıldım."

"Sevindim." Bana gülümsüyor ve sonra tabağında bir krep ile masada karşıma oturuyor. "İnsanların sevdiği şeyleri öğrenmeye çalışıyorum. Bekçi olarak çalışmak bana tüm ırkların aynı şekilde düşünmediğini hatırlatıyor ve tabii ki tatlarımız da aynı değil. Lucy bana bunu öğretti. Bir gün temizlik ofisinde hepimiz için çok tatlı bir kurabiye yaptı - her zaman Rektar için pişirir. Ve onları yiyebilen tek kişi Sinath'tı. O kadar tatlıydılar ki Paxon'u kusturdular." Yüzünü buruşturuyor. "İnsanlar çok tatlı şeyleri sever."

"Ve mesakkah yapmaz mı?"

"Pek çok lezzeti severiz ama çoğunlukla tuzlu olanları." Krepten küçük bir ısırık alıyor ve sonra ağzından çıkarıyor, "Hâlâ amını yalamak istiyorum. Ciddiyim."

Yüzüm kızarıyor, ağzıma bir lokma daha krep tıkıştırıyorum. "Şu sen ve ben meselesi hakkında konuşsak iyi olacak."

Kuyruğu sandalyesine hüzünlü bir vuruş yapıyor ve gülümsemesi devam ediyor, ama kuyruğunun artık sallanmadığını *biliyorum*. "Elbette. Seni rahatsız ediyor muyum?"

"Hayır," diyorum, krepten kocaman bir ısırık daha alarak. Görünüşe göre oldukça iştahlıyım. Garip bir şekilde yorgun da değilim. Dün geceki maraton pound seansından sonra uyukumun geldiğini düşünebilirsiniz ama kendimi oldukça dinç hissediyorum. "Bu arada sana siktir git demiyorum. Sadece beklentileri belirlemeye çalışıyorum."

Yüzündeki ifade temkinli. Çayından bir yudum alarak başını sallıyor. Krepin son lokmasını yediğimde, tabağını gizlice bana doğru itiyor. "Denliyorum."

Ben de onun krepini yedim. Çünkü bu kadar lezzetli bir şeyin ziyan olmasına izin veremezsin.
"Benim

Başlangıçta işe alınmanın tek seferlik bir şey olması gerekiyordu. Bağlılık yok, hiçbir şey yok." "Hatırlıyorum. Onu size hizmet etmesi için tutmuştunuz."

Krepin son lokması ağzımın damağına yapışıyor ve yüzümü buruşturuyorum. "Servis" kelimesini kullanmak zorunda mıydı? Çayla yıkıyorum, sonra boğazımı temizliyorum. "Bu şekilde olmasını istedim çünkü bebek bir *taahhüttür*. Bir erkeğin sekse sıcak bakabileceğinin ama bebeğe sıcak bakmayabileceğinin tamamen farkındayım. Ve köle olarak geçirdiğim birkaç yıldan sonra, başka birine bağlanmak istemedim, eğer bu mantıklı geliyorsa."

"O halde bana bağlanmak istemiyorsun," diyor yavaşça. "Bağlar... ilişkiler mi?" "Evet. Hayır. Bir çeşit?" Yüzümü buruşturuyorum, çünkü bunu açıklamakta zorlanıyorum. "Söylemeye çalıştığım şey şu ki

Dün gece sana gelmedim çünkü bu sabah burada olmanı istiyordum. Sırtımı sıvazlayıp 'Eğlence için teşekkürler' deseydin ve seni bir daha hiç görmeseydim, bu benim için sorun olmazdı. Bu mantıklı mı? Ama senden hoşlanıyorum. Ve dün gece iyi vakit geçirdim. Ve bu sabah burada olman hoşuma gitti. Sadece tüm bunları kafamda nasıl toparlayacağımdan emin değilim."

Rahatlıyor, gülümsemesi geri geliyor. "Yani bir seks partneri ve bir arkadaşla mutlusun ama daha fazlası olduğunu varsaymamalıyım? Ve çocuğunuzun bir babası olmasını istemiyorsunuz çünkü sizden beklentileri olacak ve siz bunu istemiyorsunuz?"

Gözlerimi kırıştıyorum, çünkü her şeyi çok güzel özetledi. "Aslında, evet. Aynen öyle."

"Anlıyorum. Buraya hayatımı sana zorla kabul ettirmeye gelmedim Naomi." Bana, bir kafatasını ezebilecek kadar büyük, damarlı pazuları olan, yedi ayak boyunda boynuzlu bir uzaylı olmasaydı garip ve utangaç olacakmış gibi görünen gülümsemelerinden birini daha veriyor. "Buraya geldim çünkü dün gecenin bitmesini istemedim. Ve burada kendimi aptal durumuna düşürüyorum çünkü senden hoşlanıyorum ve seni daha fazla görmek istiyorum. Eğer işleri dün gecenin ötesine taşırırsak, her şeyin nasıl gideceğine senin karar vermene izin vereceğim."

"Sanırım bunu yapabilirim." Bu kadar kolay kabul etmesi garip hissettiriyor. Muhtemel çocuğumun babası olmak için savaşması gerekmez miydi? Ama belki de uzaylılar her şeyi farklı bir şekilde yapıyordur. Bu kadar kolay olmamalı, değil mi? İlişkiler zor olmalı. Yaşadığımız şey bir ilişki değil. Sanırım biz... seks arkadaşıyız? Üreme arkadaşı?

Üreme arkadaşları, ben karar veririm. Kulağa doğru geliyor. "Peki... şimdi ne olacak?"

Ainar'ın kuyruğu tekrar sandalyeye çarpmaya başlar ve çok mutlu görünür. "Senin hakkında her şeyi bilmek istiyorum Naomi Flannigan, müzikal ismini nasıl aldığın da dahil. Flannigan topraklarında mı doğdunuz?"

Bir kahkaha attım. "Hayır, Flannigan bir aile ismi."

"Ah, bir ev adı." Ainar başını sallıyor. "Önemli bir ev mi?"

Önemli mi? "Dürüst olmak gerekirse hiçbir fikrim yok. Dünya'da bu sadece bir soyadı. Sizi sınıflandırmayı ve etrafta dolaşan diğer Naomilerden ayırmayı kolaylaştırıyor."

"O zaman halkınız sizin öneminizi hangi evden geldiğinize dayandırmıyor?" Buna şaşırılmış görünüyor.

"Yani, belki bazılarında vardır? Sanırım birkaç ülkede hala eski ailelerin olduğu monarşiler var. Ama benim geldiğim yerde öneminiz her şeyden çok zenginliğinize ve eğitiminize dayanıyor." Omuz silkiyorum. "Artık bir önemi yok, çünkü buradayım. Burada sadece başka bir kolonistim."

Ainar düşünceli bir şekilde başını sallar. Kupasına bakar. "Benim soyadım Vo'Lon. İyi bir isim değil."

Bunun onurrahatsız ettiğini söyleyebilirim. Biraz endişeliyim çünkü soyadının iyi olmadığını

söylemişti ama bunun gerçekte ne anlama geldiğini düşünmemiştim. Ya bu onun seri katiller ve vahşi katillerden oluşan uzun bir soydan geldiği anlamına geliyorsa? "Ne açıdan iyi değil?"

"Biz çöp toplayıcısıyız. Ailemin izin verdiği tek iş bu. Bu... ya da

askeri. Ben de bu yüzden buradayım."

Oh. Bunun üzerine rahatladım. "Bu zor bir iş ve belki eğlenceli değil ama yanlış bir tarafı da yok.

Biri bunu yapmak zorunda. İş güvencesi, değil mi?" Gülümsemesi isteksizce geri dönüyor.

Nedense aile mesleği konusunda kendini kötü hissetmesi beni rahatsız ediyor. "Her şeyi özetleyecek olursak, her işin gösterişsiz bir tarafı olabilir. Bana bir bakın. Toprakta oynuyorum ve kâr için inek dışkısını analiz ediyorum. Memlekette kimse bunu özellikle heyecan verici bulmaz çünkü bu temel ihtiyaçları karşılayan bir iş. Ama bu işte iyiyim ve bir bebeğe yetecek kadar para kazandım. *Umutlu* bir bebek yani. Ve bir dahaki sefere, belki evime ek yaparım ya da yeni bir kızak alırım. Kim bilir."

Başını eğerek boynuzlarının bir yön göstermesine izin veriyor. "Bu yıl tarlalarınızda hiç mahsul olmadığını fark ettim. Bu kasıtlı mıydı yoksa sorun mu yaşadınız?"

"Aslında kasıtlı." Sırıtiyorum. "Bu yıl sığırların o tarlada otlamasına izin veriyorum ve gübrelemek için her tarafa sıçmalarına izin veriyorum. Gelecek yıl çiçek yetiştireceğim. Ürün rotasyonu yapmak ve tarlaları nadasa bırakmak iyi bir fikir, ama başka bir gezegende bir sığır baronunun kölesiyken, tarlalarını bu şekilde rotasyona tabi tutardı ve her zaman iyi verim alırdı, bu yüzden onun yolundan gidiyorum." Şerefsiz en azından bir işe yarıyordu.

Ainar başını sallayarak, "Bunu duymak harika," diye cevap verdi. Sonra, az önce ne söylediğini fark etmiş gibi yüzünü buruşturur. "Köle olman mükemmel bir şey değil. Sadece çiftçiliğinizin başarılı olması."

"Sorun yok." Masanın öbür ucuna uzanıp elimi uzatıyorum. "Ne demek istediğini biliyorum."

Elimi avucunun içine alıyor, parmak uçları benimkilerin üzerinde geziniyor. Bir an için birbirine bağlı parmaklarımıza ve sonra bana bakıyor. "Peki şimdi ne olacak?"

"Bebekle mi? Başarılı olup olmadığını görmek için bir hafta içinde test yaptıracağım. Doktor iyi bir başarı oranı olduğunu söyledi ama bu birçok faktöre bağlı." Bunu düşünmek bile tüylerimi diken diken ediyor. Bir hafta içinde hamile kalabilirim. Bir hafta içinde anne adayı olabilirim. Bir hafta içinde, dört gözle bekleyeceğim, her günü biraz daha parlak ve daha az yalnız kılacak bir şeyim olabilir.

Güm güm güm.

Ainar'ın kuyruğu. Elim tutarken gülümsemesi ıslıl ıslıl. "Umarım sana yardımcı olabilmişimdir, Naomi."

Başparmağımı büyük mavi parmağının üzerinde gezdiriyorum. Tırnakları kare şeklinde ama kısa ve temiz. Parmakları nasırlı ve avuç içleri geniş. Bunlar bir sanatçının zarif, uzun parmakları değil, çalışan bir adamın kör aletleri. Onları sevdiğime karar verdim. Hem de çok. "Şaka mı yapıyorsun? Kesinlikle hayatımı kurtardın. Sen sormadan söyleyeyim, bu günü kurtardın demek. Beni kurtardın ve durumu düzelttin ve sana çok ama çok minnettarım."

Kuyruğu sandalyeye daha sert çarpıyor ve bana bakışı çok yoğun. "Amını yalamama izin verecek kadar minnettar mısın?"

Küçük bir şaşkınlık ciyaklaması duyuyorum. Böyle bir şey söylemesi çok açık sözlü bir davranış ama yine de... belki de ilk kez bir erkek benimle yatmak için yalvarıyor. "Bunu... gerçekten yapmak istiyor musun?"

Ainar masadan o kadar hızlı kalkıyor ki masa neredeyse devrilecek. Masayı düzeltiyor, bakışları bir yana kaymış tabaklara kilitlenmiş. "Daha fazla bir şey istemedim Naomi. Seni tanıdığımndan beri

sana dokunmak, seni memnun etmek için can atıyorum. Dün gecenin bebek yapmakla ilgili olduğunu biliyorum ama şimdi vaktimiz varken seni öpmek istiyorum." Bakışları üzerimde geziniyor ve gözleri özlem dolu. "Ama sadece senin de istediğin buysa."

"Ben buna karşı değilim." Hangi bekâr kadın muhteşem, istekli bir adam tarafından teklif edilir ki? "Ama hala duş almadım."

Gözleri parlıyor. "Seni yıkayacağım. Seni yıkamayı çok isterim."

Baş parmağımla duşu işaret ettim. "Tamam. O zaman bana katılmak ister misin? Birlikte yıkanabiliriz."

ve sohbeti devam ettirin." Bu normal, değil mi? Bir yabancıyla seviş, sabah sana kahvaltı hazırlasın, sonra birlikte duş alalım? Sonra kendime bunun gerçekten önemli olmadığını söyledim. Normal, uzaylılar tarafından kaçırıldığım gün pencereden dışarı çıktı. O zamandan beri her şeyi akışına bıraktım. "Bu taraftan."

Çamaşır dolabımdan aldığım bir çift kabarık havluyla evimdeki küçük banyoya doğru ilerliyorum. Kendime utanmamam gerektiğini söylüyorum. Beni çıplak gördü. O kocaman aletiyle içimi neredeyse yeniden düzenledi. Son ilişkimden daha fazla içime boşaldı. Gergin olmak için bir sebep yok. Sadece... birlikte banyo yapmak samimi bir şey ve ben onunla yeni tanıştım. Sekiz saat boyunca deliler gibi sevişen iki yabancının değil, şefkatli bir sevgilinin yapacağı bir şey gibi geliyor.

Ainar'a bir bakış atıyorum. O da arkamdan geliyor, eli sırtıma dokunmak ister gibi kalkıyor, sonra yine aynı hızla bırakıyor. Yine de kuyruğu ileri geri sallanıyor, mutluymuş gibi sallanıyor. Heyecanlı. Benimle duş alacağı için çok heyecanlı.

Bu sallanan kuyruk bana gerginliğimin saçma olduğunu söylüyor. Kalçalarımın iç kısımlarında çatlaklar olduğunu ya da göğüslerimden birinin diğeri kadar büyük olmadığını fark etse bile, bu o kadar da büyük bir fark yaratmayacak. Ve eğer bir fark yaratırsa... bu uzun süreli bir ilişki değil. Onunla daha yeni tanıştım.

Benim banyom -uzaylıların kibirli bir şekilde "tuvalet" dedikleri- küçük, ama Ainar yanıma doluşana kadar ne kadar küçük olduğunu hiç fark etmemiştim. Tüm alanı kaplıyor, vücutlarımız lavabonun yanında birbirine çarpıyor. Boğazından garip bir ses çıkarıyor ve ona bakmak için arkamı döndüğümde, havluları tutarken yine utangaç görünüyor.

Gözlerimiz buluşuyor ve o konuşuyor. "Yapmalı mıyım-"

"Hayır," diyorum, o kendini bundan caydırmaya çalışmadan önce. "Sorun değil. Sadece sıkı oturuyor."

Yüzünde bir gülümseme beliriyor ve neden birinin onu es geçtiğini merak ediyorum. O kadar sevimli ki. Devasa elleri ve kocaman bir aleti olan büyük boy bir köpek yavrusu gibi. Onun gezegenindeki kadınların pislik olduğuna karar veriyorum. Havluları lavabonun kenarına bıraktım ve bir elimi tuniğinin boğazındaki kopçaya koydum. Hâlâ onun eskisini giyiyorum, bu yeni bir üniforma olmalı. "Seni soyabilir miyim? Dün pek bir şey göremedim."

Dün mü? Daha çok birkaç saat önce, kendimi düzeltiyorum. Ve bir noktada tuniğini çıkardı, ama beni örttüğü içindi ve çıplak tenine dikkat etmiyordum.

Başını sallıyor, keşfetmem için hareketsiz dururken vücudu sertleşiyor. Tek hareket? Sürekli sallanan kuyruğu. Bir elimi başımın üstündeki yakasına götürüp etkinleştiriyorum. Otomatik bağlayıcı tıslıyor ve önünden aşağı doğru kayarak dövmeli mavi deri parçalarını ortaya çıkarıyor. Tuniğini geriye doğru sıyırıp göğsünü ortaya çıkarıyorum... ve ikiz meme ucu piercinglerini. İşte bu ilginç. Uzanıp birine dokunuyorum, meme ucunun neredeyse piercingin kendisi kadar sert olduğunu hissedince biraz şaşıyorum. Yumuşak degiller ama benimkiler gibi sertler. "Bunlar acıttı mı? Onları deldirdiğinde?"

"Hayır. Ellerimdeki dövmeler daha çok acıtıyor."

"Çok fazla hisleri var mı?" Bir parmağımı içlerinden birindeki topun üzerinde gezdiriyorum. Aletindeki piercinglere benziyorlar; halka yerine derinin içinden geçen ikiz toplar.

"Sadece çekiştirildiklerinde. Sadece görünüşleri hoşuma gitti. Bir keresinde bir videoda görmüştüm ve merak etmişim." Diğerine dokunduğumda kuyruğu daha sert sallanıyor. "Hayal kırıklığı yarattıklarını kabul ediyorum."

"Fazla bir şey hissetmedikleri için mi?" Başını salladığında, bir tanesini çekiştiriyorum.

"Burada hassas değil misin?" Başını sallıyor.

"Belki de çok fazla sansasyona ihtiyaın vardır." Daha sert çekiyorum, sonra piercing'i acımasızca büküyorum.

Ainar'ın nefesi kesildi, gözleri büyüdü. Ben de öyle düşünmüştüm. Normal bir insan řu anda acıdan çığlık atıyor olurdu, ama derisi daha kalınsa, tepkileri o kadar hassas olmayacaktır. O

sert olmam gerekecek. Daha doğrusu ben öyleyim.

Bana bakışları ateş dolu. Bir şey karnımı okşuyor ve sikinin büyüdüğünü, dışarı çıktığını ve aramızdaki küçük boşluğu doldurduğunu fark ediyorum. Aşağı uzanıp onu okşuyorum, sonra tekrar Ainar'a bakıyorum. "Bunları çekmeyeceğim, merak etme."

"Ben sormadıkça mı?"

"Sen sormadıkça," diye kabul ediyorum, kıkırdamamı bastırarak. Sanırım bir canavar yarattım. "Seni soymayı bitirebilir miyim?"

Bakışları üzerimde ve başını sallıyor.

Şu anda garip bir şekilde seksi hissediyorum. Elbette, duşa çok ihtiyacım var ve saçlarım dağınık bir fare yuvası gibi görünüyor. Muhtemelen gözlerimin altında kocaman halkalar var. Ama Ainar bana sanki bir tanrıçayı iş başında izliyormuş gibi bakıyor ve bunu takdir etmemek elde değil. Kendimi güçlü hissettiriyor. Yetkili.

Bu duyguyu daha fazla yaşamak istiyorum. Rüzgârda savrulan bir yaprak gibi evrende savrulduğum birkaç yıldan sonra, elimden gelen her güce sarılıyorum. Çiftliğimden sorumlu olmayı seviyorum... tıpkı Ainar'ın kontrolü ele almama izin vermesini sevdiğim gibi. Kocaman ve güçlü olmasına rağmen kendimi hiç tehdit altında hissetmedim. Yetki bende ve o da bunu açıkça belirtti.

Bacaklarının arasındaki sert çıkıntıyı okşayarak ona gülümsüyorum. "Bir daha seks yapmak istemeyebilirim, haberin olsun."

Bana çok ciddi bir bakış attı. "Anlıyorum."

"Amımı yalamana izin vermek dışında bir şey yapmak istemeyebilirim. Sadece önceden haber veriyorum."

Alınmak yerine kuyruğu daha hızlı hareket etmeye başlar. "Ama amını yalamama izin verir misin?" Başımı salladığımda rahatlamış bir şekilde sırtıyor. "Bu harika bir haber. Kabul ediyorum."

Bir kıkırdamayı daha bastırdım. Kabul ediyorum. Sanki ona bir ödül veriyormuşum gibi. *Tebrikler, efendim. Naomi'nin Kukusunu Yalama Hakkı Ödülü'nün bu yılki sahibi sizsiniz. Lütfen konuşmanızı hazırlayın.* Bu adamı sevdim. Hem de çok. Pantolonunun altındaki canavara bakıyorum, elimi pantolonunun malzemesine bastırırken tamamen belirginleşiyor. O kadar sert ve istekli ki, kumaşın üzerinde duran sikinin başını neredeyse seçebiliyorum.

Bana orada da piercingleri olduğunu hatırlatıyor. Çok etkileyici piercingler ve dövmele de var. Pantolonundaki otomatik bağlayıcıyı etkinleştiriyorum ve kalçalarından aşağı kayıyorlar. Aleti neredeyse serbest kalıyor ve elimi tekrar üzerinde gezdiriyorum, bu sefer ten tene. Kalçalarında daha fazla dövme olduğunu fark ediyorum ve bunlar yazıya benziyor. "Bunlar kelimeler mi?"

Cevap vermiyor ve kafamı kaldırdığımda Ainar kulağını ovuşturuyor, yüzünde mahcup bir ifade var. "Bu dövmelelerin çoğunu gençken yaptırdığımı bilmelisin."

Utancı çok sevimli. "Hâlâ gençsin, Ainar. Kaç yaşındasın... yirmi beş mi?" "Otuz yaşındayım."

Bu beni şaşırttı. Daha genç görünüyor ama aynı zamanda yaşlarımızın birbirine yakın olmasına da seviniyorum. "Otuz iki yaşındayım." Elimi sikinden kaydırıyorum, maviyle kızarmış başı derinlemesine renklenmiş ve pre-cum ile boncuklanmış, ve kalçasındaki kelimelerden birine dokunuyorum. "Ne yazıyor?"

"Aptalca şeyler."

"Bana anlatabilirsin. Gülmeyeceğim."

Acı çekiyormuş gibi inliyor ve sonra elimi tutuyor. Parmak uçlarımı bir kelimenin üzerine bastırarak açıklıyor. "Bunda 'i'Kimra eriştesini severim' yazıyor. Ana Dünya'da bir yarışmaydı. Ben kazanamadım."

Glmemeye çalışarak dudaklarımı birbirine bastırıyorum.

"Bu," diyor elimi kasıklarının hemen üzerine götürerek, "insan dilinde çevirisi zayıf gelse de 'Yeterli Erkekten Daha Fazlası' diyor."

Kahretsin. Omuzlarım titriyor. Gülersem gücenecek. Kıkırdamamak için kendimi zor tutuyorum.

Elimi karşı kalçama götürüyor ve burada kalın bir kelime girdabı yer alıyor. "Bu yazı, onu gören herkesi en büyük erişteyle ziyafet çekmeye teşvik ediyor."

Kendimi tutamayarak kahkahayı patlattım.

"Yine bir yarışma içindi," diyor Ainar. Ona bakıyorum, elim ağzıma gidiyor ve kıs kıs gülmemi bastırmaya çalışıyorum ama o gülümsüyor. "Onlar aptallık. Genç bir erkeğin kafası hayallerle dolu ama fazla düşünmüyor."

"Kazanırsan sana ne teklif ettiler?" Kıkırdayarak sordum. "Bir yıllık erişte mi?"

Başını sallıyor. "Dünya dışında bir iş. Kazanan marka elçisi ve çok zengin olacak."

Gülmeyi bırakıyorum. Onun yerine kalbimde bir sızı oluşuyor. Fakir bir ailenin genç oğlu, kendi dünyasındaki diğer insanlar tarafından hor görülüyor, yapabileceği tek iş askerlik ya da çöp toplayıcılığı mı? Kazanmaya çalışmak için kendini aptal dövmelerle kaplamasına şaşmamalı. Hiç komik değil, artık değil. "Oh, Ainar."

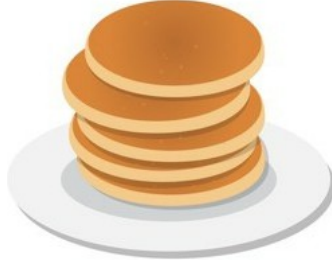
"Kazanmadığım için memnunum. Seninle tanışamazdım." Kuyruğu yine yavaşça sallanmaya başlar, gülümsemesi nazik ve tatlıdır.

O kuyrukla beni öldürüyor. Uzanıp delikli bir meme ucunu çekiştiriyorum. "Kartlarını doğru oynarsan o koca eriştenin sana ziyafet çekmesini sağlayabilirsin."

"İşkambil oynamam, ama bana öğretirseniz öğrenmekten mutluluk duyarım." Oh Tanrım. Yine kıkırdadım.

BÖLÜM

ALTI

A NARI

I Naomi *giysilerini* -benim giysilerimi- çıkarıp duşa girerken karnımı ve oradaki aptal dövmelemleri ovuyorum. Onlara güldü, ama kim gülmez ki? Ben bile onları gülünç buluyorum. Onları sildirebilirdim ama gençliğimdeki aptal günlerimin bir hatırlatıcısı olarak bıraktım.

Homeworld'den ve beni bekleyen gelecekten kaçmayı hayal ettim. Ordudaki düşük rütbemden dolayı hayal kırıklığına uğradığımda ya da kötü bir gün geçirdiğimde bile bana her şeyin artık daha iyi olduğunu hatırlatıyorlar. İnsanlara yardım etmemi sağlayan iyi bir işim var. Güneş ışığı ve yeşilliklerle dolu bir gezegende görev yapıyorum. Ne istediğini bilen ve bunu elde etmek için bir planı olan en harika kadınla tanıştım.

Ne kadar aptalca görünürlerse görünsünler, hatırlatıcılar iyi şeylerdir, çünkü bugün bulunduğum yerin değerini bilmemi sağlarlar.

Duşa girip yıkanmaya başladığında Naomi'nin vücuduna bakmamaya çalışıyorum. Dün geceye dair görüntüler aklımdan geçiyor; amının üzerindeki koyu renk saç tutamı, vücudunun sikimin etrafında nasıl gerildiği, pürüzsüz yanları ve içine girdiğimde beni nasıl sıkıca kavradıkları. Göğüsleri bana dolgun ve kabarık görünüyor, uçları açık teniyle tezat oluşturan sıcak bir kahverengi. Kalçaları daha geniş, arkası dolgun ve hoş bir şekilde kıvrımlı. Koyu renk yelesini yıkamak için suyun altına giriyor, ellerinin altında geriye doğru savuruyor ve sonra bana bakıyor, gözlerimiz buluşuyor.

"Orada öylece duracak mısın yoksa içeri mi gireceksin?"

Aslında bekliyordum. Rektor'un tavsiyesi aklımdan geçiyor, bana bir insanı sıkıştırmamam gerektiğini, onlara yer açmam gerektiğini hatırlatıyor. Bana korkunç şeyler yaşadıklarını ve dokunulmak ya da takip edilmek istemeyebileceklerini hatırlatıyor.

Kef, ve işte buradayım, kendimi onun tuvaletine itiyor ve çıplak vücuduna bakıyorum. "Gideyim mi?" Ağzımdan kaçırdım. "Gidebilir miyim? Eğer istersen? Ofisten çıktıktan sonra duş aldım, o yüzden gerek yok."

Naomi yüzündeki suyu siliyor. Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor, kaşlarını çatarak çıplak bedenime bakıyor. "Gitmek istiyor musun?"

"Hayır, hiç de değil. Sana katılmak istiyorum," diyorum hemen. "Seni yıkamak istiyorum, sonra da amını yalamak istiyorum." Durakladım ve sonra ekledim, "Tekrar tekrar."

Gözlerini kısarak bana bakıyor. "O-kaaaay."

"Ama sizi rahat olmadığınız bir şeye zorlamak istemem-"

Naomi eliyle yaklaşmamı işaret eden bir hareket yapıyor. Öne doğru bir adım atıyorum ve beni kolumdan tutup kendisiyle birlikte duşa sürüklüyor. "Gitmeni isteseydim, Ainar, 'Lütfen siktir git' derdim. Gitmezsen de patronunu arardım."

"Bu mükemmel bir plan," diye övüyorum onu duşta yanına sıkışmaya çalışırken. Gerçekten de bu küçük kutu insan boyutunda olmalı, çünkü bir mesakkah sığmıyor. Boynuzlarımın yanlara çarpmaması için başımı belli bir şekilde tutmam gerekiyor ve kuyruğum sürekli duvara çarpıyor. Yanlış bir adım atarsam kayıp düşeceğim ve onu altımda ezeceğim.

"Kırılmayacağım, Ainar." Omzunun üzerinden bana bakıyor, tekrar spreyin altına giriyor. "Ve sırtımı yıkayacağına söz vermiştin." Bana kuvvetli, belki de fazla kuvvetli çiçek kokan bir kalıp sabun uzatıyor. "Ben seni yıkayayım, sonra sen beni yıkarsın, anlaştık mı?"

Sanki akli başında bir erkek böyle bir teklifi geri çevirmiş

gibi. "Anlaştık." "Arkanı dön," diyor Naomi parmağını döndürerek.

İtaat ediyorum, ona sırtımı gösteriyorum. Kıkırdıyor, kıkırdıyor. "Kuyruğun her yere su alıyor! Sallamayı kes!"

Ve hayatımın daha iyi olması mümkün olmadığı için kuyruğumu tutup sıkıyor. Ortasına dokunuyor, daha az hassas olan uçtan uzakta ve sinir uçlarıyla dolu tabana o kadar yakın değil. Yine de inliyorum ve aletim zıplayıp onun dokunuşuna tepki verirken bile duvara tutunuyorum.

Uzun bir süre sessizlik oldu ve sonra Naomi'nin eli kuyruğumdan kalktı. Birini sırtımın ortasına koydu. "Sana... sana uygunsuz bir şekilde mi dokundum, Ainar?"

"Kuyruklar çok hassastır," diye idare ediyorum, fayansa bakarak. Belki de yeterince uzun süre bakarsam, aletimin zonklaması duracak ve kendimi yeniden kontrol altına alacağım. Bu haliyle, kuyruğuma bir daha dokunursa, kendimi bir gübre botu gibi çılgınca püskürttüğümü hayal ediyorum.

"Kötü hassas
mı?" Başımı
sallıyorum.

"Sikin hassas mı?" Islak parmakları omurgamdan aşağı kayıyor, alaycı bir şekilde kuyruğumun dibine doğru ilerliyor ve sikim bir kez daha tepki veriyor.

"Çok benzer."

"Yani... Sanırım kuyruğunu yıkamayı teklif etmemeliyim? Bu seni rahatsız eder mi?"

Çiğerlerim sıkışıyor. Sanki tüm varlığım onun bana tekrar dokunmasını bekliyormuş gibi. "İyi hissettirecek."

Kaygan bir el kuyruğumun dibini kavıyor. Sikim yeniden canlanırken nefesim kesiliyor. Bir iniltiyle, eli kuyruğumun tabanını pompalarken bile şaftımı kavradım ve okşadım. Öne doğru eğiliyor, kuyruğumla uğraşırken ıslak, damlayan vücudunu sırtıma bastırıyor ve göğüslerinin uçlarının sırtımdaki kaplamayı sıyırdığını hissedebiliyorum. Sıcak, baştan çıkarıcı sözler mırıldanıyor ama kulaklarımdaki kan uğultusundan onları duyamıyorum. Elimi çılgınca, sarsıntılı hareketlerle uzunluğumda yukarı aşağı hareket ettiriyorum, boşalmak için çaresizim. Arkamda dişi bir ses çıkarıyor ve sonra yumuşak bir çift parmak keseme sürtünüyor-

Serbest kalarak patlıyorum, orgazm içimde o kadar sert sallanıyor ki yıldızları görebiliyorum. Tüm formum sıkıca kapanıyor, kesem sanki vücudumun içine doğru çekiliyormuş gibi hissediyor. Tohumlarım tam önümdeki fayansa sıcıyor ve düşünü tamamen kirletiyor. Dün gece o kadar çok boşaldıktan sonra, daha az boşalacağımı düşünmüştüm ama sanki kesem hiç bitmeyen bir salıverme kuyusuymuş gibi geliyor ve o ıslak formunu sırtıma sürtüp beni şehvetli, çökmekte olan yollarla çalıştırırken ben de fişkırtmaya devam ediyorum.

Evren merhamet etsin, bu dişi beni yarattı. Naomi bir tanrıça. Islak parmakları olan bir tanrıça ve kuyruğumu son bir kez sıktıktan sonra duşa girip kalçalarım su püskürtürken sırtıma doğru kıkırdıyor. "Sabunu düşürdüm."

Aşağı bakıyorum ve eminim ki, geniş, yayvan ayaklarımın arasında, pembe sabun keki ayak parmaklarımdan birinin yanında duruyor. "İzin ver de alayım," diyorum, dilim ağzımda kalın ve aptalca bir his uyandırıyor. Yine de kendimi iyi hissediyorum. Sanki bu duşta su damlalarının üzerinde süzülebilmişim gibi. Naomi kuyruğumla istediği kadar oynayabilir, diye karar veriyorum. Oynamak ona ait, tıpkı sikim gibi. Tıpkı geri kalan her şeyim gibi.

Dik durmayı nasıl başardığımı bilmiyorum ama bir şekilde başarıyorum. Sabunu alıp ona geri verirken bir şekilde kontrolü elimde tutmayı başarıyorum. Beni nazik, hızlı dokunuşlarla yıkıyor, vücudumu keşfediyor ve farklılıklarımız hakkında yorum yapıyor. İnsanların kuyrukları olmadığı gerçeği, ama o benimkini seviyor. Hiç kaplaması yok ve kulaklarında dolan birkaç nokta dışında piercingi de yok. Bir zamanlar kalçasında bir çiçek dövmesi varmış ama uzaylılar tarafından çalındığında silinmiş. Benim onun ilk mesakkahı olduğumdan biraz bahsediyor. Son sahibi değildi

ve bu yüzden piercinglerimize ve sikimin hemen üstündeki mahmuza yabancı ama onları seviyor.

"Özür dilerim," diyerek duşun spreyine giriyorum ve muhtemelen önümüzdeki birkaç gün boyunca çiçek kokmama neden olacak sabundan arınıyorum.

"Ne için? Buraya nasıl geldiğim için mi? Bu geçmişte kaldı." Omuz silkiyor, sabunu bana uzatıyor ve sonra sırtını bana gösteriyor. "Bunun için çok ağladım. Aslında birkaç yıl ağladım ama buraya geldiğimde kendime artık kurban olmayacağımı söyledim. Hayatımın o kısmına takılıp kalmayacağım. Geleceği düşünmek istiyorum."

O cesur biri. Bunu ona ben de söylemek istiyorum ama yanlış anlaşılmasından endişe ediyorum. Eğer geçmiş hakkında konuşmak istemiyorsa, onu zorlamayacağım. Yeni bir başlangıç yapmak istemenin ne demek olduğunu biliyorum. Her şeyi geride bırakmak ve yeni bir insan olarak yeniden başlamak. Bunu çok iyi biliyorum.

Böylece Naomi'nin güzel vücudunu yıkıyorum, cildindeki her küçük beni, ne kadar küçük olursa olsun her yara izini, sırtındaki her gamzeyi not ediyorum. Hepsini ezberlemek istiyorum. Onu sabunluyorum ve hangi dokunuşların onda heyecan uyandırdığını dikkatle, sessizce not ediyorum. Onun için saçlarını yıkamamdan, parmaklarımın kafa derisine sürtünmesinden hoşlanıyor. Boynuna ve omurgasına yumuşak dokunuşlardan hoşlanıyor. Göğüslerine dokunulmasından hoşlanıyor ama sadece uçları hassas görünüyor ve dizlerinin arkası gıdıklanıyor. Vücuduna karşı talepkar olmak istemediğim için kalçalarının arasını yıkamasına izin veriyorum ve ikimiz de temizlendiğimizde duştan önce ben çıkıyorum ve ona bir havlu sarıyorum.

Saçlarını havluyla kuruladığımda yüzünde biraz utangaç bir ifade beliriyor. "Bunu yapabilirim, Ainar. Bana bebek gibi davranmana gerek yok."

"Tatsız mı?"

"Ne? Hayır, tabii ki değil." Kıkırdıyor ve nefesiyle bir tutam saçını yüzünden uzaklaştırıyor.

"Güzel. O zaman devam edeceğim." Fazla nemi gidene kadar saçlarını nazikçe havluluyorum ve sonra

vücudunda aşağı doğru hareket ediyor. Kokusu artık çiçek kokusu, ama kokusuna alışmaya başlamış olmalıyım çünkü ben de onun kokusunu alabiliyorum. Havada bir miktar uyarılma kokusu var ve meme uçları gergin. Havluyu kalçalarına sürtüyorum, aletim kıpırdanıyor ve narin görünümlü bir omzunu gösterdiğinde, havlu yerine tenindeki su damlasını yalıyorum. "Şimdi amını yalayabilir miyim, Naomi?"

"Yani... tabii ki? Eğer istersen." Naomi'nin sesi nefes nefese geliyor ve uyarılmışlığının kokusu çiçek sabununu bastırıyor. "Kendini mecbur hissetmeni istemiyorum-"

Bacaklarını aşağıya doğru çekerken bile bu düşünceyle inliyorum. Yüzümü onun çukurlu arka tarafına bastırmak istiyorum. Dudaklarımı sırtının küçük kısmına gömmek ve sadece kokusunu içime çekmek istiyorum. Her yerini yalamak istiyorum. Boynuzlarıma tutunmasını ve onları yüzüme sürtünmek için kullanmasını istiyorum. Çok ama çok şey istiyorum. "Mecbur değilim. *Memnunum*. Bütün gün bu anın hayalini kurdum Naomi."

Acaba onu burada dillememe izin verir mi? Onu lavabonun kenarına oturtup kalçalarını bana doğru eğebilir ve sadece... ziyafet çekebilirdim. Bu sıkışık lavaboda dizlerimin üzerinde durmam gerekecekti ama yüzüm kalçalarının arasına gömülü olduğu sürece sorun olmazdı.

"O zaman yatağa gitmek ister misin?" Naomi döner ve elini uzatır. "Benimle gel."

Bir iniltiyi daha bastırarak peşinden gidiyorum ve beni küçük evine götürmesine izin veriyorum. Etrafımıza dikkat etmeli, eşi olarak çiftliğinde ona yardımcı olmak için yapabileceğim şeyleri not etmeliyim (tabii beni istiyorsa) ama tek yapabildiğim onun baştan çıkarıcı arka tarafına ve yürürken nasıl sallandığına bakmak. Sonra onun özel odasındayız ve tek kişilik küçük yatağı işaret ediyor ki bu yatak yetişkin bir mesakkah için bile yeterince büyük değil, hele ki yanında eşi uyuyan biri için.

Ona ikimiz için de bir yatak getirmem gerekecek, karar verdim. Yine de şimdilik bu işimi görecek. "Bunu burada mı yapmak istiyorsun?"

"Yani, yapmak zorunda deęiliz-" diye başlıyor.

Bahane bulmasına ya da tereddüt etmesine fırsat vermeden onu kollarımın arasına alıyorum. Naomi'nin ağırlığı yok ama yine de irkilmiş gibi bir ses çıkartıyor. Onu nazikçe yatağa bırakıyorum ve sonra önünde diz çöküp tapınmaya hazır hale geliyorum. "Bunu hayal etmiştim," diye itiraf ediyorum, dizlerini nazikçe ayırarak,

saygılı parmaklarıyla onu araladı. "Sen gittiğinden beri seni tatmaktan başka bir şey düşünmedim Naomi. Bu benim hayalim."

"Bir günden az oldu, Ainar."

"Ve?"

Ürpertici bir ses çıkarıyor ve bacaklarının titrediğini hissedebiliyorum. "Ben kimim ki rüyalarla uğraşayım?"

Elimi bir baldırında gezdiriyorum, hafif dokunuşlarla başlıyorum, çünkü aniden gergin görünüyor. Dün gece birlikte duş aldığımızı ve onu hamile bırakmaya çalıştığımı düşününce. Duşta kuyruğumu ve kesemi okşadı ve ben onun önünde çıplak bir şekilde diz çöktüm. Ama şimdi gergin mi? Keşke bunun benim için ne kadar önemli olduğunu anlayabilseydi.

Eşimi memnun etmek üzereyim. Çünkü Naomi benim. Onun huzurunda geçirdiğim her saniye bunu daha iyi anlıyorum. "Eğer bana durmamı söylersen dururum," diye söz veriyorum ona. "Böyle konularda asla şaka yapmayacağım ya da seni 'evet' demen için kandırmaya çalışmayacağım. Senin 'hayır'ın benim için çok önemli. Anladın mı?"

Başını sallıyor, gözleri kocaman açılmış beni izliyor. "Önce kokunu içime çekebilir miyim?"

"Emin misin?" Naomi'nin kafası biraz karışmış gibi görünüyor ama ricam onu rahatlatıyor. Biraz gevşiyor ve ayağını elime alıp burnuma doğru kaldırıyorum.

Kokusunu içime çekiyorum, ayak bileğini ve ayak kemerini kokluyorum.

Çılgınca kıkırdamalar kopuyor ve elini ağzına götürüyor. "Özür dilerim! Özür dilerim!" Gergin kahkahası karşısında dudaklarım seğiriyor. "Komik bir şey mi yaptım?"

"Sadece gizliden gizliye bir ayak adamı olup olmadığını merak ediyorum. Eğer öyleysen, sorun değil. Sadece beklenmedik bir şey." Yanakları eğlenceyle kızarmış, gözleri parlıyor.

Ayakçı mı? Ayakkabıcı mı demek istedi? Başımı sallıyorum. "Benim gizli bir işim yok, Naomi. Ben sadece ordu tarafından buraya gönderilen bir bekçiyim. Ayakkabı yapacak vaktim yok."

Kaşları çatılıyor ve sonra daha fazla kahkaha atarak kıs kıs gülüyor. "Hayır, aptal. Demek istediğim sen bir *ayak* adam. Ayaklarımı koklamaktan zevk aldığını falan."

"Muhtemelen yapabilirim," diye itiraf ediyorum. "Ama sanırım ayağını koklamaktansa amını yalamayı tercih ederim. Sanırım ben bir amcık adamıyım." Evet. Bu doğru görünüyor.

"Oh," diye nefes alıyor ve kahkahası sönüyor, yerini gözlerinde yumuşak bir bakış alıyor. "Evet, bu da iyi."

"Kokunu içime çekiyorum çünkü ezberlemek istiyorum," diyorum ve burnumun ucunu baldırında gezdiriyorum. Ona gerginliğini fark ettiğimi ve bu yüzden acele etmeyip kokusunu içime çektiğimi söylemiyorum. Gergin kahkahasının değil, uyarılma kokusunun geri dönmesini istiyorum. Eğer ayaklarıyla biraz daha oynamam gerekiyorsa, bunu seve seve yapacağım. "Seni rahatsız ediyorsa söyle."

"Sorun yok."

Bacağını biraz daha yukarı kaldırıyorum, o da dirseklerinin üzerinde geriye yaslanıyor ve ben bacağını koklarken beni izliyor. Çok tatlı ve güzel koktuğu ve teni çok yumuşak görüldüğü için, dudaklarımı kalçasının iç kısmına bastırmaktan kendimi alamıyorum.

Naomi boğazından kısık bir ses çıkarıyor. "Hâlâ iyi misin?" Emin

olmak için soruyorum. "Hâlâ iyi."

"Mükemmel, çünkü burası çok daha güzel kokuyor." Burnumu kalçasının iç kısmında gezdirmeye devam ediyorum, kokusunun en güçlü olduğu ve siyah saç tutamının adımı çağırdığı tepe noktasına doğru ilerliyorum. Dudaklarımı dudaklarına tekrar bastırduğım da kalçaları titriyor ve ona baktığımda Naomi'nin meme uçları gergin, dudakları beni izlerken ayrılmış. "Bana dokunabilirsin," diye teklif ediyorum. "Boynuzlarımdan mükemmel el tutuşları olur."

Lucy'nin geçmişte Rektor'la bu konuda şakalaştığını duymuştum ve şimdi bu düşüncüyü aklımdan çıkaramıyorum. Naomi'nin bunu benimle yapmasını istiyorum. Beni kendi zevkine doğru yönlendirmesini istiyorum.

Naomi sözsüz bir ses daha çıkarıyor ama boynuzlarıma uzanmıyor. Henüz değil o zaman. Konu onu hamile bırakmamı talep etmeye geldiğinde bu kadar cesur olabilmesi ama iş onun zevkine geldiğinde utangaçlaşması çok tuhaf. Onun zevki de en az benimki kadar önemli, hatta daha da önemli çünkü o uyarılmazsa benim arzum da hızla söner.

Elini elime aldım ve boynuzumun üzerine koydum. "Bana neyi sevdiğini göster. Gerekirse beni yönlendir. Çok istememe rağmen aklını okuyamam."

Yine o utangaç seslerden birini çıkarıyor. Elim boynuzlarımda kalıyor, ama diğeri önce karnına, sonra da daha aşağıya doğru iniyor. Bir parmağım kıvrımlarının arasından kayarak etten bir düğmeyi ortaya çıkarıyor. "Bu... hassas."

Ah, şimdi mantıklı geliyor. Mahmuzum o noktaya bastırıldığında nasıl da inlemişti. Şu ana kadar vücutlarımızın birlikte ne kadar mükemmel çalıştığını fark etmemiştim. Eğilip küçük et parçasını yalıyorum ve o da dün gece yaptığı gibi inliyor. "Buna ne deniyor? Dişi mahmuz mu?"

"Hayır, klitoris. Klitoris."

"Ve bu vücudundaki en hassas nokta mı?" Tekrar yalıyorum ve ondan bir ses daha çıkarıyorum. "Pek sayılmaz. Ulaşılması en kolay..." diye pantolonunu indiriyor.

"Diğerlerini görebilir miyim?" Bir parmağımı kaldırıp kıvrımlarında gezdiriyorum. O kadar ıslak ki içim sızlıyor. Parmağımı yukarı aşağı sürüklüyorum, amcığıyla alay ediyorum ve klitorisine ulaştığımda onu ovuyorum. Ağırlığını kaydırıyor, böylece doğrudan et parçasına değil, yan tarafa dokunuyorum, bunu not ediyorum.

"Diğeri içimde," diye idare ediyor Naomi. "Aşağıda... klitoris. İçimde."

Vücudunu inceliyorum ve sonra keşfedici bir parmağımı içine gönderiyorum. Konsantre olarak klitorisini ve vücudundaki yerleşimini inceliyorum ve içinde benzer bir nokta bulmaya çalışıyorum. Parmak ucum iç duvarındaki pürüzlü bir noktaya değdiği anda bacakları seğiriyor ve tekrar inliyor. "Buldum."

Belki de bu kadar gururlu olmamalıyım, ama onun tüm noktalarını, tüm sırlarını ortaya çıkardığımı düşünmek hoşuma gidiyor. Naomi'yi nasıl iyi hissettireceğimi bilmek istiyorum. Klitorisini tekrar yalıyorum, dilimin ucuyla alay ediyorum ve nefes nefese elime doğru eğiliyor. "Tanrım, *Ainar*."

Adımı söylemesi hoşuma gidiyor. Tekrar yalıyorum, parmağımı vücudunun iç kısmına doğru gıdıklıyorum. Dilimi onun içine sokmak, iç kısmına dokunabilecek kadar derin yalayıp yalayamayacağımı görmek istiyorum, ama yapabileceğimi sanmıyorum. Bu yüzden onun yerine dışarıdakine odaklanıyorum, dilimle alıştırma yaparken bir yandan da içindeki o noktayı ovuyorum. Naomi boğazından küçük sızlanma sesleri çıkarıyor ve diğer eli boynuzlarıma gidiyor. Ben onunla uğraşırken kalçalarını yüzüme doğru itiyor ve beni *kullanmasına bayılıyorum*. Ağzım onun lezzetli tadıyla ıslanmış, yüzüm amının içinde ve hiç bu kadar mutlu olduğumu sanmıyorum.

"Em," diye bağıyor. "Klitorisimi em. *Boşalmam* lazım."

Emebilir miyim? Onun talimatlarını seviyorum, çünkü onu memnun etmekten başka bir şey istemiyorum. Ağzımı amcığının tepesindeki küçük boncuğun etrafına kapatıyorum ve dilimle alt tarafıyla alay ederek emiyorum. Naomi ciyaklıyor, elleri boynuzlarımda sıkıca duruyor ve neredeyse ikiye bükülüyor, hissin üstesinden geliyor. Buna bayılıyorum. Kendi iniltimi ısırarak daha sert emiyorum ve parmağımı içinde gezdiriyorum.

Bir an sonra titriyor ve Naomi boşalırken çabalarımı taze bir ıslaklık patlamasıyla

ödüllendiriyor. Memnuniyetle, derin, delici vuruşlarla amını kucaklıyorum, onun her tadını kendim için çalmak istiyorum. Onu memnun etmek inanılmaz. İnanılmaz. Bunu tekrar tekrar yapmak istiyorum.

Şimdi bile devam edip edemeyeceğimi merak ediyorum. Bacağını öne doğru bastırıp göğsüne doğru itiyorum ve

Dilimin ucuyla yalayarak amını daha da genişletiyorum. Her vuruşta titriyor, inliyor ve bana doğru eğiliyor. Bir an sonra tekrar boşalıyor, ismimi boğarcasına söylerken bile amcığı parmağımın etrafında sıkıca kenetleniyor. Heyecanla klitorisini tekrar emiyorum, bunu kaç kez tekrarlayabileceğimi merak ediyorum.

"Hayır," diye inliyor, kalçalarını kapatmaya çalışıyor. "Hayır, hayır, hayır, çok fazla-"

Oh. Bunu anlıyorum. Bazen onun içine boşaldıktan sonra, penisim dokunulamayacak kadar hassaslaşıyordu. Çabucak kayboldu elbette, ama çabalarımı bir süreliğine bırakmamı istiyorsa, bırakırım. Parmaklarımı onun tadından arındırmak için yalamadan önce kalçasına bir öpücük kondurarak geri çekiliyorum. Kef, her şeyini seviyorum. "En azından sana sarılabilir miyim?"

Naomi kollarını uzatıyor ve ben de onunla birlikte küçük yatağa kayıyorum, bedenlerimizi onun bacakları şiltenin üzerinde olacak şekilde ayarlıyoruz. Benimkiler sığabilmek için ikiye bükülmek zorunda kalıyor ve arka tarafım yatağın kenarından sarkıyor, ama o ön tarafıma kıvrılmış, nemli saçları çenemin altına bastırılmış ve hafif vücudu benimkine yaslanmış durumda. Onu yakınımda tutuyorum, ona şefkat yağdırmak, onu kucaklamak, battaniyelere sarmak, beslemek ve ona bakmak istiyorum... Her şeyi yapmak istiyorum.

Küçük kıkırdaması beni düşüncelerimden uyandırdı. "Çok büyük bir ereksiyonunuz var, efendim."

Ağırlığını kaydırıp kıcını bana sürterken hareketsiz kalmak için elimden geleni yapıyorum. "Özür dilerim."

Tekrar gülüyor, ellerimden birini dolgun göğsünü kavrayacak şekilde ayarlıyor. "Özür dileme. Bana oral seks yapmanın seni tahrik etmesi hoşuma gidiyor."

"Öyle olması gerekmiyor mu?" Bir erkeğin yüzünü dişisinin amına gömüp, onun boşalırken titrediğini hissetmesine rağmen nasıl *hiçbir şey* hissetmediğinden şüpheliyim.

Biraz omuz silkiyor. "Bazı erkekler bu tür şeylerden hoşlanmaz."

"O zaman onların heves eksikliğini telafi etmek için iki kat daha fazlasını yapmam gerekecek." Bu düşünce içimi sevinçle dolduruyor ve kuyruğum mutlulukla sallanıyor. "Seni tekrar ne zaman memnun etmemi istediğini söyle."

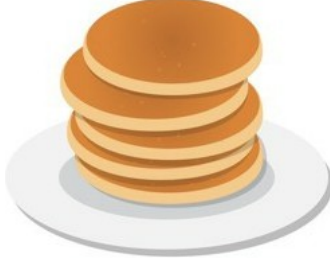
Naomi nefessiz bir kahkaha atar. "Nefesimi tutmama izin verir misin? Bir süre konuşabiliriz." "Konuşmayı severim," diye kabul ediyorum.

Kolunu benimkinin üzerine koyuyor ve bana yaslanıyor. "Saatin erken olduğunu biliyorum ama eğer meşgul değilsen, geceyi tekrar geçirmek ister misin?"

Kalbim saf güneş ışığı gibi hissediyor. "Daha fazlasını istemezdim."

BÖLÜM

SEVEN

A NARI

I O gece Naomi'yle kalma ve ertesi gün yine ona kahvaltı hazırlama zevkine eriştim. Onun için pişirdiğim krepleri şevkle yiyor ve sonra ben işe gitmeden önce öpüşüyoruz. Daha önce hiç öpüşmemiştim ve dillerimizin birbirine dolaşması ve birbirimizin tadına bakmamız o kadar güzeldi ki

Heyecanlıyım, işe geç geliyorum çünkü Naomi'yi öpmeden duramıyorum. Yatağına dönmek ve ağzını, göğüslerini, amını, her şeyini dillemek istiyorum... ama Khex'in beni bekleme odasında bekleyeceğini biliyorum.

Üzülerek söylüyorum ki bekleyen Khex değil, Rektor'dı.

Ofise sendeleyerek girdiğimde beni görünce burun delikleri alevleniyor ve çiftleşme koktuğumdan endişeleniyorum. Tekrarlanan çiftleşmeler. Bu sabah duş aldım ve Naomi boşalana kadar eliyle sikimi okşadı. Kokusu bu mu? Üzülerek patronuma başımı salladım. "Geç kaldığım için özür dilerim. Meşguldüm. Bir daha olmayacak."

"Beni ilgilendiren senin geç kalman değil," diyor Rektor. Masasından kalkmıyor, ellerini önünde kavuşturuyor ve kendimi okulda öğretmeninden azar işitmeyi bekleyen küçük bir çocuk gibi hissediyorum. "Buruşuk bir tunik giyip gül gibi kokarak geldiğin için."

Gözlerim açıldı. Naomi'nin sabunu. Kef. Kokusuna o kadar alışmışım ki üzerime yapıştığını fark etmemiştim. Mesakkah'ın hassas burunları vardır ve elbette patronum çiçek kokusunu fark edecektir. Eşi bir insan ve muhtemelen kokan insan sabunlarını da kullanıyordur. Elimi tuniğimin yakasında gezdirip düzeltmeye çalışıyorum. "Özür dilerim-"

Rektor elini havaya kaldırıp başını sallıyor. "Khex bana hamile kalmak için yardım isteyen bir kolonistle karşılaştığınızı söyledi."

Yüzüme sıcaklık yayılıyor. "Herkes biliyor mu efendim?"

"Herkes biliyor," diyor Rektor kesin bir dille. "Sinath bu konuda hiç susmuyor. Lütfen bana olayların sizin versiyonunu anlatın."

Biliyorum. Rektor'ın yüz ifadesi şu anda onaylamıyor, ama bir yıldan uzun süredir onun için çalışıyorum ve onun adil olduğunu biliyorum. Beni acımasızca yargılamayacaktır. Ne de olsa onun da bir insan eşi var. Ben de ona Naomi'yi ve içinde bulunduğu durumu, nasıl çiftleştiğimizi, onu tekrar görmek istediğimi, bu yüzden çiftliğine gittiğimi ve tekrar birlikte yatağa girdiğimizi anlattım.

İşim bittiğinde Rektor'ın eli yüzündeydi ve kuyruğunun ucu sinirli bir şekilde yere çarpıyordu. "Khex sana tavsiye mi verdi? Bilmem gerekirdi." Doğruluyor, elini tüm yüzüne sürüyor ve bana kuşkulu bir bakış atıyor. "İyi niyetli olduğunu biliyorum Ainar, ama sana sormak zorundayım. Kadının ilgisini yanlış yorumluyor olman mümkün mü?"

Sertçe yutkunuyorum. "Ne şekilde?"

"Sadece istediğini elde ettikten sonra onu takip ettiniz. Size bir ilişkiyle ya da çocuğu için bir babayla ilgilenmediğini açıkça söyledi ama siz yine de çiftliğine gittiniz, doğru mu? Ve ona kur yapmaya kararlı bir şekilde ortaya çıktınız?"

Ciğerlerim göğsümde eziliyormuş gibi hissediyorum. O haklı. Naomi gitmeye çalıştı, kaçtı ve ben de onu takip ettim. Benimle iletişime geçen o değildi. Ona gittim. "Sanırım ne demek istediğinizi anlıyorum, efendim."

"Başının belada olduğunu söylemiyorum," diyor Rektor, sesi nazik. "Sadece insanların bazen

bize ne istediklerini söylemekten korktuklarını söylüyorum. Gerçekten hayır demek istedikleri halde 'evet' diyebilirler. Nereden nereye geldiklerine bir bakın. Bu yerleşimde güç sahibi olanlar olarak, son derece dikkatli olmalıyız.

Bu gücü kötüye kullanmadığımızdan emin olmalıyız. Anlıyor musunuz?" Yıkıldım.

O haklı. Tabii ki haklı. Uzaylı bir erkeği görünce kaçan kaç insan gördüm? Açıkça öyle olmadığı halde bize her şeyin yolunda olduğunu söyleyen? Birçoğu hala hayatta kalma modunda, rahatsız edici bir durumdan kurtulmak için ne gerekiyorsa söylüyorlar. Naomi'nin bundan daha güçlü olduğunu, kendi aklını bundan daha iyi bildiğini hissettim, ama ya yanılıyorsam? Ya gerçekten tek istediği benim tohumumsa? Ya başka ne yapacağını bilemediği için ortaya çıktığımda benimle dalga geçiyorsa? Ne de olsa yetkilileri arayamazdı.

Ben yetkililerden biriyim. Onların kendisini benden korumasını beklemezdi.

Sessizim, kuyruğum gevşek. Ne söyleyeceğimi bilemiyorum. Utanç içime işliyor. Utanç ve kendinden nefret.

"Yanılıyor olabilirim," diyor Rektar dikkatli bir sesle. "Ve eğer yanılıyorsam, özür dilerim. Ama şimdilik, bir sonraki teması onun başlatmasına izin vermenin en iyisi olduğunu düşünüyorum, Ainar. Eğer seninle gerçekten birlikte olmak istiyorsa, seni takip edecektir, tersi değil. Anladın mı?"

Başımı sallıyorum. O haklı. Naomi beni görmek isterse, benimle irtibata geçer.

O zamana kadar tek yapabileceğim beklemek ve onun da benim hissettiklerimi hissetmesini ummak. Hayatımın en büyük hatasını yapmadığımı. Tek istediğim onu sevmekken onu incitmediğimi.

Onu eşim olarak istiyorum, ama o aynı şeyi hissetmiyorsa...

Eğer o da aynı şeyi hissetmiyorsa, başka hiçbir şeyin önemi yok. Gezegeni terk edeceğim. Başka bir karakol isteyeceğim. Ondan olabildiğince uzaklaşacağım ki ben yanıdayken kendini baskı altında hissetmesin.

En azından bunu yapabilirim.

BÖLÜM
SEKİZ

Bir Hafta Sonra

Erkekler berbat.

"Hazır mısın?" diye soruyor arkadaşım Martina, ben klinikteki masaya zıplarken. Mesai saatleri dışında yerel doktora yardımcı oluyor ve doktorun kendisi bu tür acil durumlarla uğraşmak istemediği için "insani acil durumların" çoğuyla ilgileniyor. Hıyarın teki ama umurumda değil. Martina bana yardım edecek.

"Vur bana," diyorum, elimle onu işaret ederek. "Sonuçlar ne olursa olsun başa çıkabilirim." Yüzünü buruşturarak bana bakıyor. "Umarım benden daha kolay bir zaman geçirirsin."

Buna bir şey demiyorum. Martina dört aşı için para ödedi ve dördü de başarısız oldu. Son zamanlarda, Praksiyalı erkek arkadaşı gezegeni terk etti ve aylardır ortalıkta görünmüyor. İçimden bir ses Martina'dan vazgeçtiğini söylüyor ama Martina bu konuda hiçbir şey söylemiyor. Ben de merak etmedim. Bazı şeyleri kimseyle konuşmak istemezsiniz.

Mesakkah erkek arkadaşımın kendini ilan ettikten sonra beni terk etmesi gibi. Erkeklerin nesi var böyle? Elinde çiçeklerle gelip, bir kızın amını yalamaktan başka bir şey istemediğini söyleyip sonra da onu terk edemezsin. Ainar'ın beni tanımak istediğini sanmıştım. Birkaç tur sarsıcı seks ve harika bir sarılmadan sonra aramızda bir şey olup olmadığını görebileceğimizi. Belki onda ve bende potansiyel vardı.

Hayır. O da evrenin bu ucundaki diğer boktan adamlar gibi. Vurdu ve bıraktı.

Martina asayı koluma doğru tutuyor ve bir iğne fırlatarak kanımı çekecek kadar bana batıyor. "Ow!"

İğne kaybolup yerini kan damlacıklarını çeken ve cildimde küçük bir morluk bırakan küçük bir emme borusuna bırakırken bana "Bebek olma," diyor. "Kan burada en kolay okunan şey. Patronuma memlekette insanların bir çubuk göstergesine işediğini söyledim ve bana deliymişim gibi baktı. Bizim iğrenç ve sağlıksız yaratıklar olduğumuzu söyledi." Yüzünü buruşturdu. "Ben de o bakmıyorken bardağının kenarını yaladım. Umarım insan bitlerini seviyordur, piç kurusu."

Kıkırdıyorum, elim karnıma gidiyor. "Henüz hiçbir şey hissetmedim," diye itiraf ediyorum. "Farklı bile hissetmiyorum."

Martina makinedeki göstergeleri inceleyerek, "Bir şey hissetmen için henüz çok erken," diye cevap veriyor. Bana yan yan bakıyor. "Ya da bana öyle söylendi." Göstergeyi bana doğru uzatıyor. "Ekrandaki şu aptal görünümlü küçük karakteri görüyor musun? Bu insan dişileri için temel hormon maddesi. Eğer hamileysen iki katına çıkacak ve ikinci bir karakter gösterecek."

İkimiz de ekrana bakıp sonuçları bekliyoruz.

"Anladığım kadarıyla sana yardım edecek birini bulmuşsun?" diye soruyor kibarca, ekranı izleyerek. "İyi biri miydi? Bekâr mıydı?"

"İyi biriydi." Sesim yumuşak ve Ainar'ı düşünmek acı verse de ona bir ilişkiyle ilgilenmediğimi söyledim. O sadece bana istediğimi veriyor. Onu suçlayamam. Kendi fikri olmadığı sürece hiçbir

erkek baba olmak istemez.

"Yatakta iyi miydi? Sana sorun çıkarmadı mı?" Martina masaya yaslanarak iç geçiriyor. "Belki

Eğer işe yararsa bana onun iletişim bilgilerini verebilirsin. Tanrı biliyor ya, bir kazanan işime yarayabilir."

Ona bakıyorum, kıskandığım için nefret ediyorum. Kıskanmamalıydım. Ainar beni terk etti ve beni hiç aramadı, seks için teşekkür etmedi, hiçbir şey söylemedi. Benim istediğim de bu değil miydi? Bağlanmaksızın? Sadece... ertesi gün hevesli gözlerle ve çiçeklerle ortaya çıktığında... kendime umut etme izni verdim. Belki aramızda bir şeyler olabilirdi. Belki de görüldüğü kadar iyi bir adamdı. Belki de evrenin bu ucunda bu kadar yalnız olmazdım. Bir arkadaşım olabilirdi. Bir hayat arkadaşım. Bir sevgilim.

Martina bana ekranı göstererek, "İşte cevabın," diyor.

Bakıyorum. Ve bakıyorum. Ve bakıyorum, işlemeye çalışıyorum.

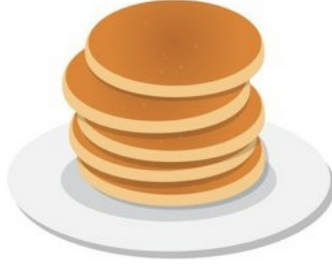
Sonra aniden sinirlenerek göstergelere bakıyorum. Hay sikeyim. Masadan kalkıp pencereden dışarı, caddenin karşısındaki zararsız gri binaya, Liman Emanet Ofisine bakıyorum. Bahse girerim Ainar oradadır.

Ve birdenbire ona ortadan kaybolma eylemi hakkında ne düşündüğümü söylemeyi aklıma koydum.

Hiç değilse test sonuçlarını öğrenmeyi hak ediyor. Gözlerimden yaşlar akıyor. Aptal, aptal gözyaşları. Ve kendime ne olursa olsun sonuçlara razı olacağımı söylememe rağmen ağlamayı durduramıyorum.

BÖLÜM

NİNE

I perişan haldeyim.

Kendimi her zaman başkalarına yardım etme arzusu olan neşeli bir insan olarak görmüşümdür, ancak Naomi'nin hayatımda olmadığı tam bir haftadan sonra kendimi hiç bu kadar kötü hissetmemiştim.

Rektar haklıydı. Eğer beni hayatında isteseydi, benimle iletişime geçerdi. Gerçek şu ki benimle işinin bitmesinden memnun olduğunu söylemedi. Varlığımı hiç istemediğini ve bunu ona benim yüklediğimi. Bu kalbimi acıtıyor. Beni istemese bile, kalbim onu eşim olarak görüyor. Vardiyam bittiğinde sırf onu kontrol edebilmek için çiftliğinin önünden geçmemek için her şeyimi veriyorum. Bekçi ofisine gelen her insana onu görüp görmediklerini ve iyi olup olmadığını sormak istiyorum. Ona yardım etmek için hediyeler almak ve bunları çiftliğine göndermek istiyorum. Benden geldiğini bilmesine bile gerek yok.

Yine de bunları yapmıyorum, çünkü tek istediği yalnız kalmaksa, buna saygı duymalıyım.

Ama gerçekten perişan haldeyim. Onun evinde giydiğim tuniği yıkamadım. Bazen onu çıkarıp kokusunu içime çekiyorum, çiçekler yerine onun kokusunu almayı umuyorum. Acaba bebek sahibi olup olmayacağını öğrendi mi, yoksa bunu söylemek için çok mu erken?

Acaba beni düşünüyor mu?

Tüm neşem kayboldu. Rektar beni gördüğünde sırtımı sıvazlıyor ve Lucy beni neşelendirmek için fazladan pişmiş yiyecekler getiriyor. Bunun sonsuza kadar sürmeyeceğini biliyorum. Eninde sonunda bu acı geçecek ve ben hayatıma devam edeceğim.

Ama acaba Risda'dan tamamen ayrılmalı mıyım? Başka bir karakol bulmalıyım ki Naomi'yle karşılaşma ve eski acıları yeniden canlandırma şansım olmasın. Her şeyden çok onun burada kendini güvende hissetmesini istiyorum ve belki de ben gidene kadar bunu yapamayacak.

Veri bankamdaki iş ilanlarına bakıyorum. Hak kazandığım işlerin çoğu uzaydaki uzak karakolları içeriyor, çok azı gezegen tarafında. Bir tanesi, iyi bilinen bir çöp ve geri dönüşüm gezegeni olan Tarka V'de temizlik işleri için. Bir çöp görevi. Ana Dünya'dan uzaktayken bile mirasımdan kaçamıyorum. İç çekerek, işe başvurmak için kimliğimi yazıyorum.

Kapı ön tarafa doğru açılıyor, bilgisayar birinin geldiğini haber vermek için zil çalıyor. "Sıra sizde," diyor Sinath başını data pad'inde oynadığı oyundan kaldırmadan.

"Liman Emanet Ofisine hoş geldiniz, Kolonist Flannigan," diye sesleniyor bilgisayar. "Kısa süre içinde size yardımcı olacak biri gelecek."

Telaşla ayağa fırladım. Naomi mi? O burada mı? Veri tabanımı arkama itiyorum ve Sinath'a telaşlı bir bakış atıyorum. "Bunu almalısın. Beni görmek istemeyecektir."

"Ben mi?" Uzun bir koridorla masalarımızdan gizlenen ön büroya doğru bakıyor.

"Lütfen," diyorum, midem sıkışıyor. "Beni görmek istemeyecek-"

Sözlerimi bitiremeden köşeden bir kafa fırlıyor ve Naomi'nin siyah saçlarını ve anlamlı gözlerini görüyorum. Odayı tarıyor ve sonra bakışları bana takılıyor. Dehşet ve özlem içinde yüzünde kararlı bir ifade belirliyor ve bana doğru adım atıyor.

Bunu yapabilirim, kendime söyledim. Profesyonel olabilirim. Yardıma ihtiyacı var, başka bir şeye değil. Beni bir arkadaş olarak arıyor, ihtiyacı olan her konuda ona yardım edebilecek birini. Belki de çiftlik sorunlarıdır.

Ama yaklaşırken gözlerinin kızardığını, kirpiklerinin diken diken olduğunu görebiliyorum.

Naomi ağlıyordu.

Olamaz. Oh hayır. Onun için yeterli değildim. Şimdi neden burada olduğunu anlıyorum. Beni azarlamak için burada.

benim tohumumun onu hamile bırakmaya yetmediğini söyledi. Kredilerini boşa harcadığını. "Naomi," diye nefes alıyorum o bana doğru yürürken. "Çok üzgünüm. Keşke senin için yeterli olsaydım."

Bana doğru yürüyor, gözlerinde meydan okuma var. Çenesini kaldırdı ve beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Sadece iyi bir şeyi bırakıp gittiğini bilmeni istiyorum."

Kafam karıştı.

"Ben iyi bir kadını, en akıllı ya da en güzel olduğumu söylemiyorum-" "Ama öylesin," diye mırıldandım, sessiz kalamadım.

"-ama biraz kredi kazanacak ve çiftliğimi işletip kâr edecek kadar zekiyim." Kollarını göğsünde kavuşturup kaşlarını çatarak bana bakıyor. "Yani sen kaybettin. Tek söylediğim bu." İncinmiş bir şekilde burnunu çekti. "Canın cehenneme."

"Gerçekten de mahvoldum," diye kabul ediyorum, ama bunun tam olarak ne anlama geldiğini bilmiyorum. Sadece onun mutsuz olduğunu ve benim de bunu anladığımı. Başarısızlık için beni suçluyor. "Gezegenden ayrılacağım, böylece artık benimle ve başarısızlığımın yüzleşmek zorunda kalmayacaksın. Bunu senin için olabildiğince kolaylaştırmak istiyorum Naomi. En içten özürlerimi kabul et ve lütfen birlikte geçirdiğimiz gecelerin hayatımın en mutlu geceleri olduğunu bil." Elini tutmak istiyorum ama buna izin verileceğinden emin değilim, o yüzden hafifçe eğilmekle yetiniyorum. "Ama isteklerinizi yerine getireceğim."

Naomi kaşları çatılmış bir halde bana göz kırpmıyor. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Seni hamile bırakamadığım için üzgünüm," diyorum kısık bir sesle, fazla meraklı Sinath'ın duymamasına kararlıyım. "Seni hayal kırıklığına uğrattım ama bilmeni isterim ki birlikte geçirdiğimiz zaman benim için çok keyifliydi."

Başını eğiyor ve bana tuhaf bir bakış atıyor.

Belki de keyif verici yeterince güçlü bir kelime değildir? "Benim için her şeydi," diye itiraf ediyorum. "Seninle geçirdiğim zaman boyunca hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Bu anıları sonsuza dek yaşatacağım."

Dudakları büzülüyor ve bir an için yüzüme tükürüp tükürmeyeceğini merak ediyorum. "Biliyor musun? Seni anlamıyorum," diyor sonunda. "Kendime sürekli sana anlayış göstermemi, yabancı kültürlerden geldiğimizi ve belki de farkında olmadığım bir tür gelenek olduğunu söylüyorum, ama bu sadece pastayı alıyor."

Pastayı almak mı? Nereye götürüyorsun? Etrafıma bakındım ama hiç kek göremedim, sadece Lucy'nin daha önce yaptığı kekler vardı. Bir tanesini kapıp Naomi'ye uzatıyorum.

"Lütfen ciddi olur musunuz? Buraya alay edilmek için gelmedim."

Böyle düşünmesine çok şaşırdım. "Seninle asla dalga geçmem. *Asla*."

Duraksıyor ve sesimde bana inanmasını sağlayan bir şey olmalı.

Bir fırsat sezerek devam ediyorum. "Çabalarımın sizi memnun edemediğimi biliyorum ve içtenlikle özür dilerim. Keşke sizin için daha fazlasını yapabilseydim, gerçekten. Sen..." Tereddüt ediyorum ve sonra ağzımdan kaçırmaya karar veriyorum, çünkü önemli değil. Ne de olsa gidiyorum. "Sen mükemmelsin Naomi ve beni seçtiğin için onur duydum."

Ağzı titriyor ve bakışları daha da sertleşiyor. "Böyle söylüyorsun ama sonra beni *hayalete* çeviriyorsun." Şaşkın bakışlarım karşısında küçük (sevimli) burnunun köprüsünü kısıtıyor. "Pekâlâ. Tekrar deneyeyim. Gittin ve beni bir daha hiç aramadın. Bir daha hiç görünmedin. Öylece ortadan kayboldun."

"Bunca zamandır buradaydım," diyorum ona, kafası karışmış bir halde. "Görev yerimi terk edemem."

"Evet, ama *beni* terk ettin," diye vurguluyor. "Bana çiçekler getirdin, kur yaptın ve sonra öylece-" Elini havaya kaldırıyor. "Ortadan kayboldun. Ne düşünmem gerekiyor?"

Anlayışla cevap verdim: "Beni tekrar görmek istiyorsan benimle iletişime geçeceğini düşünmüştüm. Belki de sana olan ilgimi zorluyordum ve geri çekilmeliydim."

"Çiçeklerden sonra geri çekilmiyorsun," diye itiraz ediyor ve bana tuhaf bir bakış atıyor. "Bana kahvaltı hazırladıktan sonra geri çekilmiyorsun! *Beni arıyorsun!* Veri tabanını alıp bana bir not gönderiyorsun ya da

Ben. Aklından neler geçtiğini bana anlat Ainar, çünkü ne düşünmem gerekiyor?"

Bunu sindirmek için duraksıyorum. Rektor ona karşı dikkatli olmamı, yeniden yaklaşmasına izin vermemi söylemişti ama benim ona yaklaşmamı nasıl beklediğini de görebiliyordum. Belki de Rektor'un önerisine karşı çıkmalıydım. Naomi gitmemi isteseydi beni duşa davet etmezdi, değil mi? Onu yalnız bırakmamı isteseydi, sikime uzanıp beni tatmin edecek kişi o olmazdı. Kulağımı ovuştururken kendimi biraz aptaldan da öte hissediyorum. "Belki de bir konuşma yapmamız gerektiğini düşünüyorum."

Naomi'nin kahkahaları yükseliyor. "Öyle mi düşünüyorsun?"

Ağzımda tereddütlü bir gülümseme beliriyor ve kalbim hafifliyor. Çok hafif. "O zaman ilgimde çok ısrarcı olduğumu düşünmüyorsun, değil mi?"

Elleri kalçalarına gitti ve bana baktı. "İçeri girip hamile bırakılmayı talep eden kimdi? Dikkat çekmek için fazla ısrarcı olan biri varsa, o da benim. Ve sen mükemmel bir beyefendiydin. Başka biri olsa sikini yalatmaya çalışırdı, beni yemek için evime gelmezdi."

Sözleri karşısında ağzım kurudu. "Aletimin emilmesine karşı değilim-" diyeceğini asla tahmin edemezdim.

"Ben de," diye sesleniyor Sinath, arkamdan.

Hırıltımı bastırıyorum. Yakınlarda olduğunu ve her şeyi dinlediğini unutmuştuk. Dönüp Naomi'yi kendime doğru çekerken omzumun üzerinden ona dik dik bakıyorum. "*Özel bir* konuşma yapmaya çalışıyoruz."

Sinath, "Bu ofis özel değil," diye belirtiyor. "Buraya kendi kişisel üreme istasyonunuz gibi davrandığının farkındayım ama bazılarımız burada çalışmak zorunda, biliyorsunuz."

Göt herif. Kaşlarını çatıyorum, onu yakalayıp odadan dışarı itmek istiyorum. Naomi'nin dudakları eğlenerek seğiriyor ve daha iyi bir fikrim olduğuna karar veriyorum. Elini tutup Sinath'a dik dik bakarak onu ofisin arkasından ön tarafa götürüyorum ve ilk tanıştığımız masaya oturtuyorum. Normalde burası yardıma ihtiyacı olan insanlara danışabileceğimiz bir yer ama ben bugün burayı kendi bencil ihtiyaçlarım için kullanıyorum. Naomi'nin karşısına oturmadan önce oturduğundan emin oluyorum ve elini elime alıyorum. "Lütfen onu görmezden gel," diyorum ona. "Sinath o gece benim nöbetçi olmamı ve kendisinin nöbetçi olmamasını çok ama çok kıskanıyor."

Naomi burnunu kırıştırır. "Senin de nöbetçi olmana sevindiğimi söylersem kabalık mı etmiş olurum? O benim tipim değil." Kalbim küt küt atıyor. "Senin tipin ne, sorabilir miyim?"

"Uzun ve mavi, canlı bir kuyruğu var," diye başlıyor.

Hemen endişelendim, çünkü onun tarifi herhangi bir mesakkah olabilirdi. Ben onun için özel değilim.

Ama sonra parmaklarını benimkilere doladı ve eğildi. "Nazik biri. Yalvarsa bile bir kızıdan faydalanmak için ikna edilmesi gereken biri. İstedikini elde etmek için zor işler yapmaktan korkmayan biri. Nereden geldiğini hatırlattığı için göbeğinde saçma sapan erişte dövmelemleri taşıyan biri. Çok güzel krep yapan -bu arada çok güzel- ve kuyruğuyla istediğim kadar oynamama izin veren biri."

Göğsüm şefkatle ısınıyor. "Naomi, sana bir şey itiraf etmeliyim." "Devam et."

Yaklaşıyorum ve birleşen ellerimizin üzerinden fısıldıyorum. "Çoğu erkek kuyruğuyla oynamana izin verir."

Kıkırdıyor, şakamı beğendiğini söylemek istercesine boştaki eliyle elime vuruyor.

Parmaklarını hafifçe sıkıyorum, keşke hepsini kavrayıp göğsüme yaslayabilseydim. "Benden hoşlandığını mı söylüyorsun? Emin olmak istiyorum."

"Öyleyim."

Gülümsemem sanki tüm yüzümü yutuyormuş gibi hissediyorum, o kadar geniş ki. Kuyruğum oturduğum tabureye çarpıyor ve bu an neredeyse mükemmel. Neredeyse. Gülümsemem kayboluyor ve onun buraya gelmesinin gerçek sebebini hatırlıyorum. "Seni hayal kırıklığına uğrattığım için özür dilerim. Lütfen bana bir şans daha ver."

Yüz ifadesi bir şaşkınlığa dönüşüyor. "Bu... bu konuşma bununla ilgili değil mi? Beni terk etmene rağmen sana bir şans daha vermem mi?"

"Bebeği kastetmiştim," dedim ona. "Senin için başaramadığımdan dolayı pişmanım. Bir bebeği her şeyden çok istediğini biliyorum."

"Oh. Bu." Naomi sırtıyor ve ellerini benimkilerden çekiyor. "Aslında buraya sana bir şey söylemek için geldim.

Hamileyim. İşe yaradı."

"Ama... ağlıyordun. Çocuk istediğini sanıyordum."

Tekrar gülüyor ve gözleri şüpheli bir şekilde nemli. "Biliyorum. Ağlıyordum çünkü bir yanımda bunun olmasını beklemiyordu ve sonra sana bir pislik olduğun için çok kızdım."

"Ben bir pisliğim," diye nefes alıyorum hayretle ve bana söylediği tüm şeyleri hatırlamaya çalışıyorum. "Bir hayalet ve bir kek ve ben de vidayı alıyorum. Ben bunların hepsiyim." Gülmeye başladığında kelimeleri karıştırdığımı biliyorum ama umursamıyorum. "Naomi, bu harika bir şey. Bir çocuğun olacak. Senin adına çok mutluyum." Onu tutup sarılmak istiyorum ama sonra aklıma daha iyi bir fikir geliyor. "Seni öpebilir miyim?"

"Yapmazsan çok kızarım," diyor ağlamaklı bir kıkırdamayla. Naomi benden önce ayağa kalkıyor ve kendini kollarıma atıyor. Dudaklarını yüzüme bastırıp kısa, keyifle şapırdayan öpücükler konduruyor. "Seni koca gülünç adam. Bir dahaki sefere aramızdaki herhangi bir şey hakkında soruların olduğunda önce bana gel, tamam mı?"

Kulağa mantıklı geliyor. Ama şimdiden bir sorum var. "Biz' diyorsun. Biz neyiz?"

Bu onu duraklattı. Yüzümü ellerinin arasına alıyor, kalçalarımın arasında duruyor ve bana bakıyor. "Bu harika bir soru ve henüz bir cevabım olduğundan emin değilim. Belki arkadaşlarla başlarız ve nereye varacağını görürüz?"

Bu adil görünüyor. Ama yine sorularım var. "Arkadaşlar öpüşür mü?"

"Bu arkadaşların var," diyor kıkırdayarak ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. "Eğer istersen bu arkadaşlar benim evime gidip tekrar seks yapabilirler."

Bir iniltiyi bastırıyorum, çünkü bu fikre bayılıyorum. Ama... "Önce vardiyamı bitirmeliyim."

Dişlerini kullanarak alt dudağımı ısıırıyor ve bedenim zevkle geriliyor. "O zaman sen işten çıktıktan sonra sana geleceğim. Bana saati ve adresini söyle, ben de akşam yemeği getireyim. Bebeği kutlarız."

Bu fikri sevdim. Bu fikri çok sevdim. "Tamamdır."

Naomi parmağıyla göğsümü dürttü. "Eğer beni tekrar ayağa kaldırırsan, evet kaldırırız."

Gezegeni korsanların istila etmesi ya da serseri bir asteroidin çarpması umurumda değil - hiçbir şey bu gece Naomi ile buluşmamı engelleyemeyecek.

BÖLÜM

TEn

NAOMI

S Birkaç saat sonra duş aldım, saçımı düzelttim, en güzel tuniğimi giydim ve kasabada kredi karşılığında başkaları için yemek yapmayı seven kadından bir güveç aldım. Hava kızağımı Ainar'ın aracına programladığı binanın önüne park edip dışarı çıkıyorum. Bu sırada Limanın faydacı tarafında çalışan pek çok insan olduğunu biliyorum-kargo nakliyecileri, liman işçileri, askeri muhafızlar-şimdiye kadar nerede yaşadıkları hakkında pek düşünmemiştim. Uzay limanı rıhtımına yakın, gerçek bir apartmandan çok gecekonduya benzeyen bir bina var, ama burası o yer.

Kapının avucumu taramasına izin verip içeri adım atıyorum. Şaşırtıcı bir şekilde aşağıya inen merdivenler var. Yüksek katlı bir bina yerine, bu bina zemine iniyor. Hah. Korkulukların üzerinden eğilip koridor boyunca sıralanmış kapıları fark ediyorum. Apartman kapıları. Liman işçisi üniforması giymiş bir szzt adam dairesinden çıkıyor ve ben hemen geriliyor, titriyor ve arkamdaki duvara yaslanıyorum. Szt'ler sıradan acımasızlıklarıyla beni korkutuyor. Kùltürleri insanlara kıyasla biraz sosyopatik ve birlikte köleleştirildiğim bir kız, okulda Szzt'lere öğrettikleri tek şeyin sineklerin kanatlarını nasıl koparacakları olduğu şakasını yapardı.

Eski ustam szzt'tı. Umarım cehennemde bir yerlerde yanıyordur. "Naomi?"

Bir el koluma dokunduğunda küçük bir korku çığlığı atıyorum. Döndüğümde Ainar'ı görüyorum ve rahat bir nefes alıyorum. "Vay anasını. Neredeyse erişteleri merdivenlerden aşağı fırlatıyordum," diyorum ona, tek kullanımlık güveç kabını kaldırarak. "Bir kızı uyar, olur mu?"

Szzt erkek yanımdan geçip binadan çıkarken Ainar'a başıyla selam veriyor ve Ainar bana yakın duruyor. Neredeyse rahatsız edici derecede yakın, ama bu hoşuma gidiyor, çünkü bana yaslanmış olması kendimi güvende hissettiriyor. Adam gittiğinde Ainar bana dönüyor ve değerlendirci bir bakış atıyor. "İyi misin?"

Başımı salladım, yutkundum. "Sadece... bazı kötü anıları geri getirdi." "Kimsenin sana zarar vermesine izin vermeyeceğim," diye beni rahatlatıyor. "Güvendesin."

Tekrar başımı sallayarak, ellerini uzattığında ona güveci uzatıyorum ve gülümsemeyi başarıyorum. İlerliyorum, kendime hatırlatıyorum. Geçmiş geçmişte kaldı. O adam sadece işine gitmek istiyor, ben de sadece arkadaşımın-erkek arkadaşımın-dairesini görmek istiyorum. O beni köle evlerinden satın alan adam değil... ve öyle olsaydı bile, artık kendimi savunmakta daha iyiyim. Ne istediğimi biliyorum ve artık kimsenin bana zorbalık etmesine izin vermeyeceğim. Kolumu Ainar'ınkine dolayarak elimi dirseğinin kıvrımına sıkıştırıyorum.

Geçmiş yok, gelecek var, diyorum kendime ve kendimi daha iyi hissediyorum.

Ainar üçüncü katta. Kapıyı açıyor ve önce benim içeri girmemi işaret ediyor. Bu sadece nezaketten kaynaklanmıyor; dairenin kendisi çok dar, insanın uzun saatler boyunca uzanmak isteyeceği bir alandan ziyade işlevsel olması için tasarlanmış. Bir iletişim panelinin karşısında bir oturma koltuğu, küçük bir mutfak ve tuvalet ve arka bitişik odada mesakkah büyüklüğünde bir yatak var. Ön taraf bir saksıda yetişen yerel bir bitki dışında sade ama arka yatak odası büyüleyici. Bir duvarda, egzotik yerlerin videolarını -burada bir plaj, orada bir orman, başka bir yerde çimenli bir çayır- çeviren her türden kurtarılmış ekran var. Yatağın ucunda çok büyük bir ekran var ve üzerinde Risda'daki bir çiftliğin manzarası görünüyor.

Aslında, çiftliğimin manzarası olabilir. Merakla işaret ediyorum. "Sen-"

"Bu eski bir yem," diyor hemen. "Sen çiftliği devralmadan önceydi. Ama evet, bu senin." Kuyruğu vahşi bir kavis çizerek ileri geri sallanıyor. "Ben sadece... beni görmek istemesen bile sana yakın olmak istedim."

Gülümsüyorum, çünkü bu oldukça tatlı.

"Seninle tanışmadan önce, Port'un çatısından bir manzaraydı." Ainar bana mahcup bir bakış attı. "Uyandığımda dışarıdaki dünyayı görmeyi seviyorum ve burada binada penceremiz yok. Ama tarlaları ve yerleşimi görmek bana burada olduğum için ne kadar şanslı olduğumu hatırlatıyor, evimde, hayatımın benim için planlandığı aşırı kalabalık bir mahallede değil. Minnettarım."

Bunu tamamen anlıyorum. O da tıpkı benim gibi gittiği yere sağlıklı bir takdirle ilerliyor. "Eğer minnettar olduğumuz şeylerden bahsediyorsak, senin yatağın benimkinden büyük olduğu için minnettarım."

Kuyruğu bacağına çarpmaya başlar. "Bunun için de minnettarım." Elindeki güveci işaret ediyor. "Yemek ister misin?"

"Yemek yiyebilirim. Bana ısıtıcının yerini gösterir misin?"

Küçük mutfağa giriyoruz ve aramızdaki bir haftalık ayrılığa rağmen sohbet etmek çok kolay. Sanki onu ezelden beri tanıyormuşum gibi hissediyorum. Aynı şakalara gülüyoruz, çiftçilik ve hava durumu hakkında konuşuyoruz ve bana Sinath'ın bir kolonistin ahırından nasıl büyük bir kemirgeni çıkarmak zorunda kaldığını, ancak onun onu evcil hayvan olarak tutmak istediğini anlatıyor.

"Yüzündeki ifadeyi görmeliydin," diyor Ainar bana yemek ısırıkları arasında. "İşte burada, canavarın kafasını koparmaya hazır ve dişi 'Ona Jerry diyeceğim' diyor."

Buna kıs kıs gülüyorum, ahırında bir iki kez gördüğüm sincap benzeri büyük kemirgenleri Jerry adında bir evcil hayvan olarak hayal ediyorum. "Memlekette evcil hayvanlar çok önemli. Eminim yalnızdır."

"Zavallı Sinath ne yapacağını bilemedi," diye devam ediyor Ainar. "O şey kollarını tırmalıyordu ve Sinath bir kafes bulup onu tutmaya çalışırken-"

Arkasındaki duvarda bir gümbürtü var. Bir inilti. Başka bir gümbürtü. "Daha sert," diyor bir kadın sesi, duvarın içinden boğuk bir şekilde. "Daha sert dedim!"

"Vay canına," diyorum, diğer dairedeki yatak (en azından yatak olduğunu düşünüyorum?) daha da hızlı çarparken eriştelerim boğazıma diziliyor. "İnce duvarlar, ha?"

Ainar yemek çubuklarıyla yemeğini dürterek başını sallıyor. "Komşum Praksiyalı bir liman işçisi. Çok kibardır. Son zamanlarda biriyle çıkıyor..." Onu tanımlamak için bir yol bulmakta zorlanıyor, yüzü belirgin bir şekilde rahatsız. "...insan kadın."

Bir Praksiyalı ve bir insan mı? Risda'da tanıdığım kadınlar arasında pek alışıldık bir eşleşme değil ama kediye benzeyen erkeklerle evli olan birkaç kişi var. "Bu çok tatlı."

"Bu... bir şey," diye kabul ediyor, boğuk bir sesle.

Hemen ardından duvara sert bir yumruk daha iniyor. "Beni daha sert becer, seni vahşi," diye tiz bir ses talep ediyor. "Benden nefret ediyormuşsun gibi sik beni!"

Gözlerim kocaman oldu. Bu doğru *bir şey*. "Sanırım bu iyi bir şey," diye mırıldanıyorum Ainar'a, yemek masasının üzerine eğilerek. "Ne yaparsak yapalım sessiz olmamız gerektiğini hatırlatan iyi bir şey."

O da başıyla onaylıyor. "Ve senden nefret ediyormuşum gibi seni becermem gerekecek, yapmasam bile, sırf bana bağırmanın için."

Aptalca bir espri anlayışı. Gerçekten tehlikedeyim. "Senden nefret etmiyorum," diyorum usulca. "O yüzden sormazdım."

Bana bakışı için için yanıyor. "O zaman seni becermemi nasıl istersin?"

"Sanki Şimdiye kadar gördüğün en iyi Şeymişim gibi. Sanki ben senin tüm d nyanmıŐım ve bir sonraki anda bana dokunmazsan  lecekmiŐsin gibi."

"Ama ben seni hep böyle beceriyorum," diyor Ainar kısık bir sesle, bakışları yüzüme kilitlenmiş. "Çünkü gerçek bu."

Tanrı merhamet etsin. Yüzüm yanıyor, aslında her yerim yanıyor. "İlerlemeden önce, Ainar, önce sen, ben ve bebek hakkında konuşmak istiyorum." Dudağımı ısırıyorum, ikimizin de ilişki açısından aynı sayfada olduğumuzu umuyorum. Şu anda geri dönmek zor olurdu ama gerekirse dönerdim. "Senden çok hoşlanıyorum-"

"Ama bebeğin hayatının bir parçası olmamı isteyip istemediğinden emin değilsin?" diye bitiriyor. "Geçen hafta hayalet olmamdan sonra bana henüz güvenmediğin için mi?"

İfadesine kıkırdamak istiyorum ama bu an çok önemli geliyor. Başımı sallıyorum. "Bu işe tek ebeveyn olma niyetiyle başladım ve şu anda seninle iyi anlaşıyor olmamız altı ay sonra da iyi anlaşacağımız anlamına gelmiyor. Anlıyor musun? Yani sen ebeveyn olmak zorundaymışsın gibi hissettiğin için benimle olmanı istemiyorum, ben de beni hamile bırakan sen olduğun için seninle kalmak zorundaymışım gibi hissetmek istemiyorum."

Ainar başını sallar. "Anlıyorum. Bu senin çocuğun Naomi. Eğer bebek doğduğunda hâlâ birlikteysek -ki öyle olmasını istiyorum- o zaman her şeyi yeniden gözden geçiririz. Bu korkularını hafifletiyor mu?"

Aslında öyle. Çocuğun hayatında o olmadan biz olmayı keşfetmemizi sağlayacak. Onun da bunun bir parçası olmasını ister miydim? Kesinlikle, ama sadece ikimiz de hala arkadaşsak. Ainar'ı sadece bir haftadır tanıyorum ve bunun büyük bir kısmı ayrı geçti. Birbirimizden hoşlanmamız dışında bir şeye karar vermek için henüz çok erken. "Yani birbirimizden etkilenen ve bir bebek yapan arkadaşlarız, hepsi bu."

"Bizi arkadaş olarak görüyor olabilirsin ama benim gözümde sen zaten daha fazlasısın." Ainar'ın sesi yumuşak bir okşayıştı. "Benim halkım dişilerine çabucak imrenir ve ben şimdiden sana kafayı takmış durumdayım."

"İzin veririm," diye şaka yapıyorum. Garip ama kendimi güvende hissediyorum. Tamamen aşık olsa bile, ona geri çekilmesini söylersem çekileceğini biliyorum. Zaten öyle yaptı. Gerçekten de görüldüğü kadar tatlı biri.

"Daha sert!" diye bağırıyor yan odadan gelen ses. İkimiz de irkildik.

"Belki ileride çiftliğimde buluşma geceleri yapmalıyız," diye fısıldıyorum ona.

Ainar başını sallıyor. "Yarın ilk iş, sana erzaklardan daha büyük bir yatak alacağım."

Buna kıkırdadım, çünkü küçük yatağıma aldırmıyordum. Birbirimizin yanına sıkıca sıkışmamızı sağlıyordu. Masadaki yerimden kalkıp onun yanına gidiyorum ve bana bakarken elimi kolunun üzerinde gezdiriyorum. "O zamana kadar biraz daha sessiz olman gerekecek, tamam mı?"

"Ben mi?" Ainar başını arkaya yatırıp bana bakıyor. "Sana her soktuğumda inliyorsun."

Öyle mi yapıyorum? Sözleri karşısında tüm bedenim tahrikle kasılıyor. "Yapma."

"Biliyorsun. Kanıtlayayım mı?" Yaklaştığımda kolu belimi sarıyor ve kuyruğu bacaklarımdan birine dolanıyor. "Seni yatağıma yatırıp sikimle doldurayım mı, bakalım hangisi daha çok ses çıkaracak?"

"Yap hadi," diye meydan okuyorum ona. "Çünkü bahse girerim sen de sessiz değilsindir."

Ainar ayağa kalkıp üzerime doğru geliyor. Bir ya da iki yıl önce olsa ondan, boynuzlarından ve kaslı yapısından çok korkardım. Mavi yüz hatlarına damgasını vuran yabancılıktan. Ama şimdi onları seviyorum. İri cüssesine rağmen büyük ellerinde bir kibarlık olmasını seviyorum. Bana baktığında gözlerinde bir hayranlık var, sanki gerçekten gördüğü en iyi şeymişim gibi.

Beni şimdiden kendisinin sayıyor. Ve beni nazikçe kaldırıp kollarının arasına aldığında, onu benim olarak görmemin de uzun sürmeyeceğinden şüpheleniyorum. Yolun yarısını çoktan geçmiş olabilirim.

Beni yatağına kadar kısa bir mesafeye taşıyor ve her zamanki gibi nazikçe battaniyenin üzerine yatırıyor. Saygılı elleriyle tunik elbisemi bedenimden çekip çıkarıyor, başımın üzerinden geçiriyor ve sonra da

Bir kenara. Aynı şeyi ayakkabılarım için de yapıyor ve ben yatağın üzerinde cırılçıplakken dizlerinin üzerine çöküp kalçalarımı ayırıyor.

"Unutma," diye nefes alır. "Sessiz olmalıyız."

Ve sonra beni en açık, en müstehcen şekilde dilleyerek sessiz kalmamı tamamen imkânsız hale getiriyor. Klitorisimi okşuyor, dilinin düz kısmıyla alay ediyor, beni sıcak, hızlı bir doruğa doğru sürüklüyor. Sürekli bir şeyleri değiştirmesini, geri çekilmesini bekliyorum ama asla yapmıyor. Benimle ilgilenmiyor. Beni boşaltmakla ilgileniyor. Beni bir ölüm perisi gibi çığlık attırmakla ilgileniyor.

O kalın parmağıyla içimdeki G noktamı bulduğunda, doruğa ulaştığımda çıkardığım inleme sesinden en ufak bir utanç bile duymuyorum. Beni dillemeye devam ettiğinde, beni başka bir hızlı, keskin orgazma doğru sürüklediğinde, inliyorum, tamam. Ve beni ters çevirip dizlerimin üzerine çektiğinde, acı verici bir yavaşlıkla arkamdan ittiğinde, her çıkıntıyı ve deliciyi zarifçe hissetmemi sağladığında, hangi sesleri çıkardığımı bile hatırlayamıyorum. Sadece duramadığımı ve içime girmeye başladığında da sessiz olmadığını. Her vuruşta homurdanıyor ve bunu ne kadar seksi bulduğumdan tenimi karıncalandırıyor. Mahmuzu her hareketinde arka kapıma çarpıyor ve beni rahatsız etmek yerine, dibe vurduğunda o noktaya doğru küçük bir itme arzulamaya başladığımı fark ediyorum. Ve beni sikerken elini enseme koyup beni yerinde tuttuğunda?

Eminim tüm komşuları duyuyordur.

Benim de umurumda olmadığına eminim. Tek bildiğim mutlu olduğum.

EPILOG

On Üç Ay Sonra

Hamile kaldığım her ay hava kızağına binmek ve inmek daha da zorlaşıyor. Daha bir ya da iki ayım olduğunu düşünürsek. Bu bebek doğduğunda, koltuklardan biri yerine kaputa bağlanmak zorunda kalacağım. İnleyerek yana dönüyorum, ayağa kalkarken kontrol çubuklarını yolumdan çekiyorum. Ayağa kalktıktan sonra sırtıma alışması için bir süre veriyorum, karnımın ağırlığını desteklemek için bir elimi altına koyuyorum ve bekçi odasına doğru yürüyorum.

Karşıdan karşıya geçerken tanıdık bir ses "Aman Tanrım, ne kadar da büyümüşsün!" diye bağıyor. "Seni her gördüğümde daha da büyüyorsun." Martina ellerini göğsünde kavuşturmuş, ben yoluma devam ederken bana gülümsüyor. "Bir ev kadar büyüsun."

Eğer bu kadar büyük olmasaydım, sanırım bunu söylediği için onu neşeyle öldürebilirdim. Bu durumda tek yapabildiğim kibarca gülümsemek ve karnımı okşamak. Bu doğru. Ben tam bir evim. Sadece bir ev değil. Bir malikane. Bir saray. Yine de mutlu bir saray. Karnımı ovuyorum. "Burada kesinlikle tam boy bir insan yetiştiriyorum."

"İşler nasıl gidiyor?" diye soruyor, karnıma gıpta ile bakarak. "Sen ve sevgilin sizi her gördüğümde birliktesiniz. Birlikte çok güzel görünüyorsunuz."

"Ainar harika biri," diye katılıyorum. "Sende durumlar nasıl?"

Yüz ifadesi biraz soluyor. "Oh, bilirsin işte. Sadece bekar hayatı yaşıyorum." Bir tutam saçım yüzünden geriye doğru tarıyor ve hüzünle karnıma bakıyor. "Bu kadar hamile olmak nasıl bir şey? Sefil mi?"

"Aslında, bayıldım sayılır." Kocaman göbeğimi okşuyorum. "Yani, evet, ayak bileklerim balon gibi şişiyor ve karnım o kadar çok çatlakla kaplı ki zebraya benziyorum, ama tanrım, bu harika. Kendimi harika hissediyorum ve bu küçük insana çok bağlıyım."

Küçük kızım sanki benimle aynı fikirdeymiş gibi karnıma bir tekme atıyor.

"Senin adına gerçekten çok mutluyum," diyor Martina, gözleri duygu dolu. "Tam da doğurganlık iğnesini denemeyi düşündüğün sırada Ainar'ı bulduğun için çok şanslısın."

"Evet. Zamanlama inanılmaz değil mi?" Dedim. İkimizin nasıl tanıştığı gerçeğini bilmiyor. Ainar'la liman ofisine gidip beni hamile bırakması için yalvardığımda tanıştığımı bilmesine kesinlikle gerek yok. Bildiği kadarıyla, doğru zamanda doğru yerdeydik. "Evrenin onu yoluma çıkarması çok çılginca."

Martina bana ilgiyle bakıyor. "Peki bu sabah seni şehre getiren nedir? Ayak işleri mi?" "Turta," diye itiraf ediyorum. "Turta için geldim. Lucy, Rektor'la birlikte ofise bir tane göndereceğine söz verdi.

düşünmeden duramıyorum." Bu hamilelikte kilo aldım mı? Çok fazla. Umurumda mı? Zerre kadar değil. Ainar yayılan kalçalarımı ve kocaman göbeğimi seviyor ve o bunlardan memnunsan ben de memnunum.

Hamile olmayı seviyorum. Onunla ilgili her şeyi seviyorum. Yemek krizleri, vücudumdaki değişiklikler, hepsi. En çok da karnımda büyüyen bebekle kurduğum bağı seviyorum. Çok kolay geçtiği için şanslıyım. Tüm hamilelik boyunca hasta olan ya da sağlık sorunları yaşayan insanlar tanıyorum ama benim için kolay oldu, sanki evren sonunda bana bir kemik atıyor.

Birkaç dakika daha hiçbir Şey hakkında sohbet ediyoruz. Martina kırık kalbine rağmen iyi görünüyor. Praksiyalı erkek arkadaşı geri dönmüŐ ama kredilerini çalmıŐ ve sonra tekrar çekip gitmiŐ. Şimdi ne bebeği, ne erkek arkadaşı, ne de birikimi var. Ama başıını dik tutuyor, çünkü ortak bir nokta varsa o da

Risda kadınlarının en önemli özelliği, hayatta kalmalarıdır. Evrenin bize sunduğu boktan şeylere katlanır ve devam ederiz. Martina iyi olacak. Önümüzdeki hafta için bir öğle yemeği randevusu belirledik ve sonra erkek arkadaşına merhaba demek ve kendime biraz turta almak için Liman Muhafaza Ofisine gittim.

Kapıdan içeri adımımı atar atmaz ön bürodaki tüm danışmanlık masalarının dolu olduğunu görüyorum. Rektar yeni gelen bir çift ile konuşuyor ve onlara örnek bir çiftliğin videolarını gösteriyor. Lettie çiftlik botlarının yavaş tepki süresinden şikayet ederken Sinath veri defterine notlar yazıyor. Paxon başka bir kadınla birlikte dışarı çıkıyor ve erkeklerin böcek istilası için kullandıklarını gördüğüm koruyucu plas kaskını takıyor.

Ve köşedeki başka bir masada, benim tatlı Ainar'ım omuzları kambur ve elinde ince bir aletle oturuyor, gözleri konsantrasyon içinde daralmış, muhtemelen yine kendisinininkini düşüren ağlamaklı görünümlü Christine için bir veri tabanını onarmaya çalışıyor. (Ainar bana çiftliğindeki tüm ekipmanları en az bir kez kıldığını söyledi. Biraz kazaya meyilli).

Meşgul gibi görünüyor, ben de masaların yanından geçip Sinath ve Rektar'a el sallayarak ofisin arka tarafına doğru ilerliyorum. Erkeklerin masaları burada düzgün sıralar halinde dizilmiş ve ofisin küçük mutfağında Khex'in ağzına bir parça turta tıktırdığını görebiliyorum.

"Umarım benim için de biraz ayırmışsındır," diyorum ona doğru ilerlerken.

Ben yaklaşırken Khex'in gözleri açılıyor. Çabucak yutkunuyor ve bir elini ağzına götürerek kırıntıların sıçramasını engelliyor. "Kef me, Naomi, kocaman olmuşsun!"

Alaycı bir şekilde bakıyorum ama bu tepkiye alışkınım. Son birkaç haftadır karnım giderek belirginleşti, umarım bu yakında doğum yapacağıma dair bir işarettir ve ayak bileklerime kadar uzanan ama bir kadını tam olarak inceltmeyen birkaç kaftan benzeri tunik giymeye başladım. "Kadınıza bana kötü davrandığını söyleyeceğim. Şimdi bana biraz turta ver."

Kıkırdıyor, turtadan büyük bir dilimi bana uzatırken yüzünde memnun bir ifade var. Lucy'nin tatlı patates gibi tat vermeyi başardığı yerel bir kök ve harika bir turta yapıyor. Bana küçük bir tabak uzatıyor ve ben de hemen içine dalıyorum, cennet gibi lezzet dilime değdiği anda bir iniltiyi bastırıyorum. "Kabalık etmek istememiştin," diyor Khex. "Sadece şaşırdım. Çok küçüksün ve karnın çok büyümüş."

"Ainar'ı gördün mü?" Lokmalar arasında soruyorum. "Kendisi de pek ufak tefek sayılmaz. Tabii ki bebeği büyük. Ashley nasıl?"

"Her zamanki gibi huysuz," diyor ve bunu söylerken sanki arkadaşının tavrından memnunmuş gibi sevimli bir ifade kullanıyor. "Bugün geç saatlerde kutlamaya gelecek."

"Neyi kutlayacağız?" Ağzıma kocaman bir dilim daha atarak soruyorum. Acaba ikinci bir parça yemem kabalık olur mu? Olmaz. Hamile kadın kartını oynayacağım.

"Oh, uh..." Khex ağzını siler ve doğrulur. "Sebebi yok. Saate bak. Yola çıkmam gerekiyor. Yakında görüşürüz, Naomi." Omzumu sıvazladıktan sonra mutfaktan hızla çıkıyor ve o çıkarken kaşlarımı çatarak arkasından bakıyorum. Ainar'a meselenin ne olduğunu sormam gerekecek.

Benden sır saklayamaz. Ondan bunu öğrenmekte çok iyiyim.

Kendi kendime gülümseyerek, büyük seksi uzaylıma yapacağım lezzetli işkenceyi hayal ederken Lucy'nin inanılmaz turtasından bir parça daha yiyorum. Gıdıklama, karar verdim. Kesinlikle gıdıklama. Ve belki bir ya da iki oral seks. Karnım her gün büyüyor gibi görünüyor ve libidom da fırladı. Ne zaman yalnız kalsak Ainar'ın üzerine atlamamak için kendimi zor tutuyorum.

Belki de yalnız kalana kadar beklemem bile. Onu en yakın erzak dolabına çekerim ve sessizmişiz gibi davranırım. Konu ona gelince biraz teşhirci miyim? Kesinlikle. Ona dokunduğumda aklını kaçırmasını seviyor muyum? Hiç şüphesiz.

Adamım arka tarafa geçip etrafa bakınmaya başladığında ona nasıl saldırabileceğimi düşünüyordum. Onun

Beni gördüğü anda gözleri parlıyor ve ona küçük bir el sallıyorum. "Sence üçüncü bir dilim tarta yesem kimsenin umurunda olur mu?"

Yüzünde geniş bir gülümseme beliriyor. "Biraz yer açın. Lucy'den sana o çok sevdiğin tatlı ve tuzlu çöreklerden yapmasını istedim."

Çenem düşer. Ağzım sulandı. "Aman Tanrım. Sen mi yaptın?"

"Ben yaptım." Masasının altından büyük bir yemek kabı çıkardı ve bana uzattı.

Bir çığlık atarak, hamile bir kadının en sevdiği ikram sunulduğunda hareket edebileceği kadar hızlı bir şekilde ona doğru koşuyorum. O kadar hızlı değil ama bana hızlı geliyor. Kutuyu göğsüme bastırıyorum ve taze pişmiş ürünlerin aroması beni çarpıyor. Ainar'a hayranlıkla bakarken, herhangi bir kadının benim kadar şanslı olup olmadığını merak ediyorum. "Sana hiç harika olduğunu söylemiş miydin?"

Bana bakıyor. "Aç şunu."

"Ciddiyim, Ainar. Her gün uyanıyorum ve sana sahip olduğum için kendimi şanslı hissediyorum." Düşündükçe ağlamaklı oluyorum, çünkü gerçekten bu adamla şansım yaver gitti. Daha bu sabah bana krep yaptı ve gün doğmadan sabah vizitine çıktı, böylece ben dışarıda dolaşmak zorunda kalmadım. Benim için Ainar her yönden harika biri. Yatakta harika, beni dinliyor ve harika sohbetlerimiz var. Hayattan ne istediğimiz konusunda aynı fikirdeyiz. Sunduğu tek şey bu olsaydı, kendimi şanslı sayardım. Ama benim için kalbimi kabartan küçük jestler. Havalı kızağın koltuğunun sırtımı ağrıttığından şikayet ediyorum ve ertesi sabah dışarı çıktığımda koltuğun üzerindeki dolgunun güçlendirilmiş olduğunu görüyorum. Belirli bir çiçeğin kokusunu sevdiğimi söyleyip bir hafta sonra evde bir düzine çiçek bulmam gibi. Ainar'ın ben sormadan akşam yemeğini hazırlaması ya da kasabadaki küçük "insan kitapları" kütüphanesine gidip benim için yeni bir kitap olup olmadığına bakması.

Sürekli olarak beni düşündüğünü ve hayatımı muhteşem kılmaya çalıştığını gösteriyor. Onunla ve yolda bir bebekle hayatımın zaten harika olduğunu düşünürsek, bu oldukça büyük bir başarı ve yine de her gün onun için mümkün olduğunu düşündüğümde daha fazla minnettar hissediyorum.

Hamile kaldığım ve birlikte olduğumuz on üç ay boyunca bana bir kez bile bizim ve bebeğin geleceği konusunda baskı yapmadı. Çoğu kız bunun kalmaya niyeti olmadığı anlamına geldiğinden endişelenebilir ama ben Ainar'ı tanıyorum. Bana karar vermem için alan bırakıyor. Bu konuda liderlik etmeme izin vermekten memnun, çünkü bana güveniyor.

Tabii ki sorsaydı, evet derdim. Ama sormamış olması da hoşuma gidiyor, çünkü bu bana güvendiğini göstermesinin bir başka küçük yolu.

Ve şimdi de bu. O gerçekten de inanılmaz bir adam. "Ainar," diye nefes alıyorum, duygusallıktan kendimi kaybetmiş bir halde. "Sen gerçekten de en düşünceli-"

"Aç şunu," diye tekrar dürtüyor, bana gülümseyerek.

"Bunları yıkacağım, korkma," diyorum ona, kutunun kenarını karnıma bastırarak. "Ama bugün seni ne kadar çok sevdiğimi söyledim mi? Beni ne kadar mutlu ettiğini? Sen yanımdayken kendimi ne kadar güvende hissettiğimi? Bunun için hayatımda bir erkeğe ihtiyacım olduğunu düşünmüyordum ama sen yanımdayken her şey yoluna girecekmiş gibi hissediyorum. Cevapları bilmesek bile, birlikte çözeceğiz. Bunların hiçbirinde yalnız olmadığımı. Bu-"

"Naomi," diyor Ainar o sabırlı haliyle, kuyruğu steroidli bir sarkaç gibi arkasında ileri geri hareket ediyor. "Lütfen benden ne kadar hoşlandığını söylemeyi bırak ve sadece kutuyu aç."

Oh. Ona ve yüzündeki gergin, hevesli ifadeye bakıyorum. Geniş geniş gülümsüyor. Oh. Bunun ne olduğunu biliyorum. Daha kutunun kapağını açmadan, orada bir yüzük olacağını biliyordum. Yapışkan ballı sır ve çöreklerin üstündeki tuz kristallerinin arasında, bir insan parmağı için

boyutlandırılmış basit, sade bir metal bant var. Ya da en azından hamilelikten şişmemiş bir insan parmağına. "Oh *Ainar*."

Dizlerinin üzerine çöküyor ve ben bayılmak istiyorum.

"Lucy ile konuşuyordun, değil mi?" İkram kutusunu kollarımdan alıp tekrar masanın üzerine koyarken ona soruyorum.

Elimi avucunun içine alıp parmak eklemlerimi ovuyor. "Yaptım. Ve böyle şeyler yapmanın doğru yolunun bu olduğunu söyledi. Seninle çiftleşmek istiyorum, Naomi'm. Çiftleşmek, evlenmek ve ailemizi birlikte büyütmek. Sen benim gündoğumum ve günbatımımsın. Ben senin Juliet'inin Rodeo'suyum."

"Romeo," diye mırıldanıyorum. Kesinlikle Lucy ile konuşuyordu. "Ama evet, öylesin."

"Durumun kontrolünü elinde tutmak istediğini biliyorum," diyor bana. "Ve kontrolün hâlâ sende olduğunu bilmeni istiyorum. Bu yüzüğü henüz kabul edemesen bile, hazır olduğumu ve senin hazır olacağın günü beklemekten memnun olduğumu bilmen için sana vermek istiyorum."

"On yıl sürse bile mi?" Cevabımı zaten bildiğim için soruyorum.

"Elli yıl sürse bile," diyor bana ciddiyetle. "Beni istediğin sürece erkek arkadaşın olarak yanında kalmaktan memnunum."

Gözlerim yaşardı. Ainar'da en çok sevdiğim şeylerden biri de bu. Hiçbir karşılık beklemeden vermekten memnun. Sadece sevdiklerinin mutlu olmasını istiyor ve daha fazlası gerekmiyor. İnsan ya da uzaylı, tanıdığım en özverili ve tatlı adam.

Yapışkan yüzüğü ondan aldım ve parmağıma taktım. "Ya şimdi hazırsam?"

Sırıışı parlaklığıyla güneşi bile utandırabilirdi. "O zaman seni Belediye Binası'na götürür ve bugün bizi insan usulü evlendirmelerini isterdim."

"Şu çöreklerden birini yiyene kadar bekleyebilir mi?" Yüzüğümdeki balı yalıyorum ve tadı ne kadar güzel diye inlemek istiyorum. "Aslında, en az bir saat bekleyebilir mi?"

Ainar ayağa kalkıyor ve yüzümü kocaman elleriyle kavırıyor. "Tabii ki aşkım. Bir saat sonra ne olacak?"

Parmaklarımı tekrar yalıyorum, bu sefer şehvetle. "Bir saat bana malzeme dolabında seninle sevişmek için yeterli zamanı verecektir."

Kuyruğu bir dizi gümbürtüyle masaya çarpıyor. "Sanırım bu hoşuma giderdi," diyor boğuk bir sesle. "Bunu çok isterdim."

Ben de öyle yapacağım.

YAZARIN NOTU

Merhaba!

Bu fikir oldukça kısa ve tatlıydı. İyi bir adam ve iyi bir kızla ilgili bir hikaye yazmak istedim ve bir bebek yaptılar. Hepsi bu kadar, gerçekten. ;) Yazar olmanın güzel yanı, bir sahne için bir fikre sahip olabilmem (bu kitaptaki masa) ve bunun etrafında bütün bir kitabı oluşturabilmem. Yazarlık eğlenceli bir iş, yalan söylemeyeceğim.

Sanırım bu özel fikir "Ya Risda'daki doktordan doğurganlık aşısı aldıysan ve pencereni kaçırdıysan?" sorusundan çıktı. Zihnimde Naomi'nin gerçekten yetenekli biri olduğu imajı vardı. Çiftliğinde harika işler çıkarıyor, kendi işlerini hallediyor ama bebek yapmak için bir erkeğe ihtiyacı var. Bir erkeğe ihtiyacı yok. Sadece onun spermine.

Adamın durumu tersine çevirmesi ve kadının ona sadece siki için ihtiyaç duyması ve bir ilişki istememesi fikrini sevdim... ta ki kadın bunu yapana kadar.

(Bu bir romantizm tabii ki.)

Ama evet, bu sadece suçlu bir okuma/yazma zevki. Sanırım internette bebek kitaplarından bıkan biriyle ilgili bir başlık okumamdan kaynaklandı... ben de bir tane yazdım. Çünkü ben onlardan bıkmadım! Özür dilerim! Dünyanın nefsinizi iğrendirmesine asla izin vermeyin! Kitaplarınızda bebek istemeyenler için yakında bebegsiz bir kitap yazacağım.

Paxon ve Sinath'ı merak ediyorsanız, eminim eninde sonunda kitapları olacaktır. Belki Martina'yı hamile bırakmayan o haydut Praksiyalı'nın da bir kitabı olur. Belki de. Evrenin kapıları sonuna kadar açık!

Umarım beğenirsiniz!

- Yakut

DAHA FAZLASINI İSTİYOR MUSUNUZ?

Tabii ki biliyorsun. Bu sevimli bir hikâye ama sadece bir *eğlence*. Tabiri caizse iştahınızı kabartacak bir tat. Şanslısınız ki Kindle Unlimited'ta bütün bir geçmiş listem var! İstedığınızı seçin!

Daha fazla [Risdaverse](#) ister misiniz?

[Hazır Olduğunda](#)

[Mırıldandığında](#)

[Risdaverse Masalları](#)

Belki birkaç [Korsan](#)?

Korsan'ın [Tutsağı](#)

Korsan'ın [Yatağında](#)

Başka bir tatlı ve kabarık (ve biraz azgın) tek başına okuma?

[Kralın Evde Kalmış Gelini](#)

[Yarı-Ork'un Bakire Gelini](#)

İyi eğlenceler!

